

كەشكۆلە شىعەرىكى كوردىي "گۆرانى"

كۆكردنەمەي

شىيخ عەبدولمۆئىمىنى مەردۆخى

(۱۷۳۹ – ۱۷۹۷)

ساغكر دنەمەو سەرەتاو پەراوئىزنووسىنى

ئەنومەرى سولتانى

سلیمانی ۲۰۱۰

۲۸۳ ۸۹۱,۵۹۷۱۰۷

مەردۆخی، عەبدولمۆئەممین (کۆکردنەوه)

کەشکۆلە شیعەریکی کوردیی گۆرانی

ساغکردنەوه و سەرەتاو پەراویز نووسیی ئەنومەری سولتانی.

سلیمانی: چاپخانەیی شەفان، ۲۰۱۰.

۱۱۰: ۱۷,۵×۲۵ سم. - زنجیرە؛ ۱۱۰

۱- ئەدەبی کوردی- لیکۆلینەوه. ۲- ناو نیشان ۳- پاشکۆی وەرگیر دراو

وا، ئاوری نوژیکی پیروزم دایهوه
نوژی، که بانگی له مناره‌ی سهوزی مندالیمدا دراوه و
ئیسته، دای په‌نجا سأل،
له میجرایی ئیقامه‌یدا ده‌هستم.
یه‌که‌م شیعی "ههورامی"
دایکم — نامینه‌ی محهم‌مدیان
فیری کردم:
"قهتارئ ناما، گه‌وه‌ر بارشهن
خورشید خاور، سه‌رقه‌تار شهن"
منیش، به‌رهمی ده سأل ره‌نجم
له نوژی‌گه‌ی خوشه‌ویستیدا
پیش‌که‌ش به‌ رووگه‌ی رازاوه‌ی
مام‌وستاکه‌م ده‌که‌م،
قه‌بوول بیت!

ئه‌نوه‌ر

له چاپکردنی نهم که شکو له دا، ئه رکی من ساغکردنه وهی شیعره کان،
روونکردنه وهی هه ندی لایه نی زمانه وانی و پیکه پینانی ژیننامه ی شاعیره کان بو وه،
نهک لیکدانه وهی شیعر و وهرگیرانیان بو سه ر شئوه زمانه کرمانجی خواروو —
واته سووک کردنی باری سه رشانی خو ئنه ر!

من به توندیی دژ بهو بو چوونه دههستم که شیعی کرمانجی ژووروو یا هه ورامی
وهر بگه ر ئته سه ر شئوه زاری کرمانجی خواروو. بو چوونیکه وه ها، یه کپار چه یی
گه ل و یه کپتی زمانه نه ته وایه تییمان ده خاته پرساری جیددییه وه. با پروونا کبیری
به رپرسی کورد خوی له گه ل زارا وه کانی زمانه کوردیدا رابینا ء بیره که ی
(زمانه یه کگرتووی کوردی)، مه فه وومیکی به رته سکی ناو چه گه رانه
وهر نه گرت.

سیاسنامە

کاری ئامادەکردنی ئەم کتییە، ماویەکی زۆری خایاند، لەو ماویەدا، یارمەتیم لە گەلێک مامۆستاو شارەزاو دۆست و برادەر وەرگرت. بە ئەرکی سەر شانی دەزانم سیاسیی هەموو ئەو زاتانە بکەم وا بە ناردنی کتیب، وتار، ناساندنی سەرچاوە، رێنموونی، ساغکردنەوه و تاپ و چاپ، ئەرکیان لە کارەکە من کەمتر نەبوو.

مامۆستا محەمەدی مەلا عەبدولکەریم، بۆ رێنموونی و ناردنی نوسخە (ع) و نووسینی پێشەکی، کاک محەمەد عەلی سولتانی، بۆ ناردنی نوسخە (س)، د. ئەمیری حەسەن پوور، بۆ نووسینی سەرەتا، مامۆستا کەمال محەموود فەرەج و کاک ئەسەدی سراج الدینی و کاک جاسم هەورامی بۆ پێدا چوونەوهی سەرەتاو دەقی شیعەرەکان، کاکم — عومەری سولتانی (وەفا) بۆ گەلێک یارمەتی ئەدەبی، کاک رەسوولی قادری بۆ گەلێک یارمەتی ئەدەبی، خێزانم — نەسرین برنا، بۆ یارمەتی زۆر و ساغکردنەوهی دەقەکان، خاتوو شیرزی لەیزەر و ئەندامانی بەرێوەبەراییەتی "تەرەستی سۆن بۆ کوردستان" بۆ ئامادەکردنی بەشی نینگلیزی و چاپی کتییەکە، د. م. عیسا وەلی و بەشی تورک و ئێرانی لە کتییەخانەی بریتانیا، بۆ نووسینی سەرەتاو ئیجازەتی چاپی دەستنوسەکە و چاپۆتیشیکردنیان لە مافی کۆپی رایتس، کتییەخانەی "بودلیان" (ئۆکسفۆرد) بۆ ئیجازەتی چاپی وێنە رەنگییەکانی شەرەفنامە، کتییەخانەی ئەنجومەنی ئاسیایی پادشایی، چاپمەنی زانستگەی ئۆکسفۆرد و گۆفاری مەدرەسەیی تووژینەوهی رۆژەلانی و ئەفریقیەکانی زانستگەی لەندەن بۆ ئیجازەتی چاپی پاشکۆی ۱ و ۲ و ۳، دوکتۆر د. ن. مەکەنزی بۆ ئیجازەتی مێھرەبانانەیی لەمەر چاپی وتارەکەیی خۆی (پاشکۆی سێیەم)، د. نەبزو کاک توانا کەمال محەموود، خوالێخۆشبوو خاتوو سوبحیە نادر و کاک مستەفا کەریم بۆ تاپی کتییەکە، کاک سالار فەخری، کاک سامان جاف، خاتوو میراندا واتسۆن، کاک مەجید حەقی و کاک عەتا موفتی بۆ دیزاینی کتییەکە، مەلەبەندی رۆشنبیری کورد و بنکەیی راگەیانندی کوردی لە لەندەن بۆ "سکەن"ی لاپەرەکان و گەلێک یارمەتی دیکە.

بەریزان: مامۆستا محەمەد عەلی قەرەداغی، مامۆستا محەمەد رەسول ھاوار، مامۆستا عوسمان هەورامی، هونەر مەند ناسری قازی زادە، کاک هەژار، کاک حەسەنی قازی، خوالێخۆشبوو د. عابد سراج الدینی، کاک ئەنوەر قادر محەمەد،

کاک فەرهاد پیربآل، کاک محمەد حەمەبای، کاک حەکیم مەلا سألح، کاک سەر بەست کەرکوکی، کاک ئەحمەدی شەریفی، کاک ئەحمەد نەژاد، کاک ستار هەلبجەیی، کاک ئەمیری شاهسواری بۆ ناردنی کتیب و وتار، ناساندنی سەرچاوە گەلێک یارمەتی تر، سەرنووسەراڤی بەرێزی گۆفارو رۆژنامە کوردییەکان: مامۆستای کورد، گزینگ، بەگرتن، پەیف، پەيام، مەلبەند، هەنگاوو ژینی نوئ، بۆ چاپی راگەیاندن و هەوال لەسەر کەشکۆلەکە، هەروەها گەلێک رۆحی گەورە تر، کە بەداخووە ناویانم لەبیر نەماو.

هەموو لایەک لە خزمەتکردنی ئەدەبی کوردیدا سەرکەوتوو بن.

ئەنوەری سولتانی

وتەيەكى پىويست

ئەم كىتتېبە (كەشكۆلە شىعەرىكى كوردىي گۆرانى) كە شىخ عبدولمومىنى مەردۇخى سەدەي ھەژدەھەم (نىوان ۱۷۸۱-۱۷۸۳) كۆي كىردووتەھو نووسىويەتتېبە، شاكارىكى گرانىبەھەي پىشېنە، كاك ئەنەھەرى سولتانى ساغ و نامادە و (تەرەستى سۆن بۇ كوردستان) سالى ۱۹۹۸ چاپى يەكەمى بلاو كىردووتەھو.

بىكەمى ژىن، لەبەر بايەخە مېژوويىبەكەمى، وەك دەقىكى كۆن بۇ لىكۆلىنەھەي زامانەھەي و شىوھەزارى گۆرانى و ئەدەبىياتى زووى كوردى، پىويستى بىنى نامادەي بىكاتەھو بۇ چاپىكى تىرى بى كەموكۆرى، چونكە چاپى يەكەم؛ ھەم ھەلەھى چاپى زۆر بوو، ھەم لە روونووسكىردنەھەي دەقى شىعەرەكاندا، وەك دەبوو، رەچاوى ھىشتنەھەي پىتەكانى عەرەبىي وەك (گ، ف، ئ، ژ، چ) تىدا نەكرائە، لەكاتىكدا ئەمانەتى مېژوويى و زانستى و پىويستىبەكانى لىكۆلىنەھەي قۇناغەكانى گەشەكىردنى زمان و رىنووسى كوردى، وادەخووزن دەستكارىي ئەو پىتەنە نەكرئ و وەكوو خۇيان بېھلرئىنەھو و تىكىل بە رىنووسى نوى بىكرىن.

پار بەرئىز مەھەدەرشىد ئەمىنى پاوھىي، كە خەمخۆرىكى دەستتووسى كوردىبە لەودىو، كاتىك ئاگادارى ئەم پىرۆژەھەي بىكە بوو، و تارىكى بەكەللى خۇبى لەسەر كەموكۆرىبەكانى چاپى يەكەم، پاش خۇئىنەھەي و بەروردىردنى بەشىكى دىارى شىعەرەكانى دەستتووسەكە، بۇ سوود لىوەرگرتن خستە بەردەست. جىي باسە كاك "سدىق سالىح"ى ئەندامى دەستەي بەرئوھەردنى بىكە، بۇ راپەرانن و بەنەجام گەباندنى ئەم كارە، ئەركى راستكىردنەھەي ھەلەكانى چاپى يەكەم و جىكىردنەھەي پىتەكانى عەرەبىي دەستتووسەكە و بەروردىردنەھەي و پىنداچونەھەي كىتتېبەكە و دواجار لەبەر چاوغرتنى بەشى زۆرى سەرنەجەكانى كاك مەھەدەرشىدى گرتە ئەستو، تا ئەمەي لى پىك ھات كە پىمان واپە چاپىكى تا رادەھەكى زۆر تەواوى ئەو كىتتېبە.

بىكەمى ژىن، كە ئەم چاپە نۆبە دەخاتە كىتتېخانەي كوردىبەھەي، بە پىويستى دەزانى سوپاسى كاك مەھەدەرشىد ئەمىنى پاوھىي و مامۆستا مەھەدەمەلى قەرداغى بىكات، كە ھەر يەكەمىيان بە شىوھەك بەشىكى ناتەواويەكانى چاپى يەكەمى راست كىردووتەھو؛ بە ھىوايشە لەو رىبەھە خزمەتتىكى كىردى.

پیرست

پیشه‌کی: ماموستا محمەدی مه‌لا که‌ریم

سه‌ره‌تا: ئه‌نوه‌ر سولتانی

- هه‌ندی پیناس بۆ شیعره‌کان

- بیسارانی یا مه‌رزوونی؟

- شاعیران، ژیان و به‌رهمیان

۱. ئاغه‌کۆر

۲. شیخ ئه‌حمەدی ته‌ختی

۳. میرزا ئیبراهیم

۴. نه‌لیاس به‌گ

۵. ئومیس به‌گ

۶. په‌شوو

۷. شیخ جه‌ماله‌ددینی یه‌که‌می مه‌ردۆخی

۸. مه‌لا حاقف فه‌ره‌اد

۹. شیخ جه‌سنی دهره‌هه‌ردی

۱۰. خانای قوبادی

۱۱. لالۆ خوسره‌و

۱۲. دهردین

۱۳. رهزا بهگ
۱۴. مهولانا زمينه لعابدين
۱۵. شاکه
۱۶. شيخ شمسهددين دهره هردی
۱۷. مهلا تاهير نهورامی (نهورامانی)
۱۸. عهبدی
۱۹. عومر نهججاری
۲۰. سؤفی عهلی کيوانی
۲۱. شيخ عهبدولمؤئمينی دوومهی مهردؤخی
۲۲. حاجی عهلی محمهد بهگی تيلهکؤ
۲۳. مهولانا فهرروخ پالنگانی
۲۴. مهلا فزؤلؤلا
۲۵. مهولانا قاسم
- ۲۶ و ۲۷. نهناسراو (لااعلم)
۲۸. شيخ لوتقولؤلا
۲۹. مهحزوونی "بيسارانی"
۳۰. محمهدئهمين بهگی نهورامی
۳۱. محمهد قولی سولهيمان
۳۲. شيخ مستهفای تهختی
۳۳. ئوستاد ميکائيل
۳۴. نازر بستی

۳۵ و ۳۶. یاسکه و یوسف یاسکه

۳۷. مه‌لا یوسف، برای مه‌لا حه‌بیبی گلان

۳۸. مه‌لا یوسف رۆیسه/ دۆیسه

۳۹. شیخ یه‌عقوب جان

ده‌قی شیعره‌کان

ده‌قی شیعره‌کان به رینووسی نویی کوردی

وینه‌ی ئۆریجینالی لاپه‌ره‌کانی ده‌ستوو سه‌که

سێ پاشکو:

- "کەشکۆلێکی بچووکی شیعرێ گۆرانی"، ئی. بی. سۆن

- بەشیک له وتاری "گۆران": ف. مینۆرسی

- "هه‌ندی شیعرێ لیریکی گۆرانی"، د. ن. مه‌که‌نزێ

به‌شی ئینگلیزی:

پیشه‌کی

سه‌ره‌تا، کتێبخانه‌ی بریتانیا

سه‌ره‌تا، دوکتور ئه‌میر حه‌سه‌نپوور

له پېناوې ساغکردنه و ټيگه‌پيشتني

شيعري كوردې به ديالېكتي

محمد مېدي مه‌لا

كسرېم

"گوراني" دا

بايه‌خې ديالېكتي گوراني له زمانې كورديدا، له ناستې بايه‌خې هېچ ديالېكتيكي تړې نهم زمانه‌دا نبيهو له هبې گشتيان زياتره. راسته هر كام له ديالېكته سره مكيبه‌كاني زمانې كوردې روويه‌كي هه‌يه بايه‌خېكي تايبه‌تبي نهداتي، به‌لام كه بهروردې نهم پروانهو نهم بايه‌خانه نهمين بومان دهر نه‌كهوئ هبې ديالېكتي گوراني له هبې نه‌وانيتر گه‌لې زياتره. نه‌ونده هه‌يه، به‌داخه‌وه، له نه‌جامي نه‌و بارودوخه‌ي تېكراي نه‌مه‌وي كوردې تيا نه‌ژي و نه‌و و مزعه‌ي بو هر كام له ديالېكته‌كاني زمانه‌كه‌ي هه‌لكه‌وتوه، ديالېكتي گوراني له هر كام له ديالېكتانه كه‌متر بايه‌خې دراوتې، به‌لكوو نه‌شتوانين بلنين هر هېچ نه‌بي له‌ناو خو‌مانا هېچيكي واي بو نه‌كراوه، با وجووي نه‌وه‌ي چهند سده‌ه زمانې نه‌ده‌بي ديواني ميرنشيبي نه‌رده‌لان بووه، ورك زمانېكي نه‌ده‌بي، به‌شيكي زوري كوردستاني گرتووه‌تموه. با، له‌پيشا، بهروردېكي بايه‌خې ديالېكته سره مكيبه‌كاني زمانه‌كه‌مان بكه‌ين، بزانيه هبې هر كام له چ روويه‌كه‌ويه:

ديالېكتي گوراني

- ديالېكتي گوراني هاوسنوريبه‌كي بهر بلاوي له‌گه‌ل ناوچه‌ي گه‌لې له ديالېكته‌كاني زمانه‌ نيراني به‌كان هه‌يه كه نه‌مه‌يش بو ساغکردنه‌وه‌ي ره‌گ وريشه‌ي نهم ديالېكته‌و پنه‌ندي له‌گه‌ل نه‌و ديالېكتانه‌ي تر زور پر بايه‌خه.

- كوئنترين شيعري كوردې كه بو پتر له هزارو دووسه‌ه سال نه‌گه‌ر يته‌وه، به ديالېكتي گورانيه (شيعري بالوولې ماهي).

- ده‌وله‌مندترين نه‌ده‌بي له ناو تېكراي ديالېكته كورديبه‌كاندا هه‌يه (شيعري يارسان = نه‌هلي حق و شاعيرانې تړې نهم چوار - پينج سده‌يه‌ي دوايي).

- بهر هه‌مي نايينيكي له هبې هر گه‌لېكي تړې دراوسې زياتر هبې كورد - كه ئايني يارسانه، به ديالېكتي گورانيه (شيعره ئايني به‌كاني يارسان).

دیالۆکتی کرمانجی سەروو:

- نوێژی کوردانی ئێزیدی که بەشێکن لە کورد بە یەکێ لە ورده دیالۆکتهکانی کرمانجی سەروو.

- کتیبی ئابینی ئێزیدیان که "جیلوه" و "مەسحەفی رەش"ن، بە یەکێ لە ورده دیالۆکتهکانی کرمانجی سەروون.

- کۆمەڵی بەرھەمی تری ئابینی ئێزیدی بە شیعەر، بە ورده دیالۆکتی ئەم دیالۆکته هەن.

- بەرھەمی شیعری کوردی لەسەر رۆ و رەسەمی شیعری عەرەبی، بەر لە هەر دیالۆکتیکی کوردی، لە دیالۆکتی کرمانجی سەروودا داھاتوو، وەک شیعری "فەقی تەبران" و "مەلا جەزیری" و "ئەحمەدی خانی" و "مەلا باتەیی" و هبێ گەلێکی تر.

دیالۆکتی کرمانجی خواروو:

- بەرھەمی شیعری بەم دیالۆکته لە چاو دیالۆکتهکانی ترا نوێیه، بەلام لە هەر کامیکی تریان زیاتر گەشەیی کردوو و پێگەیشتوو.

- بە ھۆی ئەو باروودۆخە سیاسییەھە که بۆ ناوچەیی بە کرمانجی خواروو — دووی کوردستان ھەڵکەوتوو، ئەم دیالۆکته لە هەر دیالۆکتیکی تری کوردی زیاتر پەڕەیی سەندوو و گەشەیی کردوو و خزمەتی کراو و کتیب و گوڤار و رۆژنامەیی پێی بلاو کراوئەھە و لێی کۆلراوئەھە و گراماتیکا و فەرھەنگی بۆ نووسراو.

دیالۆکتی لوری:

- ھوسنوری گەلێ لە دیالۆکتهکانی زمانە ئێرانی یەکانە.

- لەو رۆژھەو شیعەبەتی بوو بە مەزھەبی بەشی زۆری خەلکی ئێران، بە ھۆی نزیکبوونەھە ئابینی کوردە لورەکانەھە لە فارسەکان، ھەستی کوردایەتییان زۆر کەم بووئەھە و نیتێر نە تیکرا خۆیان بە کورد زانیو و نە بەشی زۆری ئەوانیش وا لێیان کۆلیونەھە وەک کورد مامەلەیان لەگەڵ کردوون. بۆیە تا ئەم سالانەھە دوایی پال پێونەرێکیان بۆ بایەخدان بە دیالۆکتهکیان و ژباندنەھە بەرھەمی شیعری نووسراو و سەرزارەکیان نەبوو.

رینگای ئه ئاگادار بیهه که چوار — پینج ساله به هوی نامو نامه کار بیهه له عینوان من و کاک ئهوه ردا ههیه به هوی دوو — سه وتاره وه که له دهو و بهری کار مهیا له گو فاره کورد بیهه کانی ههنده رانا بلو کرو نه ته وه له سه فهری سالی رابور دووما به هیوای تیمار بو ئهلمانیا دستم پیاپانا راگهیشته و خویندمنه وه، ئهزانم لای کهمی له رووی ساغکردنه وه تیکست و بهر اوردی نوسخه راست خویندمنه وه و شهی شیعهر مهکانی کهشکو له که، له گهله ئه وهیش که خوی خهلهکی ناوچهیهکی کورد هوار ی نییه به دیالیکتی گۆرانی بدوین، کاریکی فره و فرمه گه وهی کرد وه. خو ئه گهر به که له ک و مه رگرتن له هه موو کورده رو شنبیرانه بیش بو وه به ولاتانی ئورو و پادا ئاواره و په ره وازه بوون، توانیبیتی فهر ههنگیکی ره سا بو وشه کانی کهشکو له که ساز بکاو پوختهیهکی واتای شیعهر مهکان لیک بداته وه، ئه وه کاریکی کرد وه سه ره دهسته ی هه ر کار ی بی له م مهیدانه دا بکری، هه ر چه ند ئه زانم ئه وه ی هه ر بو نه کرا وه که بو نه ی وتنی زو رتری پار چه شیعهر مهکان بدو زیته وه، چونکه ئه وه بهنده له سه ره و ده سه هینانی نوسخهیهکی بر واپیکرا و — ئه گه ر بیه — که ئه بو ئانه ی تیا نو و سه رابیه، ئه وهیش بو هه یچ شاعیر یکی کۆن و نویی کورد به باشی هه لئه که وتوه.

* * *

من رای خۆم له باره ی دیالیکتی گۆرانی بیهه بهم جۆره دارشت که بایهخی ئه م دیالیکته له زمانی کور دیدا له ئاستی بایهخی هه یچ دیالیکتیکی تری ئه م زمانه دا نییه و له هیهی گهشتیان زیاتره به لگه یشم بو ئه م رایه ی خۆم، به خه یالی خۆم هینایه وه، جا ئه گه ر خوینده واران ی ئازیز و ئه وانه ی خۆیان به سه نگه سووک کردنی دیالیکته کانی زمانی کور دیه وه خه ریک کرد وه ئه م بو چو نه م لئ سه لمین، دیا ره ئه وانیش، وه ک من، بکه وه په یجو ری ئه و چاره سه رانه ی ئه بی بو هه ق دانه وه ده سته ئه م دیالیکته وه پار مه تیدانی، که جه یگای شایانی خوی له ناو دیالیکته کانی زمانی کور دیدا بگری — جه یه جه ی بگری.

ئیمه ی کورد، ئه مه رو دوو ئه رکی کولتووری گه وه له پنه ش چاوی خۆمانا به زه قی ئه بیین. ئه رکیکیان هه موو زمانی کور دی، به هه موو دیالیکته کانه وه، ئه گه ر تیه وه، ئه رکیکیان تابه ته به دیالیکتی گۆرانی بیهه. ئه و ئه رکه یان که هه موو زمانی کور دی ئه گه ر تیه وه، ئه رکی ئاماده کردنی فهر ههنگیکی گه وه ی کور دی — کور دیه که چی له وشه به رکار و له کار که وتوه کانی گه شته دیالیکته کانی زمانی کور دی ده سگری بیه، هه مووی بگری تیه وه. ئه م وتاره ی من بو دووان له م مه به سته نه نو سه راره. له به ر ئه وه لیره دا هه ر ئه وهنده ئه لیم، وه ک یه ک دوو جاری تریش،

با بەناوی راستەمۆخۆی خۆیشمەوه نەبووبی، روونم کردووەتەوه، هینانەدی ئەم ئەرکە، بەر لە ھەرچی، پێویستی بە ئامادە کردنی کۆمەڵی فەرھەنگی گەمەرە مامناوەندی و بچووکی ھەموو دیالیکت و وردە دیالیکتەکانی زمانی کوردییە بەجیاجیا کە پاشان لە ئەنجامی بەراوردکردن و لێکدانی ھەموو یاندا فەرھەنگی گەمەرە سەرئانسەری ھەموو دیالیکتە کوردی بەکان ئامادە بکە.

ئەرکەکی تریشیان ئەرکی ساغکردنەوی کەلەپووری شیعری و ئایینی بە دیالیکتی گۆرانی بە کە ئەدەبی ئایینی یارسان، کە ھەمووی ھەر شیعەرە، بەشێکی زۆری ئەر کەلەپوورە ئەگەریتەوه. هینانەدی ئەم ئەرکە، لە بەر ئەر پایە پلە گەمەرەیی ئەر کەلەپوورە لە چوارچێوەی دیالیکتی گۆرانی ھەیتە و لەبەر ئەر شوێنە، وەک وتمان، دیالیکتی گۆرانی لە چوارچێوەی زمانی کوردیدا داگیری کردووە، مەنزلیکی درێژخایەن بەرئێگای جێ بە جێکردنی ئەرکی بەکەمەوه ئەبەرتەوه. بۆ هینانەدی ئەر کەلەپوورە ئامادەکردنی فەرھەنگی گۆرانی- کرمانجی خواروو یان گۆرانی- فارسی، کە لام وایە ئەمیان بۆ زۆری ئەمڕۆ ئاسانتر و کەردەنێتر و سوودبەخستەرە، پێویستیەکی ئەر تویە و ئێزەم داواستن ھەلنەگرت. ئامادەکردنی فەرھەنگی و خزمەتیکی لەبەر چاوە بە زمانی کوردی چونکە دیالیکتی گۆرانی ھەزاران وشە کۆنی وای ھەبە هینشتا لە تیکستە ئەدەبی و ئایینیەکانی یارسانا پارێزران و وەک ئەر دیالیکتە کوردیانە تر نییە کە پاشماوەیەکی ئەدەبی زۆر کۆنیان نییە وشە وایان بۆ تێدا ھەلگیران، لە لایەکی تریشەوه راستەری رەمخساندنێ توانی ساغکردنەوی ئەر گشتە کەلەپوورە ئەدەبی- ئایینیە رەبازی یارسان بۆی بەجێ ھینشتووین و ھینشتا بەشی ھەر زۆری ھەر بە دەس لێنەدراوی ماوەتەوه. بێگومان ئەرکی ئامادە کردنی فەرھەنگی و ئەرکی نییە بە کەسێک و دوان جێبەجێ بکە. ئەرکێکە تەرخان کردنی پارێھەکی مۆل و کادریکی زۆر و کارامەیی ئەر. بە حوکمی ئەر ھەبەش کە ناوچەیی گۆرانی، بە ھەموو لێکەکانی دیالیکتی گۆرانی، بەشی ھەرە زۆری ئەکەوتە کوردستانی ئێرانەوه، ئەرکی ئەر کارە لەویوە دەست پێ بکا .

من ئاگادار نیم ئێستا لە ھێچ لایەکی کوردستانی ئێران زانکۆیەک، یا ھێچ نەبێ کۆلێژیکی ئەدەبیات ھەبە یا نییە. ئەگەر نەبێ ئەر بارە بەر ھەر گرانتر ئەر و پێویست ئەکا ھەموو ئەر ھەبە لەوی بە تەنگ زمان و فەرھەنگ و کۆلتوری کوردەوان دەس بەخەنە ناو دەسی یەک و تێبکۆشن کۆلێژیکی ئەدەبیات لە شوێنێکی لەباری وەک کرمانشان بکەرتەوه. جێ بە جێ کردنی ئەرکێکی و زۆر گران و زحمەت نایەتە پێش چاوم. جا ئەگەر کۆلێژیکی واکرێ ھەبە ئەر کورسی

بەكيشى بۆ (لېكۆلېنەھەي دېئالېكتى گۆرانى) تىا دامەزىنرئ. ئەگەر شتىكى وا كرا، نەركىكى سەرمەكى سەرشانى ئەو كورسىبە تەرخانكردنى كادرى كارامە و پىويست ئەبى بۆ نامادەكردنى فەرھەنگى گۆرانى - كرمانجى خواروو يا گۆرانى - فارسى كە پىشتەر لىنى دوام و ئەبى ئەو فەرھەنگە ھەموو ئەو وردە دېئالېكتانە بگرېتەھە كە بەر گۆرانى و ھەورامى و زەنگەنەبى و شەبەكى و تارادىھەك زازابى ئەكەون كە ھەموويان لە بنەمالەي دېئالېكتى گۆرانىن. نووسىن و بلاوكردنەھەي فەرھەنگىكى وا بەردى بنەماي ساغاكردنەھەي ھەموو ئەو كەلەپوورە كوردىبەھە بە دېئالېكتى گۆرانى بە ھەر كام لە وردە لقاكانىبەھە- نووسراون. كە كورسىبى ناوبراو بووو توانىي ئەو فەرھەنگەي و تەمان نامادە بكە، ھەقى ئەو ھەمان ئەبى دلى خۇمان خۇش بەكەين كە ئەتوانىن لە مەيدانى لېكۆلېنەھەي دېئالېكتى گۆرانىدا گەلئە كارى تەرىش بەكەين. جا بۆ ئەو مەن ئەم پىشنامانەم ئەخەمە پىش چا و بە ھىواي ئەھەي رۆژئ لە رۆژان كە كورسىبى ناوبراو ھاتەدىي، بىر لە جىبەجىكر دىيان بەكاتەھە:

۱ - دانانى بەرنامەھەك بۆ كۆكردنەھە و وینەگرتنەھەي كەشكۆل و بەياز و پارچە دەستتووسى كوردىي كۆن و لەپىش ھەموو ھەي دېئالېكتى گۆرانى و نايبىنى يارسان لای ھەر كەس و لە ھەر دەزگايەكى ئەكادىمى و رۆشنىبىرى ھەر و لاتىكدا ھەبى. ئىستا كىتەبخانە تايبەتەكانى دەسنووس لە ئىران و عىراق و توركيا و شام و مېسرو گەلئە و لاتى تەرى ئىسلام و گەلئە لە شارانى ئەوروپا گەلئە دەسنووسى كۆنى شىعەرى كوردى يان تىايە كە تەنەت زۆرىشيان لە بەر ناشارەزايىي كادەمەكانى ئەو شوپانە، بە فارسى يا توركى دراوئە قەلەم. ھەر وا ھىشتا لە كوردستان خۇيا لە كىتەبخانەكانى ئەم و ئەم و لەناو پاشماوھەي ھەندئ بەنەمالەي مەلا و ناغا و خۆئندەھواران و تەنەت لای كەسانى تەرىش ئەم جۆرە دەسنووسانە دەسگىر ئەبن. ئەگەر ئەو كۆلئىزى ئەدەبىيات و كورسىبى لىكەدانەھەي دېئالېكتى گۆرانىبەھە پىشنامان كەردن دامەزەن، ئەوانىش و بەلكوو بەشە كوردى يەكانى ئىستەي كۆلئىزى پەروەشى زانكۆي بەغدا و ئادابى زانكۆي سەلاھەدىنى ھەرلەر و زانكۆي سولەيمانى و دەھوكىش، ئەتوانن سە مەرجئ وەك كۆلئىزى و لاتانى خاوپىنداويان لى بئ و وەك ئىستا ھەر ناوى زل و دىي و ئىران ئەبن- بەرنامە بۆ خۇيان دانىن بۆ كرىن و كۆكردنەھەي ئەو دەسنووسانەي لەوانە بئ بەكرىن و بۆ وینە لەر و گرتنەھەي ئەھەي بوو بە مۆلكى دەولەتان و نافرۆشئ .

۲ - هەر لایهنی لهن لایهناهن دهننوسینی لهن بابهنی دس كهوت، نهی لایهناهی له جوری خوی لی ناگادار كاو وینهی بو لی بگریتهوه، بو نهوی وینهی نهن دهننوسانه له ههنوو لایی له بهر دهنستی لیکولهرهوه و توێژرهوهی كوردی نهو ولاتانا بی و بهكتری له ههر دهنكهوتیکی خویان لهن مهیدانهدا ناگادار بکهن بو نهوی ورده ورده توانی نهوه برهنسی بکهینه بلوکردنهوهی کهلهپووری هیشتا بلاونهکراوهی شیعی کوردی.

۳ - گهران به دواى ناسینهوهی شاعیرانی به دیالیکتی گۆرانی — دوودا تا بتوانین شیعهرهکانیان به راستی ساغ بکهینهوه. نهنهیش له ریگای نهوه که به لیکولینهوه و خستنه سهر شریتی دهنگی خهلکی رهسهنی ناوچهی ههر کام لهو شاعیرانه، بزانیان وشه چۆن گو نهکهن، ههر چهند لهوانهیشه به هوی تیپهر بوونی سالههاوه لهسهردمی نهو شاعیرانهوه تا نهمرۆ ههندی گۆران و له چۆنیهتی گۆکردنی ههندی وشهدا له ناو نهو خهلکانهدا پهیدا بووبی، تا له نهجانی نهوهو بتوانین شیعهرهکانیان لهرووی چۆنیهتی گۆکردنی وشهکانیانهوه بهراستی بخویننهوه و به شیوه نووسینی نهمرۆی کوردی بهراستیان بنوسینهوه. بو نمونه ناخۆ له حالی ئیزافهی وشهیهکدا (ی) ئیزافه لهدوایهوه دانهنین یا تنها ژیرهیهکی ژیر لیر (کسره مختلسه) یک گو نهکهن. له دهننوسهکانی تا سی چل سالی لهمهوپهشی شیعی دیالیکتی گۆرانی، بهککووه هی ههنوو شیعی کوردیدا، که به شیوه نووسینی فارسی کۆن نووسراوهتهوه، له کهم شوینی حالی ئیزافه (ی) ئیزافه نووسراوه. جا ناخۆ نهو (ی) ئیزافیه نهنووسراوه بهلام گۆکراوه و نهکری، یا وهک نهنووسراوه، گۆیش نهکراوهو ناکری. ئیمه نیستا له ریگای ورد بوونهوه له سهنگی بهیته شیعهرهکانهوه که شوینی نهو جۆره (ی) پهیان نیایه و نهنووسراون، نهوانین ههندی شوینیان ساغ کهینهوه و دلنیا بین نهو جۆره (ی) پهیان تیا گو ناکری چونکه نهگهر گو بکری بهیتهکه لهنگ نهی. بهلام حالی وایش زۆره که (ی) که نهنووسراوه کهچی نهگهر گۆیش بکری و بیهنوووسری بهیتهکه لهنگ نابی. بو حالی وا پهنیستان به گهرانهوه بو سهر ورده دیالیکتی خهلکی ناوچهی ژبانی شاعیری خوی ههیه تا بزانیان لهو ورده دیالیکتهدا، نهو (ی) په گو نهکری یا ناکری تا ئیمهیش نیستا له خویندنهوهو نووسینهوهدا پهروهی لهوانه بکهین و شیعی شاعیرهکه بهجۆره بنوسینهوه و بخویننهوه که نهو خوی وتوویهتی و خویندویهتیتهوه.

ههروهها له ههندی ورده دیالیکتی گۆرانیدا بو حالی نیسات — بو نمونه — نهوتری (کرو = کهروو) و بو حالی نهفی نهوتری (مکرو = مهکهروو). له ههندی دیالیکتی تریشدا بو حالی نیسات نهوتری "مکرو = مهکهروو" و بو حالی نهفی

ئەوتىرى (مكرو = مەكروو). وردە دىئالېكتى تىرى وايش ھەيە بۇ ھالى ئىسبات تيا ئەوتىرى (مكرو = مەكروو) و بۇ ھالى نەفى تيا ئەوتىرى (نمكرو = مەكروو). جا ئەگەر لە پارچە شيعىرىكا ئىسباتىش و نەفىش بۇ يەكن لەم سى جۇرە پىكەو ھەبوو، جۇنكر دنەوئى نەفى و ئىسبات ئاسان ئەبى. ھەر وھا شونى وايش ھەيە مەنەئى رستەئى نەفى و ئىسباتمان بۇ تيا دەسنىشان ئەكا. بەلام ئەگەر تەنھا ھالىئەئى لە دوو ھالىئەكە ھەبوو و لەوانەبوو سەرمان لى بشىوئىن، بۇ نمونە ھەر وشەئى (مكرو) ھەبوو، بۇ زانىنى ئەو ئەخۇ "مەكروو" ئى نەفىئى (كەروو) ە يا (مەكروو) ئىسباتى (مەكروو يا مەكروو)، ئەبى بە مەنەئى شونىئەكەدا ساغى كەينەو. لە ھەموو شونىئەكىشا تەنھا (شونىن) مەنەئى نادا بە دەستەو و ئەومان بۇ ساغ ناكاتەو كە وشەكە نەفىە يان ئىسباتەو، كىومالمان بە شيعرەكانى تىرى ئەو شاعىرەدا پىوئىست ئەبى تا بزانىن (نەكەروو) بەكمان دەسگىر ئەبى تەكلىفى ئەم (مكرو) يەئى پىن ساغ بەكەينەو و بەھۆيەو بزانىن ئىسباتە و (مكروو يان مەكروو) ە. زۇرجارىش يا ھەر يەك پارچە شيعرى ئەم شاعىرەمان لە بەردەستا ئەبى، يا لە پارچەكانى تىرى - ئەگەر ھەبوو - بە مرزەكەئى خۇمان ناگەين. بۇيە ئەگەر زانىمان شاعىرەكە كىيە و خەلكى كوئىە و، خەلكى ئەو ناوچەئى نشىمەئى ئەو چۆن وشەئى ئىسبات و نەفى لىك جۇئ ئەكەنەو، ئەوا ھەر لە بەرەتەو ئەم گىروگرتەمان نايەتەرى و، بە دىئەئى وشەكە راستورەوان ئەزانىن (مەكروو) نەفىئى ئىسباتەكەئى (كەروو) ە يان (مكروو) يان (مەكروو) ئىسباتە و نەفىەكەئى (نەكەروو) ە. ئەمەئى ھىئامانەو بە نمونە تەنھا وشەيەك بوو، وشەئى ئالۇزى تىرى وا گەئى زۇرە كە شىوہ نووسىنى فارسى ئامىزى كۆن تيا دەستەوستان ماوہ و ناتوانى راستىمان پىشان بەا چۆنى بى ھەئەو بى گىرئوگول بخوئىنەو.

٤ - دانانى دەر زىكى شىوہ نووسىنى كۆن و نووسىنى شەكستە و شتى وا. ھەرچى شيعرى كوردى بە دىئالېكتى گۇرانى ھەيە، بەلكو ھەرچى شيعرى كوردى ھەيە كە ھىشتا ھەر دەستووس بى و بلاو نەكرابىئەو يا نامادە نەكرابى بۇ بلاوكر دنەو، ھەموو بە شىوہ نووسىنى فارسى ئامىزى كۆن نووسراوئەو و زۇر كەمى لە ھەندئ شونىندا وردە دەسكارىيەكى شىوہ نووسىنەكەئى كراوہ. زۇر پىشى بە شىوہ شەكستە نووسراوئەو كە خوئىدەوارى كوردى ئىستا، مەگەر لە كوردستانى ئىران، ئەوئىش زۇر كەم، ئەگىنا بەراستى بۇى ناخوئىر ئەو. لە بەر ئەو ساغكر دنەوئى تىكرائى دەسختەئى كوردى كۆن كە بەشى ھەر زۇرى شيعرە، ئەركىكى گەرەيە و تەنھا بۇ ئەو كەسانە جىيەجى ئەكرئ كە

شاره ز ابیهکی باشیان له شیوه نووسینی فارسیی کۆن و به تایبتهی ختی شکستهدا بیی. له بهر ئهوه دانانی دهرزیکی فیروونی نووسین و خویندنهوهی ئهم شیوه نووسینه کاریکی پپووست و مهرجیکی رمخسانندی دهرفتهی ساغکردنهوهی باشماوهی شیعری دهسنووسیی کوردیی کۆنه.

۵ - دیالیکتی گۆرانی له بهر ئهوهی ماوهیکی دوورودرێژه بهرهمی نایینی و ئهدهبیی پپ ئهنوسرئ و باری کۆمه لایهتی و رۆشنبیری به دیالیکتی گۆرانی- دووانیش هرگیز ئهنونده پپشکهوتوو نهبووه بپر له نووسینی فهرههنگ و لیکدانهوهی کهلهپووری نایینی و ئهدهبیی خویان بکهنهوه، به تپهرینی زهمان، وشهگهلیکی فرمیان له به کارهینانی رۆژانه کهوتون و وایان لئ هاتوووه که ئیستا بهشی زۆری خه لکهکه واتایان نازانن. جا له بهر ئهوهی زۆر لهم وشهگهله له چوارچیهی شیعری گۆرانیدا ماونهتهوه، ئیستا ئیمه به هۆی ئهم وشه و اتا نهزانراوانهوه له ناستی ساغکردنهوهی زۆر لهم شیعرا نهدا دهستههستان ماوین. بۆیه، نووسینی فهرههنگ بۆ ئهو چۆره وشانه ئهرکیکی پپووستی ئهمرۆی سههرشانمانهوه، ئهبی لهگهڵ ههر وشهیهکدا ئهو تاقه بهیته یا ئهو بهیتانهیش بلاو بکرنهوه که ئهو وشانهیان تپدا هاتوووه، داوا له شارهزایان بکری که ههر ئاگادارییهکی به بهلگهوهیان له بارهی واتای ئهو وشانهوه ههبی، بهو لایهنهی راگهیهن که فهرههنگهکهی بلاو کردووتهوه، و ئهگهر کرا خه لاتیکیی باشیش بۆ یارمهتیدهرانی ئهم مهیدانه تهرخان بکری.

۶ - دانانی فهرهنگ بۆ ئیستیلحه ئایینییهکانی یارسان، لهگهڵ لیکدانهوهیهکی تپروتهسملی ئهو ئیستیلحانه، چونکه فهرهنگیکی وا رۆلئیکی گهوره له ساغکردنهوهی کهلهپووری ئهدهبی - نایینی یارسانا نهیینی. ئهیشی سهرمایه یهکم که لهم مهیدانه دا بخرنهته کار زانایانی نایینی یارسان خویان واتا پپرو مهلاکانیان بی چونکه له ههر کس باشتری لئ نهزانن.

۷ - ههر لهم بارهوه بلاوکردنهوهی کههستهیهکی باش دهربارهی زانستی سۆفیهتی و رپپازمکانی سۆفی و دهروینشی و فهرهنگیکی دوهلمهندی ئیستیلحهکانی ئههلی تهسهوف، دهرزیکیی باش له لیکدانهوهی واتای شیعری کۆنی کوردی تپکراو شیعری به دیالیکتی گۆرانی به تایبتهتپدا - ئهبی، چونکه زۆر لهم شیعرا نه شیعری سۆفیهتین و پپرن له هیمای سههر بهم بابهته.

۸ - له بهر نهو هېش که شيعری کونی کوردی ټيکراو هېی دبالټکتی گورانی به تايبتهی که داستانی زوری کونی کوردی و له فارسی يهوه وهر گيږ راوی تيا کراوه به شيعر، پره له بابتهی نهفسانهی کون، پښو سستی يهکی زورمان به فسر همنگيکی نهفسانهی کونی کوردی و فارسی و ئيسلامی ههيه که پوختهی هر کام لهو نهفسانانهی لهچهند ډيریکا تيا باس بکړئ. نهمه يارمه ټيبهکی زورمان نهدا يو ساغکردنهوهی لهو شيعرانهی لهم بابتهدا نووسراون يا هيمايهکیان يو يهکی لهم نهفسانانه تيايه.

۹ - هرچهند من لهو باوهر دهم ساغکردنهوهی شوينه نالوزمکانی بابتهه ميژووبی و روشنيری و کومه لايه ټيهکانی ژبانی کوردهوای نهبي بهر له هر کس به رهنجی شانی زانايانی کورد خويان و به کهلک وهر گرتن له کهلهپووری خويمان جی به جی بکړئ، نايشکړئ رولی روژه لاتناسانی نهوروپايی و بيگانهی تروش له مهيدانی کوردو لوگيدا ټيکراو به تايبتهی له باره ی يارسان و دبالټکتی گورانی يهوه به هيچ کلوجی پشنگوئ بخرئ. له بهر نهوه بوونی بهرنامه يهکی بهر بلاو يو کوزکردنهوه وهر گيږانه سهر کورديی بهر هه می لهو کوردو لوگانه کاریکی زور سوود بهخش نهبي و يارمه ټيبهکی زورمان له مهيدانی زمانهوانی و فسر همنگ نووسینی کوردی و به تايبتهی له باره ی يارسان و دبالټکتی گورانبيشهوه نهدا.

۱۰ - دوا پښنبايش لهم مهيدانهدا دانانی سنووقیکی چاکه خوازيبه يو يارمه تيدانی کرينهوهی دهسنووسی کونی کوردی و دهکومينتهکانی يارسان و ئيزیدی و هر دهکومينټيکی تری کوردی و هر کهرسته يهکی روشنيری که پيوهندي به زمان و ميژوو وباری کومه لايه ټيبی کورد و کوردستانهوه ههبي و وينه گرتنهوهيان و خستنه بهر دهستی تويزهروانی کورد-يان.

* * *

رهنگ بي نامادهکردنی نهه و تاره خالی نهبي له گهلی ناتهواوی و کهموکورتبي زانستی و بهرنامهی. عوزرم يو پاساودانی هر ناتهواوی و کهموکورتبيهکی لهم چهشنه نهوهيه مهسهکه هر نهوهندهی لی نهزانم و لايشم وايه کهم له هيچ هر باشتهر و نهه چارهسرهانهيش که ليزهدها پښنبايم کردون، بهر هه می زحمهتکيشان و نازار چهشتنم به گهلی کاری ساغکردنهوهی شيعری دبالټکتی گورانبيشهوه، و مک ديوانی مهولهوی و خوسرهو و شيريني خانای قوبادی و کهشکولی مهعموود پاشای جاف و کوملی پارچه شيعری پرزو بلاوی تر. هرچهند نهزانم هينانهدی نهه پښنبايهانم کاریکی ناسان نييه يو کولتور يکی باکس و باچاو ډير يکری و مک

كولتوورى كورد، بهلام لهوه دنليام كه نهگەر رۆژى ههلكهوت لايهنى بوو لايى به لاي نهى كولتوورهدا بكتاهوه، نهى پيشنبايانهى من دهسهچيلهپهك نهى بهدهستيهوه بهرپى تاريكى بۆ روون بكهنهوه. بۆيه نومهوارم خوانايانى نازيز، نهگەر چهردهپهكى كهميش بووه، سوود لهم چهند لاپهه نووسينه ببينين، ههه ناتهواوى پهكيان تيا دى بۆمى راست بكهنهوه، بهوه كارىك بكهن نهى پيشنبايانه له تهقهلاى پيروزي رى خوشكردنا بۆ ساغكردنهوه و تتيگهيشتنى شيعرى ديالكتى گوراني دهوريكيان بى.

بهغدا، ٤ / ٨ / ١٩٩٦

سەرەتا

ئەم كەشكۆلە شیعەرەى ئىستا دەكەوئىتە بەردەستى خوئىنەرى كورد، بەشىكە لە "بەياز" ئىكى كۆن كە كئىبخانەى برىتانىا — بەشى هىندورژ ھەلات^۱ پاراستوویە و ژمارەى MS. Or. 6444 ى پى داوہ. سەرجمەى بەياز مەكە، ۱۶۸ لاپەرە (۸۴ پەرە) یە و برىتتیه لە تەجويدى قورئان، ھەندئ دۆعا و پارانەو بە زمانى عەرەبى، چەند شیعەرىكى فارسى بۆ ستایشى خوا و پىغمبەر و "خولەفای راشدىن" و، بەشى شیعەرە كوردییەكان. ئەم بەشەى دوایى، زىاد لە نیوہى قەبارەى بەياز مەكە دەگرئیتە بەر (۴۶ پەرە لەسەرجمەى ۸۴ پەرە = ۹۲ لاپەرە لە ۱۶۸ لاپەرە).

نووسەر و كۆكەرەوہى شیعەرەكان، شىخ عەبدولمؤئىنى دووھەمى مەردۆخى كورى شىخ جەمالەددىنى يەكەم، بەياز مەكەى لە سالانى نىوان ۱۱۹۶ و ۱۱۹۸ مانگى بەرانبەرى ۱۷۸۱/۲ و ۱۷۸۳/۴ ى زابنىدا نووسىوئەوہ. دەستنووسەكە، "مىرزا سەعید" ناویك لە مانگى ئۆكتۆبەرى سالى ۱۹۰۲دا، بە (مووزەخانەى برىتانىا) ى فرۆشتوہ.^۲ (لەو سەردەمانەدا، ھىشتا كئىبخانەى برىتانىا پىك نەھاتبوو و بەشى كئىبەكانىش ھەربە ناوى مووزەخانەى برىتانىاوە دەناسرا.

ماوہىەك دوای ئەوہى دەستنووسەكە گەشتوئەتە لەندەن، بەشى شیعەرە كوردییەكان سەرنجى كوردناسانى بەرە و خۆى راكئىشاوہ و كەسانى وەك "مىجەر سۆن"^۳، "مىئۆرسكى"^۴ و "مەكەنزى"^۵، (بە تەرتىب، لە سالانى ۱۹۲۱، ۱۹۴۳ و ۱۹۶۵دا)، و تارىيان لەسەر نووسىوہ.

لە ھەموو ئەو ماوہىەدا، جگە لە چەند تاقەكەس، كورد خۆى بە ھەوالى كەشكۆلەكەى نەزانىوہ و ھەولئىكى بۆ بلاوكردنەوہى دەقى شیعەرەكان نەداوہ. من لە سالى ۱۹۸۶ بە دواوہ، خەرىكى خوئىندنەوہ و ساغكردنەوہى شیعەرەكان و ئامادەكردى دەستنووسەكە بووم بۆ چاپ و بلاوونەوہ. لە ماوہىەدا بە ھۆى چەند وتارىكەوہ، ناوەرۆكى كەشكۆلەكەم بە خوئىنەرى كورد ناساندوہ.^۶ بەلام

^۱ The British Library, Oriental and India Office Collection.

^۲ The British Museum

^۳ Major E B Soanne

^۴ Prof. V Minorsky

^۵ Dr D N MacKenzie

^۶ بروانە، ئەوہەر سولتانى،

بلاوکردنه‌وی ده‌قی شیعرمکان به هۆی هه‌ندی ته‌نگ و چه‌لمه‌می عه‌ینی، وه‌ک دروایی وه‌ه‌لپروایی، یاخود، ئالوزی و پاش و پینشی لاپه‌رمکان و هه‌روه‌ها شیوه‌مختی شیخ عه‌بدولمومینه‌وه، که ئامیته‌یه‌ک له‌ عه‌ره‌بی و فارسی کۆنه‌و، له‌ژوور هه‌موانه‌وه، مه‌سه‌له‌ی دارایی، له‌ گونجان نه‌هاتوه.

۱. تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی ده‌ستنوسه‌که:

کاتالوگی کتیبخانه‌ی بریتانیا- به‌شی هیندورۆژه‌ه‌لات، به‌ ناوی "ده‌ستنوسی کوردی"یه‌وه، تاچه‌ چوار ده‌ستنوسی تۆمار کردوه، که ئه‌م به‌یازه، یه‌کیانه.^۷ ده‌ستنوسه‌ کوردیه‌کانی تر- که نه‌وانیش وه‌ک که‌شکۆلی شیخ عه‌بدولمومین به‌ شیوه‌زمانی "گۆرانی" نووسراون، له‌گه‌ل ده‌ستنوسه‌ فارسییه‌کاندا تۆمار ده‌کرتین.

به‌گه‌ستی، زۆربه‌ی کتیبخانه‌ نه‌ورووییه‌کان، ده‌ستنوسی گۆرانی به‌ فارسی له‌ قه‌لم ده‌دن و له‌گه‌ل ده‌ستنوسی فارسیدا تۆماریان ده‌کهن. ئه‌م نه‌رپته‌ چه‌وته، به‌روآه‌ت، له‌ "چارلز ریو"وه^۸ داکه‌وتوه که له‌ ناوه‌راسته‌کانی سه‌ده‌ی نۆزه‌هه‌مدا، به‌رپرسی به‌شی ده‌ستنوسه‌ رۆژه‌ه‌لاتیه‌کان^۹ بووه له‌ مۆزخانه‌ی بریتانیا.

-
- "ده‌ستنوسه‌ کوردیه‌کانی کتیبخانه‌ی بریتانیا"، گۆفاری په‌یفت، ژماره‌ ۱۶، ئوگوستی ۱۹۹۲، له‌ئهن، ل.ل. ۱۵۴۶ تا ۵۷
 - "شه‌ش ده‌ستنوسی کوردی گۆرانی له‌ کتیبخانه‌کانی ئینگلستان"، گۆفاری یه‌که‌گرتن، ژماره‌ ۱۶، ۱۹۹۳، دانیمارک، ل.ل. ۱۰۵ تا ۱۱۶

^۷ Oriental Manuscripts, Vol. A-L, (Kurdish).

سیانه‌که‌ی تر بریتین له‌ نوسه‌ی:

- مەم و زینی ئەحمەدی خانی؛
- چیرۆکه‌ شیعی "سیف الملوک و بدیع الجمال" ی محمد جه‌ادی ئیرانی (سیاپۆش)؛
- تۆبار و عه‌قایدی ئەحمەدی خانی.

^۸ چارلز ریو له‌ باسی شیوه‌ زمانی گۆرانیدا دهنوسی: "گه‌رچی له‌ کوردستان قسه‌ی پنده‌کرت، به‌لام له‌ بنه‌رمه‌ندا فارسییه‌. بروانه‌ په‌راویزی ژماره‌ ۹

Charles Rieu, "Catalogue of Persian Manuscripts in the British Museum", Vol. ۲, ۱۸۸۱, P. ۷۲۸.

^۹ Charles Rieu, "Catalogue of Persian Manuscripts in the British Museum", Vol. ۲, ۱۸۸۱, P. ۷۲۸.

کاتالوگی کتبخانه‌که، زانباریه‌کی کمی له‌سەر ئەم دەستتۆسه بە‌دهسته‌وه داوه :

"شيعری به فارسی و زارووی سنهیی زمانی کوردی، سالی ۹۸-۱۱۹۷ ک. ۱۰
به‌يازبکه له شيعری فارسی زارووی گورانی و شيعری ستایش له‌سەر ئیمام و
خوله‌فای راشدين (۱ نا تا ۸ نا)، سه‌مه‌تاکه‌ی ناتوه‌وه، به شوینیدا شيعری گورانی
دیت که ماده‌ی تاریخ و "مقطعات"ن و هه‌ندیکيان "شیخ ئەحمده‌ی کوری مسته‌فا
هۆنیویه‌ته‌وه (۸ ب تا ۵۴ ب)، شيعری شهر و نازایه‌تی (۵۵ نا تا ۵۷ نا)
ژماره‌یه‌ک غه‌زلی "حه‌سه‌ن" (۵۷ ب تا ۷۳ نا) و هه‌ندئ شيعری عه‌ره‌بی (۷۳
ب تا ۸۴ نا). له سالی ۸- ۱۱۹۷ی کۆچی دا نووسراوه، ۸۴ په‌ره‌یه، قه‌به‌ره‌ی
په‌ره‌کان (۲,۸x۸) سانته‌مه‌تره"^{۱۰}

زیاد له‌و زانباریه‌یه‌ی کاتالوگه‌که، پێویسته بگوترئ شوینی جوړ به جوړی
ده‌سنووسه‌که، ناو و مۆری نووسه‌ر و هه‌ندئ که‌سی دیکه‌ی پێوه دياره که به دابی
کۆن، ناوی خۆيان له‌سەر نووسیه‌وه: "احمد بن محمهد رشید"، "محمد وسیم"،
"ابو الفتح خان کریم خان [زند؟]" ، "ابن مجد الدین شیخ ابو الحسن ال‌اردلانی
المردوخی الباقل ابادی"و... .

۲. تايبه‌تمه‌ندیه‌کانی که‌شکۆله شيعرکه:

شيعره گۆرانییه‌کان، به‌شی هه‌ره گرنگی به‌يازکه پێک دێنن. ئەم به‌شه سه‌رجه‌م
۴۶ په‌ره واته ۹۲ لاپه‌ره‌یه (۸ ب تا ۵۴ نا) به خه‌تی نه‌سخ و له‌سه‌ره‌وه بۆ خوار
نووسراونه‌ته‌وه. شيعره‌کان به شێوه‌یه‌کی بابته‌ی دابه‌ش کراون. واته شیخ
عه‌بدو لموئمین، بئ ئەوه‌ی مه‌سه‌له‌که رابگه‌یه‌نیت، یا عینوانیکی تايبه‌تیا بۆ
دابنیت هه‌موو شيعره غه‌رامیه‌کانی له‌سه‌رماتا هیناوه، ئینجا شيعری ئایینی و
فله‌سه‌فی به شوین ئەواندا نووسیه‌ته‌وه. تاقمی دووه‌می شيعره‌کان له
ده‌وره‌یه‌ی لاپه‌ره ۴۴هه‌ ده‌ست پێ ده‌کهن و به کۆتایی هاتنی که‌شکۆله‌که،
ئه‌وانیش کۆتاییه‌یان دیت. شيعره غه‌رامیه‌کان، که به‌شی سه‌ره‌کی که‌شکۆلی شیخ
پێک دێنن، له یه‌که‌م لاپه‌ره‌وه تا ده‌وره‌یه‌ی لاپه‌ره ۴۴ درێژيان هه‌یه. هه‌ر
لاپه‌ره‌یه‌ک له سێ یا چوار ستوون پێک هاتوه. هه‌ولێ نووسه‌ر بۆ که‌لک
وه‌رگرتن له هه‌موو شوینی کاغه‌زه‌که، کاریکی وای کردوه هه‌ندئ جار فه‌رده
شيعره‌کان تووشی تیکه‌لاییه‌کی ئەوتۆ هاتوون که جیاکرده‌وه و خۆینده‌وه‌یان له

^{۱۰} The Oriental Manuscripts, Vol. M-Z, P ۲۴۹, Persian

^{۱۱} Handlist of Persian Manuscripts, ۱۸۹۵-۱۹۶۶

گونجان نایبیت. ئەو مەسەلەبە و ھەندئ ھۆکاری تر، بوونەتە ھۆی پەیدا بوونی تەنگوچەلمە لە مەسەلەى ساغکردنەھۆى شیعەرەکان و دیاری کردنى شاعیرەکانیان. ئەو باسە بە دوور و درێژى، لە پاشماوھى ئەم وتارەدا دیت و ژمارەى ھۆنەر و ھۆنراوەکان لە لاپەرەکانى دواتردا روون دەکرێنەو.

۳. نووسەرى كەشكۆلەكە:

كۆكەرەو و نووسەرى شیعەرەكان، "شێخ عەبدولمۆمىن"ى دووھەمى مەردۆخى (۱۲۱۱-۱۱۵۲ ك/ ۱۷۹۶-۱۷۳۹ز) كۆرى شێخ جەمالەددىنى يەكەم (۱۱۶۹- ۱۱۰۸ ك/ ۱۷۵۶-۱۷۹۶ز) ە.

شێخ عەبدولمۆمىن، خەتیب و نىمامى جومعهى شارى سنە- پێتەختى خانانى ئەردەلان بوو لەسەردەمى ئەمارەتى "خوسرەوخانى گەرە" كۆرى ئەحمەد خانى موھاجیردا. خوسرەو خان لەنێوان سالانى ۱۱۶۸ و ۱۲۰۴ى كۆچى (۹۰/ ۱۷۸۹-۱۷۵۴) والى ئەردەلان بوو، بەلام لەوماوھەدا جارێك لەلایەن كەرىم خانى زەندەو لەسەر كار لا براو و بۆ ماوھى سێ سال (۹-۱۱۷۶) بە دەست بەسەرى لە "شیراز" پێتەختى زەندىبەكان راگیرا. فەرمانى حكومەتى ئەردەلان لە ماوھەدا بۆ "سولەيمان پاشا"، "محمەد پاشا" و "عەلى خانى كۆرى محمەد پاشا" دەرچوو، كە ھەرسێكىیان لە بابانەكان بوون و بە بەرتىلى زۆر، دلى "خانى زەند"يان نەرم كردوو.^{۱۲} لە كۆتایى سالى ۱۱۷۹دا سەرلەنوێ ئەمارەتى ئەردەلان دراوتەو دەستى خوسرەوخان و گەرەوتەو بۆ كوردستان (تارىخ مشاھیر كرد، ۳، ۲۵۸)^{۱۳}.

لە سالانى دەست بە سەرى خوسرەوخاندا، جەغفەر خانى زەند^{۱۴} بۆ لاواندەو و گێرانەو "رەزاقولى خان"ى برا و "خان ئەحمەد خان"ى كۆرى خوسرەوخان، شێخ عەبدولمۆمىنى ناردوو بۆ شارەزور.

^{۱۲} لە مێژووى بنەمالەى ئەردەلاندا سێ كەس بە ناو ھەبوون كە سێھەمیان باوكى ئابەتوللا شێخ محمەدى مەردۆخى بوو و لە نێوان سالانى ۱۳۱۴ - ۱۲۴۱ى كۆچیدا ژیاو.

^{۱۳} بروانە، آيت الله شېخ محمد مردوخ كردستانى، "تارىخ كردستان و توابع"، ج ۱ ل ۲

^{۱۴} بۆ زانیاری زیاتر لەسەر شێخ عەبدولمۆمىن بروانە،

- مەلا عەبەلکەرىم مەرس، "بنەمالەى زانیاران"، نامادە کردنى محمد علی قەرداغى، ج

۱، بەغدا ۱۹۸۴، لاپەرە ۱۲۵

- بابا مردوخ روحانى، "مشاھیر کرد"، ج ۱، سروش، تهران ۱۳۵۴، ل ۲۷۱

ئەو دوو كەسە و پاشماوەی خیزانی خوسرو خان — دواى ئەوەى "عەلى موراڊ خان"ى زەند^{۱۵}، خوسرو خانى لەسەر كار وەلانا و ئەمجارە داواى لى كرد بچىتە نىسەفەهان- چووبوون بۆ شارەزور. مەئمووربىهتتىكى ئەوتۆ، پلەوپايەى كۆمەلايەتتىى شىخ عەبدولمۆمىن لە ديوەخانى ئەردەلانەكان دەردەخات. گىرسانەوى شىخ لە شارەزور و نەهاتتەوى بۆ "سەنە" ش، پەيوەندى نزيكى ئەو زاتە و وەفا و بەينەتى بە نىسبەت خوسرو خان دەخاتە روو. ئەو راستىيەش بە هوى پارچە شيعرىكەوه دەسەلمى كە شىخ، بە بونەى عەزلكرانى خوسرو خانەوه هۆندووئەتەوه و لە كەشكۆلەكەى خۆيدا تومارى كردووه. بىروانە: وتارى ژمارە ۲۱ لە بەشى (شاعىرەكان، ژيان و بەرەمىيان)دا.

"شىخ مەمەد مەردۆخى كوردستانى"دەنووسى: "شىخ عەبدولمۆمىنى دووھەم زاتىكى بەرئىز و لە خوداترس بووه، ھەموو زانستە باوەكانى سەردەمى خۆى زانبووه كۆتیبى "درالنظىم" دانراوى ئەوه. شىخ لە سالى ۱۱۵۲ى كۆچى ۴ / ۱۷۳۹ ز ھاتووتە دنيا و لە [مانگى سەفەرى] سالى ۱۲۱۱ (تۆگۆستى ۱۷۹۶ز) كۆچى دوايى كردووه. پارچە شيعرىكى فارسى لەپشت كۆتیبى درالنظىم نووسراوتەوه كە ئەم مۆزوو دەسەلمىنى و ئەوه، تەرجەمە كوردبىيەكەيتى: "شىخ مۆمىن كۆتايى بەم كۆتیبە ھىنا، تەمەننىشى ھەر بە چاكە كۆتايى ھات. لە مانگى سەفەردا بەرو ھەنەت سەفەرى كرد و مەزراى جىھانى بى بەقاي بەجىھىشت. چەند رۆژىك بە ئىش و نازارووه [لەم جىھانەدا] ماپەوه، ئىنجا، لە دونياى پەرخەم و خەفەت كۆچى

لە پەيوەندى كارەكانى شىخ عبدالمۇندا پۆبىستە نامازە بە دەستتوسىك بگىرئت كە لە كۆتیبەى مەجلىسى شۆراى ئىران پارىزراوه. دەستتوسەكە ناوى "مەلا شىخەمەد"ە كە لە سەر كۆتیبى "الزوراء"ى محمد بن اسعد جلال الدين دوانى (۸۳۰ تا ۸۰ى كۆچى / ۱۴۲۷ تا ۱۵۰۱ى زابىنى) نووسراوه و پىشكەش بە امىر شرفخان حاكىمى جزىرە [ابن] عمى كوردستان كراوه. شىخ عبدالمۆمن نوسەكەى بە شۆو خەتى نەسخى تەحرىرى لە سالى ۱۱۹۲ ك/ ۱۷۷۸ز دا لە مزگۆتى حاجى رەحىم بۆ مامۆستاي خۆى "محمد قسىم كورى شىخ ئەحمەدى تەختەبى نووسيووتەوه (بىروانە كاتالۆگى دەستتوسەكانى كۆتیبەى مەجلىسى شۆراى ئىران). سەبارەت بە شەرفخانى حاكىمى جزىرە پۆبىستە بگۆتئى بەو ناوہ سى كەس لە "حاكەمانى عەزىزان" ھەبوون كە لە جزىرەى ابن عمر حكوومەتئان كردووه. يەكەمىيان كورى ئەمىر ابراھىم بووه (۸۵۰ ك/ ۴۴۶ز). دووھەمىيان كورى ئەمىر بەدر بووه و لە سالى ۹۲۵ ك/ ۱۵۱۹ دا مردووه. سىيەمىيان، كە من لام وايە دەبى دەستتوسەكە پىشكەش بەم كرايىت، كورى خان ئەبدال و ھاوچەرخى شەرفخانى بدلىسى نووسەرى شەرفنامە بووه. بۆ زانبارى لەسەر حاكەمانى عەزىزان (بەدرخانئان) بىروانە شەرفنامەى بەدلىسى، ھەر وھا بابا مەردوخ رۆخانى، ھەمان، ب، ۳، ل، ۳۰۷.

^{۱۵} كورى سادق خانى زەند (استظھار الدولە)، كە حكوومەتى كوردستانى بە دەست بووه و لە سالى ۱۲۰۲ ك/ ۱۸۸۷ز دا دەرمان داو كراوه.

کرد. ئەى جوامىر! بە ھۆى ئەمۇه، كە [شىخ]، خۆى بە "ئوخرەتا" بانگ دەکرد، [مادە] تارىخى مردنەكەشى بوو بە (اخرتى) - ۱۲۱۱ى كۆچى".^{۱۶}

مەردۆخ ھەروھە دەنوسى: "شىخ دوو كورى لى بەجى ماوھ: جەمالەددىنى دووھەم و شىخ ھەسەن كە ئەمىيان خۆشخەت بوو و كىتتېبە دەسنوسەكانى مەزگەوتى دار الاحسانى سە، بە خەتى ئەو نووسارون."^{۱۷}

مامۇستا مەلا ئەبىدولكەرىمى مودەررىس لە بنەمالەى زانىاران، ب ۱، ل ۱۲۵ دا ھەر ئەو شىعەرە فارسىيانەى ھىناون و نووسىويە: "لە پىشتى كىتتېبى 'درالنظم' دا، ئەم شىعەرەنى نووسىويە". كە دوور نىيە ھەلەيەكى چاپى بىت، دەنا مامۇستا زانىويەتى شىعەرەكان ھى ئەو نىن و كەسكى دېكە لە باسى مردنى شىخدا ھۆنىونىەتەو.^{۱۸}

۴. چوارچىوھى مېژوويى:

كەشكۆلەكە، لەسەردەمى خوسرەو خانى گەورە - لووتكەى دەسەلاتدارىي ئەردەلانەكان-دا نووسراوتەو. مېژووي ئەردەلان دەگەر ئىنەوھە بۇ سەردەمى ئەردەشېرى بابەكان و سەرەتاي ھوكمى ساسانىيان (مېژووي مەستورە، حدىقە ناسرى، مېژووي خوسرەو كورى مەمەد، شەرفنامەى بەدلىسى). بەلام مېژووي نووسراوى بنەمالەكە، لەسەردەمى چەنگىزخان (مېژووي خوسرەو كورى مەمەد كورى مەنووچېر) يا سالى ۵۶۴ى كۆچى ۹-۱۱۶۸ى زانىنيەوھە (تارىخ مردوخ، حدىقە ناسرى، تحفە ناسرى) دەست پى دەكات و بە مردنى ئەمانوللاخانى دووھەم "غولامشاخان" لە نۆھەمى جمادى الثانى سالى ۱۲۸۴/ ھەشتەمى سېتەمبەرى ۱۸۶۷ لە ھەلومەرچىكدا كۆتايى دىت كە ناسرەددىنشاي قاجار فەرمانى ھكومەتى بۇ "خانان" كورە گەورەى غولامشاخانى ئەردەلان دەر

^{۱۶} بەك لە ھاكمانى بنەمالەى زەند، كە لە سالى ۱۱۹۹ ك / ۱۷۸۴ ز دا كۆچى دوايى كردوھ.

^{۱۷} شىخ موئەن كرد ختم ابن كىتاب ختم عمرش نىز شە پىس بالصواب
در صفر كردش سفر سوى بەشت مزرع دنياى فانى را بەشت
چند روزى ماند با درد و الم كرد رحلت زين جهان پر ز غم
چون به خود ميزد ندای اخرتى "اخرتى" تارىخ فوتش اى فتى
اخرتى = ۱۲۱۱ ك. بەرانبەر لەگەل ۱۷۹۶ ز.

^{۱۸} مەلا ئەبىدولكەرىمى مودەررىس، "بنەمالەى زانىاران"، ب ۱، ل ۱۲۵

نهکرد و مامی خوی واته "فرهاد میرزای موخته‌مردوددهوله"ی کرده والیی کوردستان.^{۱۹}

له میژووی نووسراوی بنه‌مالهی ئه‌رده‌لاند، ئیمه رووی‌پرووی ناوی چهند "خوسره" ده‌بینه‌وه: یه‌که‌میان "خوسره ناشه‌وان" له (۴/۳۱۱- ۹۲۳ز)، که گوایه "یه‌زدگیردی سیه‌م" - دوایین شاه‌ی ساسانی کوشتووه (تاریخ مردوخ، ۲، ۹۱) و به یارمته‌ی "ابومسلم مروزی" له‌سهرده‌می "ابوالعباس احمد عباس (سفاح) دا، ده‌ستی به‌سهر کوردستاندا گرتووه.^{۲۰} دووه‌میان، ئه‌ "خوسره" میه‌ و له‌ دیار به‌کروه هاتووه و قه‌لای "زلم" ی له‌ شار مزور بنیات ناوه، چل و دوو سالیکی له‌وئ حوکی کردووه و له‌ سالی ۶۰۶ ی کوچی (۱۰- ۱۲۰۹ز) دا، مردووه (تحفه‌ ناسری، هه‌مان لاپه‌ره). سیه‌م، خوسره‌ی کوری سوله‌بمان خان (۱۰۹۳- ۱۰۹۰ک = ۲/ ۱۶۸۱- ۸۰/ ۱۶۷۹ز).^{۲۱} چوارم، خوسره‌ی خانی گه‌وره کوری ئه‌محمد خانی موهاجیر (۱۲۰۴- ۱۱۶۸ ک = ۹/ ۱۷۸۹- ۵/ ۱۷۵۴ز) و پینجه‌م، خوسره‌ی خانی ناکام کوری ئه‌مانو‌ل‌لاخان (۱۲۶۲- ۱۲۵۰ = ۶/ ۱۸۴۵- ۵/ ۱۸۳۴ز). ه‌ جگه‌ له‌وانه، دووسه‌ی که‌سی دیکه‌ له‌ خانانی ئه‌رده‌لانیس هه‌ر ناویان خوسره‌ی بووه به‌لام گرنگی‌ته‌ی ئه‌مانیان ئه‌بووه.^{۲۲}

خوسره‌ی خانی جیی باسی ئیمه، خوسره‌ی خانی گه‌وره، کوری ئه‌محمد خانی موهاجیره، که له‌ مانگی محه‌رمی سالی ۱۱۶۸ (= ۱۷۵۴ز)، له‌ لایهن محه‌مد حه‌سه‌ن خانی قاجار - بناغه‌دانه‌ری زنجیره‌ی شاهانی قاجاره‌ی^{۲۳} کراوته‌ی حاکمی

^{۱۹} له‌ سهرده‌مه‌دا (۱۸۵۱)، عوسمانیه‌کان حوکی بابانیاکانیان هه‌لو‌شان‌دبووه‌وه. ئه‌گه‌ر که‌سیکی وه‌ک عه‌زیز به‌گی بابان هه‌و‌لی دابین کردنه‌وه‌ی ده‌سه‌لانی بنه‌ماله‌ی خوی دا و سه‌ره‌نه‌که‌بوته. ئه‌رده‌لانییه‌کانیش دره‌نگه‌ر له‌ سهرده‌می عه‌بباس خانی سه‌ره‌دار ره‌شیدی ئه‌رده‌لاند هه‌و‌لیکی بی ئه‌نجامی هه‌و‌شویه‌یان دا.

^{۲۰} میرزا شکرالله سنده‌جی (فخرالکتاب)، "تحفه‌ ناصری در جغرافیا و تاریخ کردستان"، مقابله، تصحیح، حواشی و تعلیقات از دکتر حشمت الله طیبی، امیرکبیر، تهران ۱۳۶۶ [۱۰۸۷]، ص ۹
^{۲۱} بو به‌راوردی سالیانی کوچی له‌گه‌ل زاینی کله‌م له‌م سه‌ر چاو‌میه‌ و مه‌رگرتووه: فردیاند ووسته‌فاد و ادوارد ماهر، "تقوم تطبیقی هزار و پانصد ساله‌ی هجری و قمری و میلادی"، مقدمه و تجدید نظر از دکتر حکیم الدین قریشی، فرهنگسرای نیاوران، تهران ۱۹۸۲. ه‌و‌کاری هینانه‌وه‌ی هه‌ردوو ته‌م‌ریخه‌کان ئه‌و راستیه‌یه‌ که له‌ رۆژ هه‌لاتی کوردستان له‌ رۆژ ژمیری کوچی کله‌م و مه‌رگه‌ر.

^{۲۲} خوسره‌ی خانی گورجی نه‌ ئه‌رده‌لانی بووه نه‌ کورد. ناوبراو له‌ سالیانی نیوان ۱۲۶۳ و ۴ = ۱۸۴۷ و ۴۸ دا بوو به‌ حاکمی کوردستان.

^{۲۳} زنجیره‌ی شاهانی قاجار دوا‌ی ئه‌فشاریه‌ و زنده‌یه‌ له‌ ئیران هه‌اتنه‌ سه‌ر حوکم (۱۱۹۳ تا ۱۳۴۴ کوچی = ۱۷۷۹ تا ۱۹۰۹ ی زاینی). فرهنگ معین، به‌رگی ۶ پیتی ق.

نورده‌لان و له جيگهي سلېم پاشاي بابان دانېشتووه، كه نازاد خاني نېفغان^{۲۴} كړدېويه حاكم.

خوسرو خان له سالي ۱۱۷۶ (= ۳ - ۱۷۶۲ز) له لايمن كېرېم خاني زندهووه، عزل كراوه و سرله نوئ سالي ۱۱۷۹ (= ۶ - ۱۷۶۵ز) گېرېنراو متوه سر حوكم، نېنجا سالي ۱۲۰۴ (= ۹۰ / ۱۷۸۹ز) ناغا محمد خاني قاجار بانگي كړدو ته تاران و وېك دمگوتړئ، درمان خوردي كړدووه تا له سالي ۱۲۰۶ (= ۲ - ۱۷۹۱) د، به نه خوشي "فئ" (پر كېم) مردووه .

خوسرو خان، له هېل و مر جيكي تايه تېي ميژووي نيراندا گېشتو ته سر حوكمي نورده لان: نالوزي باري سياسي و پاشا گېر داني و كېم دهسه لائي حوكمي مرگزي نيران، روخساري تايه تېي نو سر دېمېن. له كاتيكا باشووري نيران به دهست زنده يي كانه بو، كه باكووري روزه لات "زولف قار خاني نېفشار" به هيواي زېندو كړندهوي دهسه لاتي نادرشا بو. هيزي نازاد خاني نېفغان هېشتا له ناوچه ي نازمربايجان و نېسفه هان به ته او متي نه فو تابوو. قاجار كانيش له باكووري نيران خريكي دهسه لات سندن و پتو كړدني بناغي حوكماتي خويان بوون - نو حوكماتي كه درنگتر، به بهر چاوي خوسرو خانوه و به يارمېتي نو، دامه زراو هموو نيراني گرتوه!

له هېلومر جيكي نه وتودا، خوسرو خان، به خوي و سوپاي نازاي كوردوه رازي ده بيت له كوردستان دانېشي، مل بو زهند و نېفشار و قاجار و نېفغان كه چ بكات، و فرماني حوكماتي له لايمن نو قاجار انهوي پې بدرئ كه خوي پايه يكي كورسي حوكم كېان بو. نېنجا چاو مروان بيت زنده يي كان له سر كاري لابرېن و ناغا محمد خاني قاجار بيكوژيت! نو، نه يې كم چاره و نه دواچار، كه تېنه گېشتووي و بې سياسي، دار له كوله كې روي كورد ددات و در فېتي زېريني سر به خوبووني له دهست دهستيني.

خوسرو خان، يې كم خاني نورده لان و يې كې له حاكمانه ي نيرانه كه بو يې كم جار سوپاي نوي ريكو پيكي كرده جېن شيني چه كداري بهر بلاوي عېشيري و "له

^{۲۴} يېك له نيميراني سر دېمي نادر شاي نېفشار. دواي كوژراني نادرشا (۱۱۶۰ ك) / ۱۷۴۷ز)، نازمربايجاني گرت و شاري ورميې كرده پېته ختي خوي. درنگتر، له سالي ۱۱۶۷ ك / ۱۷۵۳ز دا له شريكي دژ به كېرېمخاني زندها، شكا نېنجا هاته خزمېت خاني زهند و تا كوتايي تمېن وېك راويژ كاريك پي و مفادار مابهوه. فرهنگ معين، ۱، پتي آ

باری ژماره‌ی له‌شکر و پیاوانی نازاوه له ژوور هه‌موو ئه‌میرێکی ئێرانییه‌وه بوو" (سیر الاکراد، ۵۳) و "له هه‌موو بارێکه‌وه له ئه‌میرانی ئێران مه‌زنتر بوو". (تحفه ناصری، ۱۶۷).

با ئه‌و پرسیاره بکری، نایا خوسره‌وخانی نازای لێهاتوو به سوپای کوردومه‌وه بۆچی نه‌یتوانی هه‌لومه‌رجی ناوخۆی ئێران هه‌لسه‌نگینی و هه‌ولی په‌ره‌پیدانی ناسۆی ده‌سه‌لاتدارایه‌تی خۆی تا به‌ده‌سته‌مه‌گرتنی حوکی مه‌رکزیی ئێران بدات، له‌کاتی‌که‌دا که‌سایه‌تی و توانا سوپایه‌که‌ی له پاشماوه‌ی حاکیمانی زه‌ند و ئه‌فشار که‌مه‌تر نه‌بوو، تیکشکاندنی سوپای مله‌ورێکی وه‌ک نازادخانی ئه‌فغان له یه‌که‌م ساڵی حکومه‌ت و به‌زاندنی جه‌غه‌رخانی زه‌ند (ساڵی ۱۲۰۰)، زال بوون به سهر سوله‌یمان پاشا و مه‌مه‌د پاشای بابان (۱۱۷۶ و ۱۱۷۹) و ئه‌للاه‌قولی خانی زه‌نگنه (۱۱۹۳)ی حدیقه‌ی ناصری،^{۲۶} ۱۱۹۴ تحفه ناصری، ۱۱۹۹ تاریخ مردوخ) و اسماعیل خانی زه‌ند (مه‌ردوخ، ۱۲۰۱)، ئه‌م راستییه‌ به‌ باشی ده‌نۆین.

مه‌ردوخ ده‌نۆوسی: "دوای ئه‌وه‌ی خوسره‌وخان، جه‌غه‌رخانی زه‌ند ده‌شکینی و نوینهر ده‌نیرینه‌ لای نا‌عا مه‌مه‌د خانی قاجار، شا، به‌ چاوپێکه‌وتنی ئه‌و هه‌موو دیاری و پێشکه‌شییه‌ و مزگینی تیکشکانی دوژمنی‌کی وه‌ک جه‌غه‌رخان و په‌یدا‌بوونی نوکه‌رێکی وه‌ک خوسره‌وخان، له‌ پێستی خۆیدا جیی نه‌ده‌بووه." (تاریخ، ۲، ۱۴۴)

به‌گشتی، سه‌رده‌می خوسره‌وخان و خانانی دیکه‌ی ئه‌رده‌لان به‌و دیاردانه‌ی خواره‌وه‌ی دیاری ده‌کری:

۱. خانانی ئه‌رده‌لان ناسۆیه‌کی به‌رینی سه‌ره‌خۆیی و ده‌سه‌لاتدارییان بۆ خۆیان نه‌ده‌دی. زۆریه‌ی ئه‌رده‌لانیه‌کان - به‌ تاییه‌ت - دوای خان ئه‌مه‌د خان، گوچکراوی

^{۲۵} عبدالقادر بن رستم بابانی، "تاریخ و جغرافیای کردستان موسوم به سیر الاکراد"، به‌ اهتمام محمد رفوف توکلی، تهران (؟) ۱۳۶۶ [۱۹۸۷]، ص ۵۳. ئه‌م کتێبه مامۆستا که‌ریم حیسامی کردوویه به‌ کوردی به‌ ئام من چاوم پینی نه‌که‌وتوه.

^{۲۶} علی اکبر وقایع نگار کردستانی، "حدیقه ناصریه در جغرافیا و تاریخ کردستان"، به‌ تصحیح محمد رفوف توکلی، تهران ۱۳۶۴ [۱۹۸۵]، صص ۱۶۰ تا ۱۶۴.

دهستی شاهانی نیران بوون و سنووریکیان جیا له ژیر دهستی و نوکرایهتی
ئهان بو خویان دیاری نهدکرد.

خوسرهوخانی کوری سولهیمان خان، برازاکیه خوی گرت و نارديه ئیسفههان.
ماوهیکه درهنگتر، شاه سولهیمانی سهفهوی^{۲۷} ئهوشی هینایه ئیسفههان و لهرداری
دا. ئهمانوللاخانی دووهم له تاران و له دهرباری ناسرهددینشاهدا^{۲۸} له دایک
ببوو، به فهرمانی شا، ئالقهی لهگوت کرابوو و ناوی "غولامشاکان"ی لئ نرابوو
(حدیقه ناصری، ۲۰۳). شا عهبیاسی سهفهوی^{۲۹}، خان ئهحمدهخانی کوری
هملوخوانی و مک بارمه له ئیسفههان راگرتبوو و ههولئ دابوو به شیوهی قزلباشی
گهوهی بکات (تاریخ محمد ابراهیم اردلانی)^{۳۰}. ئهم دیاردهی نوکهری و گوئ
له مستبیه گهیشته جیهیک که شاعباس، خوشکی خوی لئ مارهکرد و ناریدییهوه
کوردستان بو ئهوهی باوکی بگرت و له سهمر حوکمی لابهئ. نووسهری سیر
الاکراد دهنووسن: "هملوخان به دیتنی بارودوخهکه، ئایهی 'إنا لله و إنا الیه
راجعون' ی خویندهوه و گوئی کورم، پئی سوپای عهجهم بو کوردستان مهکهوه!
۳۱.

^{۲۷} شاه سلیمان اول صفوی، ههشتهمین شاهی زنجیرهکهیان بوو، له نیوان سالانی ۱۰۷۷ و
۱۱۰۵ = ۱۶۶۷ و ۱۶۹۴ دا شای نیران بووه. بروانه فرهنگ معین، پینشو، پیتی س.
^{۲۸} ناصرالدین شاهی قاجار، کوری محممه شاه و چوارمین شای زنجیرهی قاجار، له ۱۲۴۷
[۱۸۳۱] دا هاتوته جیهان، له ۱۲۶۴ [۱۸۴۷] دا چوته سهمر تهخت و نزیکه ۵۰ سال پادشایهتی
کردوو. له رۆژی ۱۷ ی ذی القعدة ۱۳۱۳ [۱۸۹۶ز] دا به دهستی میرزا رهزا کرمانی
کوژراوه. فرهنگ معین، پینشو، پیتی ن.

^{۲۹} شاعهبیاس سهفهوی (کهبیر) کوری سولتان محممهدی خودا بهندهله ۹۷۸ ی کوچی (۱۵۷۱ز)
هاتوته دنیا و له ۹۹۶ (۱۵۸۸ز) گهیشتوته سهمر تهختی پادشایی نیران، له سالی ۱۰۳۸
(۱۶۲۹ز) شدا مردوو. بروانه فرهنگ معین، پیتی ع.

^{۳۰} ئهم میژوو له راستیدا پاشکو یان 'زمیل'ی شهرفنامهی بهلدیسپییه و تاقه نوسخهی کراوته
زهیلی ئهوه دهستنوسهی شهرفنامه و له کتیبخانهی مهکزی ئاسیایی پادشایی بریتانیا و نیرلهنده له
شاری لهندهن پاریزراوه (ژماره ۱۵۹). زهیلی ناوبراو محممه نیراهیم کوری مهلا محممه
حوسهین ئهردهلانی، نووسهری دیوهخانی ئهمانوللاخانی گهوره (۱۲۴۰ - ۱۲۱۴ ک) بووه و به
فهرمانی خان میژووی ئهردهلانی دواي سالی تهواوبوونی شهرفنامه تا سهردهمی خوی نووسیهوه
که دهکاته نیوان ۱۰۰۵ تا ۱۲۲۵ ی کوچی و ۱۵۹۶ تا ۱۸۱۰ ی زایننی نینجا نارودویه بو سیر
جۆن مالکۆلم یکهمین بالۆیزی بریتانیا له نیران، ئهوش خستوییهته سهمر ئهوه نوسخهیهی
شهرفنامه که له سهروهتر باسمان کرد. من دهقی میژووکه به فارسی و مهزگراوی
کوردیهکهیم بلۆ کردوتهوه جاریک له گوڤاری دهروازه، ژماره ۱، سالی ۱۹۹۳ چاپی دانیمارک
و جاریکیش و مک کتیبکی سهربهخۆ. کتیبکه، بنکهی نهروژ له سوئید له سالی ۱۹۹۷ دا بلۆوی
کردوو و ههسپان هاورئ لهگهئ زهیلیکی دیکهی شهرفنامه (میژووی نهگیل و پالوو)، له لایهن
بنکهی ژین له سلیمانیهوه بلۆ کرایهوه.

^{۳۱} بروانه دهقی زهیلکهی محممه نیراهیم ئهردهلانی (پهراویزی ژماره ۳۰ سهروه)

۲. خانانی ئەردەلان بە تەنگى كوردابەتتېيەو نەبوون. ئەوانىش وەك مىرانى بابان و سۆران زياتر لەمەى بەر بەرەكانىي دوزمانى كوردیان كوردېئ، بە گزى ھۆزە كوردەكاندا دەچوون. شەپرى بابان و بلباس و زەند و زەنگەنە و لور و سولتانهكانى ھەورامان و سەرۆك ھۆزەكانى گەرووس و بانە و مەريوان، نمونەى ئەى كەردەو چەتەى ئەردەلانەكانە.

۳. شاهانى عەجەم راستەمۆخۆيا بە ھۆى ھەندئ برواينىكراوى خويان لە ديومەخانى ئەردەلانەكانەو (وەزير، وەكىل، تەحسىلدار و وەقايە نىگارى وەك مىرزا ئەبولقاسمى تەفرەشى و مىرزا زەكى مستەموفى رەشتى)، خانە كوردەكانيان دەخستە ژير چاوديربېيەو و ناگادارى ھەموو ھەلسوكەوت و ھەلوئىست گرتنىكيان بوون.

۴. مەى خويىش لەم پەيوەندىيەدا، دەورىكى گەنگى بېنيوہ. ميژووى بنەمالەى ئەردەلان دارمالى شەپ و دەست تىوەردانى بابانەكان لە كاروبار ياندايە. ئەگەر ميژووى دەسەلاتدارى ئەردەلان پېنج حاكىمى غەيرە كوردى داسەپاوى بە خۆوہ بېينى (تەيموور خانى ئاجورلوويى، محەمەد خانى گورجى، حسن على خان، حسين على خان و كەيخوسرو بەگ)، بەلای كەمەوہ پېنج مىرى بابانىش لەى ماوئەدا بە شەپ يا بە زەبرى بەرتىل و پېشكەشى، فەرمانى حكومەتى ناوچەى ئەردەلانيان لە شاهانى ئيران وەرگرتوہ (خانە پاشا ۱۱۳۲، عەليخان كورى خانە پاشا ۱۱۳۶، سەلیم پاشا ۱۱۶۷، سولەيمان پاشا ۱۱۷۷ و عەليخان كورى سولەيمان پاشا ۱۱۷۸). ئەوانىش بو ژير دەستى و گوئ لەمستى شاهانى ئيران، ھۆرميان بو ئەردەلانەكان كەردوہ!

جگە لە بابانەكان، ھەندئ كەسايەتتى كوردى ناو حكومەتەكەيان وەك محەمەد رەشىد بەگى وەكىل و حەسەن سولتانى ھەورامان و عەبدولكەريم سولتانى بانە يا دەسەلاتدارىكى وەك عەزىز خانى مۆكرى (سردار كل) لە رەوتى لاواز كەردن و لەناو بردنى حوكمى بنەمالەى ئەردەلاندا دەورى تايبەتتايان بېنيوہ. "سەردارى كول، ھەموو كاتى بو تىكدانى كارى والى "ئەمانوللاخانى دوو ھەم" تادەكوشا" (تەحفە ناسرى، ۲۵۰).

۵ (ھەندئ ديار دەى ناسەرەكىي وەك جياوازيى ئاينىي حاكمانى شيعەى ئەردەلان لەگەل خەلكى سوننى ناوچەكەش بېوہ ھۆى نزىكايەتتى زياترى خانەكان لە دەربارى شاهانى عەجەم و دوور كەوتنەويان لە كۆمەلانى خەلك. ئالوزىي ناو شارى سنە بە بۇنەى لاينەنگرى كەردنى ئەمانوللاخانى دوو ھەم لە فيرقەى "شېخىەى"

۸. لهکاتیکدا ناوچهکانی دیکه‌ی ئیران وهک تمبریز و ئیسفهان و تاران له‌پیری ئارهدانی و پیشکوتویی ناپووریدا بوون، ژیرخانی نابووری کردستان گه‌لیک لاواز بوو. کهرسه‌ی به‌همه‌پینان (زهوی و ناو) ملکی دهر به‌گه‌کان و چه‌ساندنه‌وی ره‌عیتمی نیشته‌جی له‌تاقه‌تی خه‌لک به‌دهر بوو. ئالۆزی و شه‌ری ناوخۆیی و دهره‌ویی کاریکی سه‌لبییان کردبووه سه‌ر ئهرکی به‌همه‌پینان. کهریم خانی زهند همه‌موو شاری سنه‌ی تالان کرد و ئاگری تی به‌ردا، شار و ناواییه‌کانی همورامان چه‌دین جار تووشی تالان و برۆی خانانی ئهرده‌لان هاتن. هه‌لومه‌رجی ناوچه‌کانی دیکه‌ش جیاوازییه‌کی ئه‌وتویان له‌گه‌ل همورامان نه‌بوو. هه‌رچونیک بییت، "به‌هۆی ئه‌و همه‌موو بی خه‌به‌ری و چاووقووچاندنه و له‌ناکامی ئه‌وزولم وزورانهدا، به‌خت و نیقبالی ئه‌و بنه‌ماله به‌ریزه، له‌تاریکی دایران و هه‌لوه‌شانه‌وه‌دا تئیه‌ر بوو" (تحفه‌ناسری، ۲۷۳). ئه‌و داره هه‌لوئه به‌نیشاره‌یه‌کی "ناسرهددینشا"ی قاجار که‌وته زه‌وی (هه‌شته‌می سه‌پته‌مبه‌ری ۱۸۶۷) و دوا‌یی به‌ میژوویه‌ک هات که سه‌رمرای همه‌موو ئه‌و راستییانه، وه‌ک سه‌رده‌می نیوه سه‌ربه‌خۆیی و ده‌سه‌لاتداری کورد، جیگای ریز و شانازی گه‌له‌که‌مانه. له‌بیرمان نه‌چی بو‌یه‌که‌م جار (و دواجاریش!) خان ئه‌حمهد خانی کوری هه‌لوخان به‌ره‌و دامه‌زراندنی حکومه‌تیکی سه‌ربه‌خۆی کوردی هه‌نگاوی نا – ئه‌ویش، کاتی بوو که "شاه سه‌فیی سه‌فه‌وی، سورخاب‌ی کوری کویر کرد، ئینجا خان ئه‌حمهد خان هه‌ندئ ناوچه‌ی رۆژئاوای ئیرانی گرت، به‌ناوی خۆیه‌وه سه‌که‌ی لیدا و له‌ مزگه‌وته‌کان خوتیه‌ی به‌ناوه‌وه خوینرایه‌وه: "...الوالی بن‌الوالی، والی‌والاشان، خان احمد خان اردلان، پادشاه بالاستقلال کردستان صانه الله تعالی عن طوارق الحدثن و متعنا بدوام دولته و قوام شوکته الی مدید الزمان..." (مه‌ردوخ، ۲، ۱۰۶).

که‌شکۆلی شیخ عبده‌لموئیمینی مه‌ردوخ، له‌رۆژگاریکی ئه‌وتودا نووسراوه‌ته‌وه.

۵. چاره‌نووسی که‌شکۆله‌که:

ده‌زانین که‌شکۆله‌که له‌سالی ۱۹۸۱دا (۱۷۸۳/۴) کاری نووسینه‌وه‌ی ته‌واو بووه و له‌سالی ۱۹۰۲دا به‌مووزمخانه‌ی بریتانیا فرۆشراوه، به‌لام هه‌چ شتیکی له‌مه‌ر به‌سه‌رهاته‌که‌ی له‌نیوان ئه‌وسالانه‌دا نازانین. کللی کرانه‌وه‌ی قفلی ئه‌و زانیاریانه، رسته‌یه‌که به‌زمانی ئینگلیزی که له‌دوا‌په‌ری ده‌ستتوسه‌که‌دا نووسراوه: "له‌میرزا سه‌عید کرا، چواره‌هه‌می ئۆکتۆبه‌ری ۱۹۰۲".

میجر سون له وتاریکدا که وەرگیراوهکهی پاشکۆی بهکمی ئهم کتیبهیه، دهنوسی: "دهستنوسهکه دوکتور سهعیدی سنهیی داویهتی به 'موزمخانهی بریتانیا'. مینۆرسکیش له وتاری "گوران" دا - که بهشیکهی ترخانی ئهم کهشکۆله شیعره کراوه (پاشکۆی دووهم). بهلگه له قسهی "دوکتور سهعید خان" دینیتهمه.

راستی ئهمهیه که میرزا سهعید و دوکتور سهعیدی سنهیی و دوکتور سهعید خان ههر یهک کهسن و ئیمه ئهمرۆ ئهو زاته به باشی دهناسین. نایهتوللا مهردۆخ دهنوسیت: "له سالی ۱۳۰۵ ک/ ۸ - ۱۸۸۷ز، تاقمیک موژدهدهری مسیحی به دووگۆل تهورات و ئینجیل و کتیب و نامیلکهی ناینیهوه هاتنه کوردستان [سنه] و بو سهلمانندی بهرهمقایهتی ناینی مسیح و پووچبوونی ئیسلام و داوی و تووژیان لهگهڵ مهلاکان کرد... خوالیخۆشبووی باوکم (شیخ عبدالموئمنینی سنههم) لهگهڵیاندا کهوته باس و قسهکردنهوه... موژدهدهرمان دامان و شهویکیان ههلاتن ... "فهقی سهعیدی کوری مهلا رهسوولی مهریوانی" که به هوی نزیکایهتی باوکیهوه، ههمیشه هاتوچۆی ئیمه دهکرد، پهیهوندیی پیوهکردن و فریوی "خواجهباو"ی مسیحی کوری "خواجه بایوسف"ی ناودار به "شهیتان"ی خوارد و لهگهڵیان کهوت. داوی چهند سال، فیری پزیشکی بوو، ئاینی گۆری و ژنی مسیحیی هینا، ئینجا گهرایهوه بو ئیران، بهلام له ترسی خوی نهپتوانی بیتهوه کوردستان. ماوهیهک له ههمهدهان مایهوه و پاشان چوو بو تاران و ئیستا [کاتی نووسرانی تاریخ مهردۆخ]، لهوی به دوکتور سهعید خانی کوردستانی ناوی دهکردوه و له پزیشکه پله یهکهسهکانی ئیرانه. لهم دواییاندا کتیبیکی به شیعری

"سولتانی هورامان" ... "شیخ علا الدین نهقشبندی" ش کچهکه‌ی نهخوش بوو، دوکتور سه‌عید خانی بانگ کرده لای خوی. " [من لام وایه ئمو دوکتور وارینه‌ی جینگه‌ی باس، هه‌مان چارلز وارینی نهفسمری سوپایی بریتانیایه که له ۱۸۴۰ دا له‌دایک بووه و له ۱۹۲۷ دا کوچی دواپی کردووه. ناوبراو خهریکی کاری که‌نارناسی و کولینه‌می ز موی له فله‌ستین بووه و واهیه‌یه همر ئمو سۆزه‌ی به نیسبته‌ میژوی ناوچه‌ی ئیمه له سه‌عیدخانی نزیک کردبیتته‌وه. نه‌نومر].

نوسمرانی ژیننامه‌که، له دریزهداده‌لین "دوکتور سه‌عید خان لهم سه‌فه‌ره‌ی کوردستان، به شوین شتی کون و عننتیکه‌دا گه‌راوه و "سئ قه‌باله‌که‌ی هورامان"ی لهم سه‌فه‌رمدا دوزیونه‌مه. "۳۸ نینجا له سالی ۱۹۱۳ دا، جاریکی تر، سه‌ردانی له‌نده‌نی کردووه.

۳۸ J M Rasooli and Cady H Allen, "The Saeed of Iran", Michigan, USA, ۱۹۵۷, P ۷۰.

شایانی باسه بۆچوونی نووسمرانی کتیبه‌که به ته‌واوتی جیاوازه له بیر وری بنه‌ماله‌ی شتیخانی نهقشبندی. له خوالیخوشبوو دوکتور عابید سراج الدینی هه‌روه‌ها له کاک نه‌سه‌مدی سراج الدینیم بیستووه ده‌لین سه‌عید خان ئمو سئ قه‌باله‌یه‌ی به فیل له ده‌ستی شیخ علا‌ئهددین دهر هیناوه و باوه‌کوو بریار بووه دوا‌ی نواندنیان به پسپوران بیاندا‌ته‌وه به شیخ، به‌لام ئمو کاری نه‌مکردووه و فرۆشتوونی. مه‌سه‌له‌ی فرۆشرانی قه‌باله‌کان له هه‌ندیک سه‌رچاودا پشتر است کراوته‌وه. ئیدموندز دهنوسیت:

"...سئ قه‌باله‌ی پیستی، که دوانیان به زمانی یونانی و سیه‌همیان به زمانی پارتی بوو، دوکتور سه‌عید خانی کوردستانی له سالی ۱۹۱۳ دا هینایه نینگلستان و پاشان موزمخانه‌ی بریتانیا لئی کری. دوکتور سه‌عیدخان ده‌یگوت ئمو قه‌بالانه له نه‌شکه‌م‌تیک له کوسالانی نزیک هورامانی ته‌خت دۆزراوته‌مه..."، کورد، تورک، عه‌رب، وهرگیزی فارسی ئیبراهیم یونس، نشر روزبهان، تهران ۱۳۶۷ [۱۹۸۸]، ص ۳۹۲.

هه‌ر وه‌ها له په‌یوه‌ندی باسی که‌شکول و سه‌عیدخاندان به پیوستی ده‌زانم به‌شیک له نووسراوه‌ی کاک نه‌محمدی شه‌ریفی به‌ینمه‌وه که له په‌سندی بۆچوونی من لهمه‌ر په‌کبوونی بیسارانی و مه‌مزوونیدا نووسیویه و گو‌فاری گزیگ بلاوی کردته‌وه. کاک نه‌محمد دهنوسئ:

"هاوینی سالی ۱۳۵۱ ی هه‌تاوی [۱۹۷۲] رۆژیک له رۆژان له تاران ریم که‌وته "انجمن کتب مقدسه": سه‌ر به کلیساکانی دینانی. له‌ئێ له‌گه‌ل که‌سئیک به ناوی 'به‌شیری' ناشنا بووم. کاتیک زانی کوردم، گوتی چهند کتیبی کوردیمان هه‌یه، و مه‌ره چاویان لیکه. کتیبه‌کان بریتی بوون له "مزگانی" دانراوی دوکتور سه‌عیدخانی کوردستانی، به سه‌مه‌تایه‌کی دوور ودریزی فارسی و ناوه‌رۆکی هه‌ورامی و چوار به‌رگ نینجیلی کوردی به زاراوه‌ی موکریانی. ئه‌من ئمو کتیبانه‌م کری و له‌گه‌ل خزمدا برده‌نمه‌وه کرماشان. رۆژیک نینجیله‌که‌م پیشانی میندا خامنی زه‌ندی زنی خوالیخوشبوو حه‌سمن زیره‌ک دا. گوتی ئمو په‌کیک له وهرگیزاوه‌کانی باوک "دوکتور عه‌زیزخانی زه‌ندی"یه. ... له‌وه ماوه‌یدا که له کرماشان بووم هه‌مووشوی خزمه‌ت نایه‌تولا مه‌رئوخم ده‌کرد، زورجانان بۆ زیارنت و دینه‌نی ده‌چومه‌ سه‌نه. له به‌هاری ۱۳۵۲ [۱۹۷۳] دا رۆژیک چومه‌ خزمه‌تیار و نوسخه‌یه‌کی "مزگانی" شم وه‌ک دیاری بۆ برد. خوالیخوشبوو هه‌ر چاوه‌ که‌مسوکانی به "مزگانی" که‌وت، پر بوون له ئه‌سرین و فه‌رموی "سه‌عیدخان پیاگیکی فره‌ خاس بوو، دۆستایه‌تیکی نزیکی له‌ته‌ک خا‌نه‌واده‌ی ئیمه‌دا هه‌بوو، باوکم چهند جاری له مه‌رگ

دوکتور سه‌عیدخان، له تاران سمری له ناو سمران دهر هینابوو، له‌گڼل ژماره‌یه‌کی زور له گهوره‌پیلوانی سیاسی وهک "مستوفی الممالک" ی سهرهک و مزیران^{۳۹} یا که‌سایه‌تیی فهره‌نگیی وهک ملک الشعراء بهار^{۴۰} دا که‌وتبوه په‌یونددیی

رزگار کرد. بریاری دابوو فهره‌نگیی کوردی (ههورامی) - فارسی- نینگلیزی بنووسی، بؤ نهم کارمش پیویستی به سهرچاوه و نووسراوه‌ی ههورامی هه‌بوو. ئه‌ی ومخت به ده‌گمن کتیبی چاپکراوی کوردی (ههورامی) هه‌بوو. من له کتیبخانه‌که‌ی خوماندا سنی دستنوووسی ههورامیم پیندا. یه‌کیان دیوانی معزروونی یان بیسارانی بوو که باپیرم به خه‌تی خوی نووسیویوه له‌گڼل دیوانی مه‌عدوومی (مه‌له‌وی) و روستهم و زهرده‌هه‌نگه‌که‌ی مه‌لا مسته‌فای دلدی. به‌لام نازانم چییان به سهر هات. سه‌عید خان فهره‌نگه‌که‌ی نووسی یان نا؟

من له ساله‌کانی دواپییدا چهند جار چومه نه‌نجومه‌نی کتیبی نه‌سه‌بند (انجمن کتب مقدسه) به‌لام که‌سه‌گه‌لیکی که له‌وی بوون ههر ناوی دوکتور سه‌عیدخانیان دبیبست روویان ترش ده‌کرد و سه‌بارت به یادداشته‌کان و شوپنه‌واره‌کانی، خویان گیل ده‌کرد. سه‌عید خان که‌سی نه‌بوو، هه‌موو ملک و ماش و سه‌روعت و سامانی وه‌گیر ئه‌ی نه‌نجومه‌نه که‌وتبوو. ئه‌وان له‌وی ده‌ترسان کابراه‌کی کوردی وهک من به داشداری دوکتور درچن و داوای ملک و ماشیان لی بکات بویه ههر که ناوی دوکتوریان ده‌ژنه‌وی هه‌لدبه‌ز بیه‌وه. به‌لام سهر منجم له هاوینی سالی ۱۳۷۱ {۱۹۹۲}دا له لای پیریزنکی ههره‌منی، که ده ماله‌که‌ی دوکتور سه‌عیدخاندا ده‌ژبا، له کزنه سندنوویتیدا یادداشته‌کان و فهره‌نگه‌که‌ی دوکتور سه‌عیدخانم دوز بیه‌وه. بریار ابوو له دهره‌فتیدا فهره‌نگه‌که‌ی به‌شیک له یادداشته‌کانی کوپی بکه‌م. رووی دست کورتی رمش، به‌لام ئاسه‌واریک له دستنوووس و دیوانانه‌ی واره‌وانشاد مه‌ر دؤخ باسی کردیوون نه‌بوو. یه‌کنوو مانگ دواتر چومسه‌ه تاران و په‌چیوی پیریزنم کرد، یه‌ک گوتی مردووه و یه‌ک گوتی چورته ئه‌رهنستان مالی دویت (کچ)ه‌که‌ی. ئیستا له نووسراوه‌که‌ی کاک ئه‌نوردا و ا دهره‌که‌وی که دوکتور سه‌عیدخان یه‌ک له دستنوووسانه‌ی- که دستنوووسی باپیری یه‌زدا به‌خش مه‌ر دؤخ بووه، داوه به نامه‌خانه‌ی بریتانیا و کاک ئه‌نور و تاری له‌سهر نووسیوه. "بروانه، که‌محمد شه‌رفی، "مه‌حزرونی یان بیسارانی؟"، گو‌فاری گرینگ، سونید، ژماره ۷، به‌هاری ۱۹۹۵ لاپه‌ره ۶۲ و ۶۳.

ههره‌ها ریزدار محمدمه‌د علی سولتانی له نامه‌که‌دا بؤ من، باسی ئه‌وی کردوه که له سه‌هه‌ریکدا بؤ شاری سنه، چاوی به ۷۰ - ۸۰ نامه‌ی دوکتور سه‌عید خان که‌وتی که بؤ خوالخوشبوو رکن الاسلام سندنجی نووسیون. سولتانی دملی بابته‌ی نامه‌کان زیاتر نیخوانیات بوون. (نامه‌ی ۷ مانگی جولای ۱۹۹۵).

^{۳۹} محمد نیری و س وحیدنیا، "زندگی نامه مستوفی الممالک، انتشارات وحید، تهران ۱۳۶۹ [۱۹۹۰]، ص ۵۲۲.

^{۴۰} له نیراندا، یه‌که‌م جار باسی دوزرانه‌وی پارچه شیعریکی کوردی که گراوه له‌سهر پیستی ناسک نووسراوته‌وه، له لایهن شاعیری گهوره‌ی نیرانی 'ملک الشعراء بهار' وه هاتوه گورت. به‌هار گوتی ئه‌ی هه‌له‌ی له دوکتور سه‌عید خان بیستوه (بروانه، ملک الشعراء بهار، "سبک شناسی"، به‌رگی یه‌که‌م). قسه‌کانی به‌هار له زور کتیب و وتاری کوردی و فارسیدا رنگیان داوته‌وه. بؤ نموونه، مه‌ر دؤخ، میژوو، ۱، ۵۰. به‌داخه‌ه من نه‌متوانی سهری ئه‌ی ههورایه بدوزمسه‌ه و بزانه شیعره‌که‌ی که‌ی و چۆن و له کوئی دوزرانه‌وه و ئیستا که کوئی راگیراوه به‌لام ههرچۆنیک بیټ، ئه‌ی هه‌له‌ه فری به سهر راستییه‌ه نییه و ده‌سکردی کوردیکی ناسیونالیسته که ویستوویمتی میژوو بؤ ئه‌دب و شیعری کوردی دروست بکات، زمانی شیعره‌کانیش تازه‌یه و له زمانی نووسیوی کتیبی "نزان؟ مزگانی" ی دوکتور سه‌عیدخان زور دور نییه. ئه‌وی ده‌قی شیعره‌که‌ه:

"هورمزگان رمان، نازان کوژان و نیشان شارده‌وه گهوره‌ی گهوره‌کان...

نزیکه‌مه. مینۆرسکی له وتاری "گۆران" دا چهند جار ناوی دوکتۆر سه‌عید خان ده‌بات و ده‌لێ "ئهو قسانه‌ی وا دوکتۆر له رۆژی پینچی جولای ۱۹۱۷ له تاران ده‌باره‌ی شاعیرانی کورد پنی گۆتم، گهلێک شتیان فیر کردم." (بروانه‌ پاشکۆی دووه‌مه‌) ^{۴۱}.

جیواز له نامیلکه‌ی (زنانی؟ مزگانی!) که به‌ شیعریکی پاراوی گۆرانی هوندوویه‌تمه‌وه و جیی خۆیه‌تی به‌کێ له بنکه‌ رۆشنبیرییه‌کانی کورد له ده‌رموه‌ی وڵات چاپی بکاته‌وه، ئینجیلێکی ده‌ستنوسی له‌پاش به‌جی ماوه‌ که ئیستا له‌ کلێسیه‌یه‌کی شه‌قامی (قوام السلطنه‌)ی تاران پارێزراوه‌ و من خۆم له‌ سالی ۱۹۸۵ دا چاوم پنی که‌وتوه‌. مامۆستا علا‌الدینی سجادی له‌ به‌شی "باخچه‌ی شاعیران"ی میژوه‌که‌ی خۆیدا، ده‌نوسێ دوکتۆر سه‌عید خان له‌ سالی ۱۹۲۵ دا کۆچی دوابی کردوه‌ ^{۴۲}. به‌لام به‌ پروای من، دوور نییه‌ لای که‌م تا سالی ۱۹۲۷ که‌ وتاری "ئه‌هلی حه‌ق"ی له‌ گۆفاری "جیهانی ئیسلام" دا چاپ کرد، هه‌ر له‌ ژبانه‌ بووینت.

ئهو زانیاریانه‌ به‌سه‌ریکه‌مه‌ ده‌مان گه‌یینه‌ نه‌جامیک: میرزا سه‌عیدیک که‌ ناوی به‌دوا لاپه‌ره‌ی ئهو ده‌ستنوسه‌وه‌یه‌ وا به‌ موزمخانه‌ی بریتانیا فرۆشراوه‌، هه‌مان فه‌قی سه‌عیدی مه‌لا ره‌سوولی مه‌ریوانی و دوکتۆر سه‌عید خانی سالانی دواتره‌ و دوور نییه‌ که‌شکۆله‌که‌ی له‌ هاتوچۆپانه‌دا که‌ له‌گه‌ل مالی مه‌ر دۆخیه‌کانی هه‌بوه‌، که‌وتینه‌ ده‌ست و دواتر به‌ موزمخانه‌که‌ی فرۆشتی. ئهم کاره‌ش له‌ سه‌فه‌ری به‌که‌می میرزا سه‌عید بۆ سوید و بریتانیا له‌ سالی ۱۸۹۳ دا، به‌ریوه‌ نه‌چوه‌ و دوور

زۆردار عه‌ره‌ب کرده‌ خاپوور گنای و پاله‌ هه‌تا شاره‌زور
 شن و کنیکان و مدیل بشینا میزد نازا تلی و مرووی هوینا
 ره‌وشته‌ زه‌ر ته‌شتر مانه‌وه‌ بیکه‌س بزیکا نیکا هورموزد وه‌ هیچ که‌س"
 دوکتۆر ئه‌میری حه‌سه‌ن پور له‌ نامه‌یه‌که‌دا بۆ نووسیم که‌ "ئهو هه‌لمه‌یه‌ یه‌که‌مجار خوالێخو‌شبوو
 حوزنی موکریانی کردوه‌". (نامه‌ی مانگی فه‌بریه‌ری ۱۹۹۶). به‌ بۆچوونی من ئه‌گه‌ر
 ته‌نانه‌ت حوزنیش بۆ یه‌که‌مجار بابه‌ته‌که‌ی راگه‌یانده‌یت، دیسان شیعره‌که‌ هه‌ر ده‌بی کاری دوکتۆر
 سه‌عیدخان بووینت که‌ گه‌یشته‌ته‌ ده‌ستی حوزنی و دوور نییه‌ سه‌عیدخان هه‌واکه‌ی به‌
 مه‌رحومی حوزنیش داویت..

^{۴۱} مینۆرسکی له‌ شوێنێکی دیکه‌شدا ناوی دوکتۆر سه‌عیدخان ده‌بات ئه‌ویش له‌ له‌ بیلبلۆگرافی
 کۆتایی وتاریکه‌دا به‌ ناوی ئایینی ئه‌هلی حه‌ق به‌ خۆیه‌ری ده‌ناسینت:

V. Minorsky, "The Sect of Ahli Hak", Iranyka, Twenty Articles by V
 Minorsky, ۱۹۶۴, Tehran University, PP. ۳۰۶ – ۳۱۴

من وتاره‌که‌م کرده‌ته‌ کوردی و له‌ گۆفاری گزینگ چاپی سوینیدا بلۆ کراوته‌وه‌.

^{۴۲} بروانه‌، علا‌ الدین سجادی، "میژووی ئه‌ده‌بی کوردی"، چاپخانه‌ی مه‌عارف، به‌غدا
 ۱۳۷۱/۱۹۵۲، به‌شی باخچه‌ی شاعیران، ل ۵۳۷

نییه دواتر له سالی ۱۹۰۲دا له ریگای بالۆیز خانهی بریتانیاوه له ئیران یاخود همر راستهوخۆ به موزمخانهی بریتانیای فرۆشتبن.

۶. زمان

مهسهلهی شیوه زمانی شیعرهکان، به هوی هملوئستی ههندئ ئهورووپییهوه نالۆز بووه. ئهو کهسانهی وا زۆربهیان زمانهوان نین، شیعره کهشکۆلهکهیان کردووته بهلگه بۆ چهپاندنی بۆچوونیک که له ریشهی خۆیدا سیاسیه نهک زانستی و به گوێرهی ئهو بۆچوونه شیوه زمانی گۆرانی، شیوهیهکه له زاراوهکانی زمانی فارسی.

من زمانهوان نیم و به هیچ شیوهیهک نامهوی خۆم تیکه لای بایسک بکه که له دهرهوی وزه و توانمدایه. نهوش وا لێردا دهبینرئ، تهیا بۆ پرونکردنهوی ههندئ لایهنی کاری ساغکردنهوی شیعرهکانه و ههول ددهم لهم بوارد، کهک له زانست و بۆچوونی پسیۆران وهریگرم بئ ئهوهی 'اجتهاد'یکی شهخسی خۆم دهربرم و سهر له خوێنه بشیوینم — کاریک که بۆ نمونه، میجر سۆن کردوویته^{۴۳} و بعداخوه زۆریک له روشنبیرانی کوردی ناشارهزا، لهدویان داوه.

ههلمههه جی جوغرافیایی و سیاسی ناوچهکه و تیکه لایه فهرهنگی — زمانی خهک و ئامیتهبوونی چهسهره رهش و سپیهکان له ههموو دیاردهیهکی کۆمه لایهتی- سیاسی- فهرهنگی ئهو مهلبهندهدا، کاری توژینهوه له دیاردهیهکی وەک 'زمان' نالۆزتر دهکات. دراوسینهتی کورد له گهڵ فارس و عهرهب و تورک و ئهرمهی و ئاشووری و گهلیک کهمایهتی زمانی دیکه، (نازهری کۆن، گیهکی، تههری، و...)، کاری بهکالاکردنی مهسهلهکهی، ئهسته و بئ ئههجام کردوه. خۆ نهگهر جیاوازی و سنووری نیوان زاراوه کوردیهکانیش بگهریته بهر چاو، مهسهلهکه، بیجی که لافیهنیک پهیدا دهکات که چهسهههکانی بههوی بچرانی زۆرمه ئهستههه دیاری بکرن!

^{۴۳} بروانه پاشکوی یهکمی نهم کتیه، ههوهها وتاریکی دیکه بهم ناو ونیشه:

Major E B Soanne, „Southern Kurdish Folk Song in Kermanshahi Dialect“, Journal of the Royal Asiatic Society, January ۱۹۵۹, pp. ۳۵-۵۱

من ئهو وتارهشم وهرگهراوته سهر کوردی و له دوو ژمارهی مانگلهی "مهلبهند" - بلاوهی مهلبندی روشنبیری کوردی له لهندهن دا بلاو بوتهوه. بروانه، میجر سۆن، "قهتاری کوردی کرمانشان"، ناماده کردن و وهرگهزانی نهمهوی سولتانی، مهلبهند، ژماره ۵۳، نقامیری ۱۹۹۴ و ژماره ۵۴، دیسامیری ۱۹۹۴

به‌دخوه، زۆریه‌ی ئهو که‌سانه‌ی وا له مه‌سه‌له‌که دواون، له دهر مه‌وه‌ی گۆر مه‌یانی زمانه‌وانی وه‌ستاوان. ئهو که‌سانه، نووسهر، شاعیر، پیاوی سیاسی، میژوونووس و رۆژنامه‌گهر هه‌ن، به‌لام زمانه‌وان نین! هه‌ر بۆیه‌ش بۆچوونه کانیاان له‌گه‌ڵ به‌کدا ناتهما و جیاوازان.

له‌کاتی‌کدا، هه‌ندێ ئه‌ورووپیی وه‌ک "سۆن" (پاشکۆی یه‌که‌م) و "ئوسکار مان"^{٤٤} و "مه‌که‌زی" (پاشکۆی سه‌یه‌م)^{٤٥} و هه‌ندیکی تر^{٤٦}، به‌ئێراوییه‌وه، شه‌وه‌ی گۆرانی به‌ زاراوه‌یه‌کی فارسی داده‌نن، که‌سانێکی دیکه هه‌مان روانگه، به‌ هه‌ندی گومان و دوو‌دلاییه‌وه دهر ده‌برن: مینورسکی^{٤٧}، ئیدمۆندز^{٤٨}، نیکیتین^{٤٩} و ژاک دومۆرگان^{٥٠}.

ئێرانیه‌کانیش شه‌وه‌ی تابه‌ت به‌ خۆیان، گرتووته به‌ر. به‌شه‌یکی به‌رچاو له‌ ئه‌دیب و نووسهره ئێرانیه‌کان شه‌وه باشوورییه‌کانی زمانی کوردی به‌ زاراوه‌یه‌کی زمانی فارسی ده‌ده‌نه قه‌لم (دائره‌ المعارف فارسی^{٥١}، فهره‌نگ لکی^{٥٢} و...) به‌شه‌یکی

Oscar Mann, „Manderten der Guran“, Berlin ۱۹۳۰.^{٤٤}

^{٤٥} پێشوو، په‌راویزی ژماره ٥

^{٤٦} بۆ نمونه، چارلز ریو (پێشتر، په‌راویزی ژماره ٨) و دائره‌ المعارفی ئیسلام، وشه‌ی کورد.

^{٤٧} بروانه پاشکۆی ژماره ٢ ی ئه‌م کتێبه.

^{٤٨} بی ئه‌وه‌ی خۆی هه‌لوێستێکی ته‌واو بگرت، له‌ زمان "زۆریه‌ی ئه‌وروپیه‌ باوه‌ر پێکراوه‌کان" مه‌ ده‌لی "گۆرانی کوردی نییه". بروانه، ئیدمۆندز، "کورد، تورک، عه‌ره‌ب"، پێشوو، ل ۱۷۱

^{٤٩} "... له‌وه‌ی [له‌ هه‌ورامان]، به‌ زمانێکی تابه‌ت فه‌سه ده‌که‌ن و خۆیان له‌جیاتی کورد به

هه‌ورامی ده‌زانن [٩] له‌ راستیدا، له‌ روه‌ی زمان و تابه‌ته‌یه‌کانی دیکه‌مانه‌وه، ینده‌جیت کوردی خالیس نه‌بن و وه‌ک گۆران پاشماوه‌ی قه‌میکی دیکه‌ی ئێرانی بن..." بروانه،

واسیلی نیکی تین، "کورد و کوردستان"، ترجمه‌ فارسی محمد قاضی، انتشارات نیلوفر، تهران ۱۳۶۶ [۱۹۸۷]، ص ۷۷

^{٥٠} زمانی کوردی له‌ باری رێزمانه‌وه، جگه له هه‌ندێ له‌هجه- وه‌ک هی خه‌لکی پاوه،

جیاوازییه‌کی ئه‌وتوی له‌گه‌ڵ فارسیدا نییه. "ژاک دو مۆرگان، "مه‌نموورییه‌ی زانستی"، وه‌رگه‌یرو له‌ کتێبی میرزا شکرالله سننجی، پێشوو، سه‌ره‌تای دوکتور حشمت الله پیبلی. وه‌ک ده‌بیژیت،

ژاک دو مۆرگان باوه‌ر به‌ جیاوازییه‌ک له‌ ئیوان کوردی و زاراوه‌ی خه‌لکی پاوه [= لقیکی گۆرانی] دا دینیت، ئینجا سه‌رحه‌م زمانی کوردی ده‌کاته فارسی!

^{٥١} "شه‌رفنامه‌ی به‌دلیسی، لور و له‌ک به‌ کورد داده‌نیت، به‌لام ئه‌وه به‌گشتیگر دینکی نابه‌جیه‌...". بروانه، غلامحسین مصاحب، "دائره‌ المعارف فارسی"، ج ١ و ٢ پێکه‌وه، انتشارات کتابهای

جیبی، تهران ۱۳٥٦ [۱۹۷۷]، ل ۱۱۶۷

^{٥٢} "... له‌کی زمانی شیعهر و ئه‌ده‌بی لورستان و زمانی هه‌لبه‌سته‌ نایینییه‌کانی یارسان و ئه‌هلی

حه‌قه، که‌ زۆرجاران له‌گه‌ڵ زاراوه‌ی کوردیدا هه‌له‌ کراوه و به‌ کوردی دانراوه. زاراوه

لورییه‌کان کوردی نین. "حمید ایزدپناه، "فره‌نگ لکی"، موسسه‌ فره‌نگی جه‌انگه‌یری، تهران ۱۳۶۷ [۱۹۸۸]، صص پینج تا بیست و پینج.

دیکه‌یان، "گۆرانی" به کوردییهوه ده‌به‌ستن، ئینجا هه‌ردوکیان پینکه‌وه به زاراویهکی فارسی دادهنین! (مقدمه برهان قاطع)^{۵۳}.

زانا و ئه‌دیپ و تهنانهت زمانه وانی کوردیش له‌هه‌ بازاره ئالۆزه‌دا چه‌واشه‌ بوون و هه‌رکام سازی خۆیان لێ ده‌دن. لێره‌شدا، وه‌ک زۆرلایه‌نی دیکه‌ی ژبانی فه‌ره‌نگی و سیاسی، کورد تووشی شه‌واره هاتوووه و سه‌ری لێ شێواوه:

د. ئه‌وره‌حمانی حاجی مارف، دوو کتیی له‌سه‌ر زمان و پرێزمانی کوردی نووسیه‌ وه‌ هه‌چکامیاندا تهنانهت ناویکی له‌ شێوه‌ زمانی گۆرانی و به‌ گشتی شێوه‌ باشووریه‌کان نه‌هه‌یناوه.^{۵۴}

نووسه‌رانی "فه‌ره‌نگی کوردی (سۆرانی) – رووسی" ش به‌ هه‌مان شێوه‌، زمانی کوردییان ته‌نیا کردوووه به‌ دوو به‌شی کرمانجی ژووورو و خاواروووه‌ و باسیکیان له‌ شێوه‌کانی باشوور نه‌کردوووه.^{۵۵}

مامۆستا عه‌بدوره‌حمانی زه‌بیحی، هه‌نگاوێک ده‌چێته‌ پێشه‌وه‌، کاتی باسی 'له‌هه‌جی جنووبی' ده‌کات و به‌ 'کوردی'ی ده‌زانی، به‌لام ئه‌ویش له‌ به‌نه‌رتدا باوه‌ری به‌ سه‌قامگیری له‌هه‌که‌هه‌ و سه‌روشتی بوونه‌که‌ی نییه‌، هه‌ر بۆیه‌ش گۆرانی و زازایی به‌ دوو 'دورگه‌ی زمانی' ناو ده‌با، که‌ له‌ مه‌لێبه‌ندی له‌هه‌جی باکووری و ناوه‌ندی سه‌ریان هه‌لداوه.^{۵۶}

ده‌سته‌یه‌ک له‌ ئه‌دیپ و نووسه‌رانی کورد، 'گۆرانی' به‌ شێوه‌یه‌ک له‌ شێوه‌کانی زمانی کوردی دادهنین- بێ ئه‌وه‌ی هۆکارێکی زانستیان به‌وه‌ مه‌سه‌له‌که‌ به‌خه‌نه

^{۵۳} "زاراوه ئێرانیه‌کان بریتین له‌ لوری، زازا (شێوه‌یه‌ک له‌ زمانی کوردی)، کوردی و گۆرانی..." "برهان قاطع"، سه‌رته‌ئا.

^{۵۴} بروانه، ئه‌وره‌حمانی حاجی مارف،

- "پرێزمانی ناخواتنی کوردی به‌پێی لێکۆڵینه‌وه‌ی لێژنه‌ی زمان و زانسته‌کان"، چاپی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا ۱۹۷۶؛

- "زمانی کوردی له‌به‌ر رو‌شنایی فوننیکدا"، کۆری زانیاری کورد، به‌غدا ۱۹۷۶

^{۵۵} ق. کوردۆ و ز. یوسف، "فه‌ره‌نگی کوردی (سۆرانی)- رووسی"، مۆسکۆ ۱۹۸۳

^{۵۶} عبدالرحمن محمادمین زه‌بیحی، "قامووسی زمانی کوردی"، به‌رگی یه‌که‌م، به‌غدا ۱۹۷۷، ل

بەرچاو (محمد ئەمەن هەورامانی^{۵۷}، شێخ محەممەدی خاڵ^{۵۸}، عەلانەددین سەجادی^{۵۹}). دەستەپەکی دیکەش هەن، زیاتر لە مەسەلەکە ورد بوونەتەر، بەلام ئەوانیش لەو پەيوەندییە تایبەتەدا، گۆنیاان لە مەیدان نەبردووەتە دەر (تەوفیق وەهەبی^{۶۰}، د. محەممەد موکریبی کرماشانی^{۶۱}، د. ئەمیری حەسەن پوور^{۶۲}). ئاشکرا، کاری کاک ئەمیر گەلێک جیاوازه، مامۆستا ئەمیر پسیووری زمانەوانی و گەلێک وردبین و پسیوهر، بەلام ئەوانیش بە داخەوه کاریکی ئەوتوی لەسەر شیوەی "گۆرانی" نەکردووه (هيوادارم سەرمتایەکە بە ئینگلیزی بۆ ئەم کتیبەیی

^{۵۷} محمد امين هورامانی لەم بارەیهوه بۆ چوونیکێ تایبەتی نییه و تەنیا لە کتیبەکیدایا کۆری زانیاری کورد و دوکتور کەمال فوناد و مەکەزێ دوویات دەکاتەوه که لای کەم ئەو دوو کەسهی دوایان دژ بە یەکیبونی زمانی کوردی و گۆرانی دەوستن. بڕوانه، محمد امين هورامانی، "سەرمتایەک لە فیلۆلۆژی زمانی کوردی"، چاپخانەیی مەعارف، بەغدا ۱۹۷۳

^{۵۸} شێخی خاڵ گۆرانیی لە لوری و بەختیاری و لەکی و فەیلی جیاکردۆتەوه و لەگەڵ سۆرانی و بابانی و موکریانی و ئەردەلانی و کەلھوریدا ناوی کرمانجی دەستەرستی لێ ناوێ. بڕوانه، شێخ محەممەدی خاڵ، "فەرھەنگی خاڵ"، جزی یەکەم، بە یارمەتی مەزارەتی مەعارف لە چاپدراوه، جزی یەکەم، بەغدا(۴)، ساڵ؟، ل ۲۶ و ۲۷

^{۵۹} مامۆستا سەجادی ناچیتە قوولایی باسەکەوه و بە دوو رستەیی ساکار وەلامی ئورویاییەکان دەداتەوه: "کورد بەو کوردانە ئەمێن کە دەوار نشین و کۆچەری و گۆرانیش بەو کوردانە ئەمێن کە شارنشین و لادێ نشین". بڕوانه، عەلانەددین سەجادی، پێشتر، ل ۴۵

^{۶۰} مامۆستا تەوفیق وەهەبی "زار" ه کوردییەکان بە سێ بەشەوه دەکات: کرمانجی ژووورو، کرمانجی خواروو، و کرماشانی. ئەوه هەمان ئەو دابەشکردنە پەسەندکراوەی ئەمەروێ رووناکیبیرانی کورده، بەلام مامۆستا ناوی بێن لەههجهیهکی زاراوهی گۆرانی واتە کرماشانی داوه بە هەموو زاراوهکە. بڕوانه، تەوفیق وەهەبی، "بەنجینەیی کوردان و بەنجهیهکی زمانی کوردی"، وەرگێزای تەها فەیزی زاده، ل ۲

^{۶۱} دوکتور محەممەدی موکری کرماشانی چوار لقی جیاواز بۆ زمانی کوردی ناو دەبات کە یەکیکیان "کوردیی کرماشانی" یە بە بێن لەههجهی کوردی گۆرانی و سەنجای و کەلوروییەوه و دوو هەمیان لقی "هەورامی و گۆرانی" یە، کە بێن لەههجهی زازایی و هەورامانی تەخت و لەهون و ژاوهرو و گۆرانی کۆن دەگرێتەوه. ئەم دابەشکردنە بە نیسبەت دابەشکردنی کەسانی تر هوه، هەمەلایەنێتر و دەوڵەسەندترە بەلام بوونی گۆرانی جارێک وەک لەههجه و جارێکیش وەک بێن لەههجه دەریدەخت کە هێشتا کەم و کورویی زۆری تێدایه و هیوادارم دوکتور موکری کاری زیاتری لەسەر بکات. بڕوانه، دوکتور محەممەدی موکری، "لەههجهای غرب ایران، رساله دکترای ادبیات فارسی، صص ۷۰ تا ۸۵، وەرگیروا لە میرزا شکرالله سنندجی پێشوو، ص بیست و چهار.

^{۶۲} دوکتور ئەمیر دهنووسی "ئەوانەیی وا بە سۆرانی قسە دەکەن... سەرسام دەمێنن ئەگەر بزانن ئەو زانا ئورویاییانە زاراوهی هەورامی و دیملی هاوپیەوێند لەگەڵ زمانیکی غیریە کورد دادەمێنن." بڕوانه،

Hassanpoor, Amir, "The Language Factor in National Development, the Standardization of the Kurdish Language ۱۹۸۳ – ۱۹۱۸", University of Illinois at Urban-Champaign, ۱۹۸۹, ۲۴-۲۵.

نوسپیوه، بناغهمیهکی باش بۆ کاری داهاتوی خۆی و پسیپوری دیکه‌ی زمانهوان دابینیت).

دهسته‌یه‌کیش همن، که بی فوو له‌دۆکردن بۆچوونی ئهورپیه‌کان دوو پات ده‌که‌نمه (ماموستا نهمین زه‌کی^{٦٣}، د. کهمال فوناد^{٦٤}، د. عه‌بدوللا مه‌ردوخ^{٦٥}) خۆ ئه‌وانه‌ش وا هه‌ر دژ به‌ بوونی زمانیکی سه‌ربه‌خۆی کوردین و لایان وایه‌ ده‌بی سه‌رجه‌می زمانی کوردی له‌ئینو زمانی تورکی و فارسیدا بتوئیتمه‌وه، که‌م نین!^{٦٦}

کۆنترین سه‌رچاوه‌ی ناسراو که‌ باسی 'گۆران'یان وه‌ک کورد کردبیت، "شه‌رفنامه‌ی به‌دلیسی"یه^{٦٧}. میژوونوسانی وه‌ک خوسره‌و کوری محمه‌د^{٦٨}،

^{٦٣} "له‌سه‌پیش له‌ نه‌ده‌لان به‌ نه‌وعه‌ زمانیک قسه‌ یه‌کرا که‌ له‌ زمانی هه‌ورامی نه‌چوو... له‌هه‌جی کۆنی نه‌ده‌لان له‌ حه‌قیقه‌تا له‌هه‌جیه‌کی کوردی نییه، به‌لگه‌و نه‌ظیری گۆرانی و هه‌ورامی له‌ ته‌کامولی فارسی قه‌دیم یه‌یدا بووه. زمانی هه‌ورامی ره‌نگه‌ زمانی تاجیک بی... هه‌ورامی وه‌کو گۆرانی نه‌هاتی، زمانه‌ کۆنه‌که‌ی خۆی محافه‌زه‌ کردوه و نهمیرو بۆته‌ زمانیکی موثر و شیرین و نه‌غمه‌دار... و کورد تپی ناگا... زمانی کرمانشاه له‌گه‌ل زمانی که‌له‌ور، له‌هه‌جیه‌کی ته‌واوی کوردی نییه و زۆر له‌ زمانی له‌ک ته‌کا که‌ نه‌بی فه‌رعه‌کی زمانی ئیرانی بی." بروانه، محمد امین ذکی، "خلاصیه‌کی تاریخی کورد و کوردستان"، جلدی ١، به‌غدا ١٩٣١

من دلنایام ماموستا نهمین زه‌کی به‌گ پسیپوری زمانی تاجیکی و له‌کی نه‌بووه و به‌لگه‌یه‌کیشی بۆ "زمانی له‌ک" به‌ ده‌سته‌وه نییه که‌ "نه‌بی فه‌رعه‌کی زمانی ئیرانی بیت". نه‌م شتانه‌ ته‌نیا دووپاتکردنه‌وی بۆچوونه‌کانی سۆن و ئیدمۆندزن.

^{٦٤} د. کهمال فوناد له‌ دابه‌شکردنی زمانی کوردیدا بروای به‌ پینج زاواوه هه‌یه (گۆقاری کۆری زانیاری کورد، ژماره ٤) و له‌م دابه‌شکردنه‌دا ریگای نوسکار مان ره‌چاو ده‌کات ("تووژیژیک له‌گه‌ل د. کهمال فوناد"، گۆقاری سروه، ژماره ٣٨ و ٣٩). ناوبراو لۆری به‌ زمانیکی سه‌ربه‌خۆ دادنه‌ی که‌ نه‌ کوردی و نه‌ فارسییه‌ به‌لام زاواوه‌کانی دیکه (گۆرانی و دیملی) به‌ کوردی ده‌ناسیت. (گۆقاری سروه، هه‌مان).

^{٦٥} د. عه‌بدوللا مه‌ردوخ ماموستای میژووه به‌لام چۆته‌ ناو باسی زمانه‌وانیه‌وه و بی ئه‌وی به‌لگه‌یه‌ک بۆ قسه‌کانی بدات به‌ ده‌سته‌وه، به‌ شێوی "مان" و بنی دیکتسنی دانیمارکی گۆرانی و زازایی (دیملی) له‌ کوردی بوون ده‌شوریتمه‌وه. بروانه، د. عه‌بدوللا مه‌ردوخ، "کورد و ئه‌رکی میژوو"، گۆقاری گزیگ، ژماره ٩، پایزی ١٩٩٩، ل.ل. ٣٩ تا ٤٦

^{٦٦} "نیمه‌ بۆچی ده‌بی له‌وه بترسین که‌ خۆمان له‌ناو خه‌لکانی دیکه‌دا بتوئینه‌وه؟... من برا و هاوخوئیه‌کانم واته‌ کوردانی تورکیا بانگ ده‌که‌م بکه‌مه‌نه‌ شوین ریپازی ریبه‌ری گه‌وربان مسته‌فا که‌مال پاشا...". د. شوکرۆ محمد سه‌گیان، وه‌رگیرو له‌ واسیلی نیکی تین، پیتشو، ل.ل. ٥٣٦ و ٣٧. ^{٦٧} شه‌رفنامه‌ کورد به‌ سه‌ر کرمانج، لور، که‌له‌ور و گۆراندایه‌ ده‌کات. بروانه، شه‌رفخانی به‌دلیسی، "شه‌رفنامه"، تصحیح محمد لوی عباسی، نشر حدیث، ته‌هران ١٣٧٣، ص ٢٣

^{٦٨} ئه‌و دابه‌شکردنه‌ی شه‌رفنامه‌یه، له‌ میژووی خوسره‌و به‌نی نه‌ده‌لاندایه‌ ده‌بینه‌ به‌نی نه‌ده‌لان، لور، کرماج و گۆران. بروانه، خوسره‌و بن محمد بن منوچه‌ر، "تاریخ [لب التواریخ]، چاپ عه‌کسی از روی نسخه‌ خطی اداره‌ انتشارات دانش، شعبه‌ ادبیات خاور، مسکو ١٩٨٤، صص ١٠

مستورهی کوردستانی^{۶۹}، رشید یاسمی^{۷۰} و شیخ محمدمردوخ^{۷۱} - هر یک به شیوه‌یک، بۆ چوونی شهره‌فخانیان دوویات کردووتهوه.

له په‌یوه‌ندیی باسه‌که‌دا - وه‌ک پێشتر گوتم، به‌ربلای و چه‌شنایه‌تییه‌کی زۆر له‌نیوان بۆچوونی نووسهرانی خۆیی و بێگانه‌دا به‌ر چاو ده‌که‌وئ که به‌شیکێ گرنگیان له‌ نووسینی پرکاکلی کاک نه‌نومر قادر محمدمردوخ دا ره‌نگی داوته‌وه و پێویست به‌ دووپاتکردنه‌وه ناکات^{۷۲}.

به‌لام بێگومان، مه‌وزوو عیترین بۆچوون سه‌بارته‌ به‌ په‌یوه‌ندیی کورد و گۆران، ه‌ی زانای رووسی - پرۆفسیۆر "ن. مارر"ه. "مارر" وشه‌ی گۆران ده‌باته‌وه سه‌ر به‌نهای وشه‌ی کورد و به‌م شیوه‌یه، په‌یوه‌ندییه‌کی نه‌ندامی له‌نیوان ئه‌و دوو ناوه‌دا، ده‌خاته‌ روو - په‌یوه‌ندییه‌ک که ده‌توانی بال بکێشینه‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌ی نزیکایه‌تییه‌ی ه‌ردوو دیاره‌ له‌ مه‌سه‌له‌ی میژوو و زمانیشه‌دا. "مارر" ده‌لێ: "وشه‌ی گۆران، ه‌یچ نییه‌ جگه‌ له‌ بیه‌چی ئالوگۆرکرای وشه‌ی کورد."^{۷۳}

له‌ کۆتاییی باسه‌که‌دا، به‌ که‌لک وه‌رگرتن له‌ سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ستم (که‌ ه‌ه‌ندیکه‌یانم له‌ سه‌ره‌وه، ناساند)، گرنگترین خاله‌کانی مه‌سه‌له‌ی په‌یوه‌ندیی نیوان زمانی کوردی و زاراوه‌ی گۆرانی، دیاری ده‌که‌م:

^{۶۹} مستوره‌ خانمیش کورد، نه‌ک زمانی کوردی، ده‌کات به‌ چوار به‌شه‌وه: نه‌رده‌لان، لور، کرماج و گۆران که‌ جیاوازییه‌کی که‌می له‌گه‌ڵ دابه‌شکردنه‌که‌ی شه‌ره‌فخانه‌دا ه‌یه‌ به‌روانه، مستوره‌ی کوردستانی، "میژووی نه‌رده‌لان"، د. حه‌سه‌ن جاف و شکور مسته‌فا کردوویانه‌ به‌ کوردی، ده‌زگای رۆشنییری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی، دارالحریه‌ للطباعه، ۱۹۸۹، ل ۱۴

^{۷۰} رشیدی یاسمی نه‌م دابه‌شکردنه‌ی له‌ زمان نووسهرانی پێش خۆیوه‌ ه‌یناوه: گۆران، کرماج، لور، که‌له‌هور. به‌لام له‌ عه‌ینی کاتدا ده‌لێ "تویژینه‌رانی سه‌ده‌ی بیستم گه‌شوتوونه‌ته‌ ئه‌و نه‌خجابه‌ی که‌ له‌ناو کورداندا چینیکی دیکه‌ی ئێرانی به‌ناوی گۆران- زازا، ه‌ین که‌ غه‌یره‌ کوردن. به‌روانه "کورد و پێوستگی نزادی و تاریخی او"، ابن سینا، ته‌هران چاپ ۳، ۴، ل ۹۸ و ۱۳۶

^{۷۱} مه‌ردوخ کورد به‌ ه‌همان شیوه‌ی شه‌ره‌فخانه‌ دابه‌ش ده‌کات: کرمانج، گۆران، لور و که‌له‌هور. به‌روانه، شیخ محمد مردوخ کردستانی، پێشوو، ۱، ل ۴۱

^{۷۲} نه‌نومر قادر محمدمردوخ، "لیریکای شاعیری گه‌وره‌ی کورد مه‌وله‌وی ۱۸۰۶ - ۱۸۸۲ به‌ دباڵیکتی گۆرانی"، سه‌تۆ که‌ۆم ۱۹۹۰، به‌شی یه‌که‌م گۆرانه‌کان، زمان و نه‌ه‌یه‌یان، ل ۱۷ تا ۵۵

^{۷۳} ن. مارر، "سه‌بارته‌ به‌ وشه‌ی چه‌له‌به‌ی"، ل ۱۳۷. وه‌رگه‌یراو له‌ واسیلی نیکی تین، پێشوو، ل ۲۷۷

سه‌بارته‌ به‌ به‌نچه‌یه‌کی وشه‌ی گۆران، بۆچوونیکێ دیکه‌ش ه‌یه‌: "ج. مفرد" له‌ تاریکی کوردتا وشه‌ی گۆران ده‌باته‌ سه‌ر وشه‌ی کرۆن یان کرۆنوس 'خودای زمان'ی یۆنانیه‌کان و ده‌لێ کرۆنوس یه‌ک له‌ تاپانه‌کان بووه‌ و وشه‌ی 'تاپتان' یه‌ش له‌گه‌ڵ 'ساتان' ی عیبری و شه‌یتانی ئیزدییه‌کان له‌ یه‌ک ریشه‌یه‌. به‌روانه، ج مفرد، "منشاء اسامی گۆران- شیطان و ماد- زاگروس، مجله‌ آرش، شماره ۱۱، پاريس، دسامبر ۱۹۹۱ (فارسی)

۱. زاراهه کوردییهکان به نیسبته یهکتر، له پهیوهندییهکی ئەندامیدان.

۲. زمانی کوردی بهگشتی و زاراهه کوردییهکان (ههریهک به رادهیهک) پهیوهندییان لهگهڵ زمانه ئیرانییهکان (و یهک لهوان، زمانی فارسی) دا ههیه.

۳. پهیوهندیی زاراهه کوردییهکان لهگهڵ یهکتردا، بههۆی ههندی بن لههجهوه دهگیریت، ئەم بن لههجانە، خاوهنی خهسلهتی دوولایهنه و وهک ئالقهیهک، دوو زاراهه بهیهکهوه دههستن. بۆ نمونه، بن لههجهی کهلهوری و ئهردهلانی (سنهیی)، ههردوو زاراهه کرمانجی خواروو و گۆرانی لهیهکتر گری دهدهن.

۴. زاراههکانی باشووری زمانی کوردی، بریتین له: گۆرانی (ههورامی، باجهلانی، فهیلی، کرماشانی، و...)، لهکی، لوری و بهختیاری.

۵. زاراهه باشوورییهکان کوردین و لهسهردهمی نووسرانی کهشکۆلهکهشدان (سهدهی ههژدههههه) ههه کوردی بوون. بوونی ههندی خهسلهتی هاوبهش لهگهڵ زمانی فارسیدا، ئەم پهیوهندییه "ئهسل و فصرع" هی ئیوان زمانی کوردی و زاراهه باشوورییهکان، ناگۆری (بهراوردکردنی شیعری کهشکۆلهکه لهگهڵ شیعری فارسی ئەم سهردهمه له لایهک و شیعری کوردی ههمان سهردهم له لایهکی ترموه، بۆ چوونه که به باشی دهسهلمینن).

۶. زاراهه باشووری یهکان به نیسبته کرمانجی (ژووروو و خواروو) هوه، خهسلهتی هاوبهشیان لهگهڵ زمانی فارسی زیاتره و له راستی دا جهه ههریکی دوولایهنیان ههیه واته به نیسبته فارسییهوه، عونسووری کرمانجی یان به هیزه و به نیسبته کرمانجیهوه، رهگی فارسییان ئیدا بهر چاوتره.

۷. شێوه زمانی دیملی (زازایی) سههرای شوینایهتی جوغرافیایی، له پهیوهندیکی نزیکی زاراهه باشوورییهکاندایه و لهگهڵ ئەواندا حیسانی بۆ دهکری.

۸. ئەوهی مامۆستا زهبحی ههورامی و زازایی به دوو 'دورگهی زمانی' دادهنی، لای کهم، به نیسبته ههورامیهوه، ههلهیه. ههورامی به هیه چهشتیک له بن لههجهکانی دیکهی زمانی کوردی (کرماشانی، باجهلانی، لهکی و...)، دانهرهوه

۷۴

۷۴ زمانی کونه و ئیستا جگه له ههندیک پاشماوهی کۆن هیهی وای لێ بهجی نهماوه. بۆ زانیاری زیاتر لهسه ئه زمانه ناوچهیهی نازهربايجان، بروانه ئەم سهراوه فارسیانه: - احمد کسروی، "آذری یا زبان باستان آذربایجان"

۹. دابرائی زازایی له زاراهه کوردییهکانی کرمانجی خواروو و باشووری به هوی له ناو چوون و وونبونی نالقهیهکی پهیوهندییهوه بیک هاتوه که به بروای من بریتیه له 'زمانی نازمیری کون'.

۱۰. نازمیری کون، پیشتر له ههموو ئه ناوچانهدا که ئیستا ناوچهی زمانی تورکی نازمربایجانین، بلاو ببوووه و لهوسهریکهوه به نالقهی زازایی و لهسهریکی دیکهوه به کرمانجی خواروووه بهسترا بوو. ههموهها له ریگای ناوچهکانی زنجان و گمرووسهوه لهگهل زاراهه باشووریهکان (ومک ئهرده لانی کون)دا پهیوهندی ههبوو.

۱۱. نازمیری کون، که ئیستا پاشماوهیهکی کهمی له "مهرد" (ههزندهیی)، زهنجان (خۆینی) و قهزوبین (تاتی) و باکووری نازمربایجان ماوتهوه، له عینی کاتدا، نالقهی پهیوهندییهوه زاراهه کوردییهکان له لایهک و زمانی تهبری و گیلهکی له باشووری ئیران، له لایهکی دیکهوه بووه. ههبوونی عونسووری هاوبهش له نیوان کوردی و گیلهکی و کوردی و تهبری (مازندهرانی)دا، تهنیا به بۆچوونیکه ئهوتو وانا پهیدا دهکات.

۱۲. ئهه بۆچوونه، مهسهلهی راگویزران و کۆچکردنی دیملیهکان له باشوورهوه بۆ باکوور، که پشته به ههچ فاکتهریکی میژرویی نههستوه، دهداته دواوه و مهسهلهکه، له پهیوهندییهکی ئهندامیی نیوان زمانه ئیرانیهکاندا سهبر دهکات.

۱۳. جهوههریکی هاوبهش له ههموو زمانه ئیرانییه رۆژئاواییهکاندا بهدی دهکری و ئه هاوبهشیهی بال دهکیشیه سهبر زمانه ناوهندییهکانیش.

۱۴. ههمدوو زمانی کوردی و فارسی (بهزاراوهکانیهوه)، ئهگهر له باری "نیشتیق" و ههندی لایهکی دیکهی زمانهوانیهوه خالی هاوبهشیان ههیه، به ههمان شیهوه خاوهنی گهلنیک خالی جیاوازن که ناتوانی بهکیان له زگی ئهوی دیکه

-
- عبدالعلی کارنگ، "خلخالی، یک لهجه از آذری"
 - عبدالعلی کارنگ، "تاتی و هرزی دولهجه از زبان باستان آذربایجان"
 - دکتر صادق کیا، "آذریگان (آگاهیانی در باره گویش آذری"
 - یحیی ذکا، "گویش گلین قیه (هرزندی)"
 - یحیی ذکا، "گویش کرینگان (تاتی)"
 - ناصح ناطق، "زبان آذربایجان و وحدت ملی ایران" و
 - رحیم رضازاده ملک، "گویش آذری، متن و ترجمه و واژه نامه رساله روحی انارجانی".

یاندا، جی بکاتمهه. هر بۆ چوونیک به پینچهوانه‌ی ئه‌و راستیه‌ی عه‌ینییه، ته‌نیا ده‌توانی سیاسی و هه‌لوئیت داربیت و له واقیعی زانستی دور ده‌که‌وتمه‌ه.

به کورتی، زمانی شیعهره‌کان له که‌شکۆلی شێخ عه‌بدولمومین دا، کوردیه و هه‌یج به‌لگه‌یه‌ک به‌ ده‌سته‌وه نییه که له‌سه‌رده‌می نووسرا‌نه‌وه‌ی که‌شکۆل و سه‌ده‌کانی پێش ئه‌ویش دا، کوردی نه‌بووبیت. نه‌گه‌ر "مه‌که‌زی" له سه‌فه‌ریکی عه‌یراق دا، ماوه‌ی پینج سه‌عات له‌ گوندی "نارپاچی" ی مووسل مابینه‌وه و له‌ دوا‌ی گه‌را‌نه‌وه‌ی بۆ ئه‌روپا، به‌ وتاری "باجه‌لانی"، سه‌روبه‌ری ئه‌و بن له‌هجه‌یه و هه‌موو شێوه زمانی گۆرانی به‌ فارسییه‌وه به‌ستبیت ناکری به‌ راستیه‌کی زانستی دابدریت.

ئه‌رووپیه‌یه‌کان، ته‌نیا ده‌ست ده‌نینه سه‌ر هه‌ندی خالی هاوبه‌شی ئه‌و شێوه زمانه له‌گه‌ل زمانی فارسی و هاوبه‌شیه‌یه‌کانی له‌گه‌ل زمانی کوردیدا ناگره‌ به‌رچاو. ئه‌دیب و نووسه‌ر و رۆشنبیری کوردیش- بێ ئه‌وه‌ی شتیه‌کیان له‌ زمانه‌وانی زانیی و ته‌نانه‌ت ئه‌و سه‌فه‌ره چه‌ند سه‌عاته‌ی مه‌که‌نزیشیان بۆ ناوچه‌که کردبیت! سووک و سانا بۆچوونی ئه‌وان ده‌سه‌لمینن بۆ نمونه، و مه‌ک د. عه‌بدوللای مه‌ردوخ، ده‌چنه گۆرهبانیکه‌وه که هه‌یجان له‌سه‌ر نه‌خویندوه و به‌چاوقووچاندنیک "گۆرانی" و "زازی" له‌ کوردیه‌وه ده‌شونه‌وه (به‌روانه: په‌راویزی ژماره ٦٥).

ئه‌م شیعرا‌نه‌ی وا ئیمامی جومعه‌ی شاری سنه ٢٠٠٠ سال پێش ئیستا کۆی کردوونه‌وه و شیعری خۆی و باوکیشی لێ زیاد کردون، به‌ هه‌موو ته‌عبه‌ریک کوردین! کورد و ته‌نیا کورد تێیان ده‌گات، ته‌نانه‌ت که‌سته‌کی و مه‌ک میرزا عه‌بدوللای مونس‌ی (ره‌ونه‌ق) که شیعری فارسی ٤٠ شاعیری ناوچه‌ی ئه‌رده‌لانی له که‌شکۆله‌ شیعری 'حه‌دیقه‌ی ئه‌مانوللای' دا کۆ کردووه‌ته‌وه، تاقه‌ یه‌ک پارچه له شیعری ناو ئه‌م که‌شکۆله‌ی و مه‌ک هه‌لبه‌ستی فارسی تو‌مار نه‌کردون.^{٧٥} ئیستا په‌رسیار ئه‌وه‌یه: نزیکایه‌تی کۆنی ئه‌و شێوه زمانه له‌گه‌ل فارسی، چۆن هه‌موو ئه‌و نزیکایه‌تی و هاوبه‌شیه‌ی له‌گه‌ل زمانی کوردیدا ده‌شواته‌وه و له‌ناوی ده‌بات؟ ئه‌وه، ده‌بی له‌ چاره‌شه‌ی کورد و به‌رزه‌مه‌خایی رۆشنبه‌ره‌کانی په‌رسریت!

^{٧٥} بۆ "حه‌دیقه‌ی امان اللهی" به‌روانه ده‌ستنووسی ژماره ٢٩٤٣ BL.MS.Or. له کتێبخانه‌ی بریتانیا، هه‌روه‌ها ده‌قه چاپیه‌که‌ی:

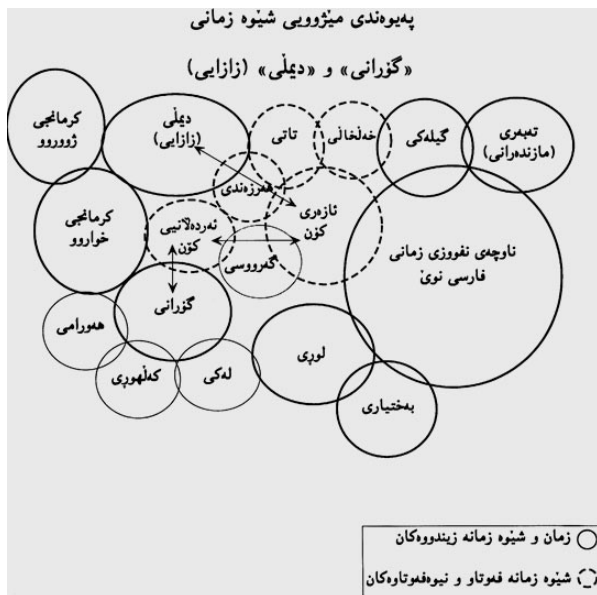
میرزا عبدالله سنندجی متخلص به‌ رونق، "تذکره حه‌دیقه‌ی امان اللهی"، به‌ تصحیح و تحشیه دکتر ع. خیا‌مپور، موسسه تاریخ و فرهنگ ایران، ته‌ریز، ١٣٤٤ شمسی [١٩٦٦].

*دوای بلاو بوونهوهی چایی یهکه می ئەم کتێبه، مامۆستایان محەمەد عەلی قەرەداغی و محەمەد عەلی سولتانی دوو وتاریان لەسەر نووسی و دەست نیشانی هەندێ لایەنی بەهێز و بیهیزی کارەکهی منیان کرد. تێبینیی هەردوو مامۆستا لەم چاپەیی ئێستادا گیراوەتە بەر چاو و هەڵە دەست نیشانکران و مکانیان ساغ کرانەتەوه. ئەوەش تاییەتمەندیی وتارەکان:

۱. محەمەد عەلی سولتانی، "کەشکۆلی شیخ عەبدولمۆئەمین مەردۆخی کوردستانی"، گۆڤاری ئاوینه (بەشی فارسی)، ژمارە ۳۹/۴۰، تاران ۱۳۷۷ [۱۹۹۸]، ل ۶۳ تا ۷۰.

۲) محەمەد عەلی قەرەداغی، "گەشتیک بە کەشکۆلەکهی شیخ عەبدولمۆئەمیندا"، گۆڤاری گزینگ، ژمارە ۲۵، پایزی ۱۳۷۸ [۱۹۹۹]، سوید. (ئەم وتارە لە گۆڤاری رۆشنییری نوێ، ژمارە ۱۴۶ سالی ۲۰۰۰ یشتا بلاو کرانەتەوه).

پهيوهندی میژوویی شیوه زمانی "گۆرانی" و "دیملی" (زازایی)

ئهم تهرحه، بۆچوونی من لهمهر پهيوهندیی کۆن لهخنیوان شیوه زمانی دیملی (زازایی) و گۆرانیدا نیشان دهدات. له بۆچوونی مندا، هیچ شویننیک بۆ مهسهلهی کۆچ کردنی دیملیهکان له باشوورهوه بۆ باکوور دیاری نهکراوه و ئهم شیوه زمانه و مک دیاردهیهکی سروشتی ناوچهکه، هاوپهيوهههه لهگهڵ (نازهری کۆن) دا سهیر دهکریت. زمانی نیوه فهوتای "نازهری کۆن"، ئالفهی پهيوهندیهری "گۆرانی" و "دیملی" (زازایی)یه.

هەندى پيناس بۆ شيعرەكان

كەشكۆلى شىخ عەبدولمومىن، دارمالى ديار دەدى ناديارە، ناوى شاعىرەكان و ژيانىان، دەقى شيعرەكان، مەسەلەى مەحزونى و بىسارانى ... گرنگىر لە ھەموان ساغىر دەنەوى شيعرە ناتەواو ەكان — كە ئەو پىش بۆ كەسنىك كە شىئو مزارى خۆى 'گۆرانى' نەبىت و لە دوورەو ە و لاتى دەستى بە سەرچاوى پىويست رانەگات، ھاسان نىيە.

من تاقە دلخوشىم ئەو ەبە، فۆتوگرافى دەستخەتى شىخ لەگەل شيعرە روونوو سىكرائەكاندا چاپ دەكرىت و دەرتانى ساغىر دەنەو ە بەروردكارى بۆ شارەزايان دەمخۆلقى. ھىوادارم كارەكەى من يارمەتىى ئەو كەسانە بدات كە لە داھاتوودا لەسەر شيعرەكان و ژيانى شاعىرانىان كاردەكەن.

لە پەيوەندى شيعرەكاندا، پىويستە چەند مەسەلەىەك روون بكرىتەو ە:

۱. شيعرەكان، بەپنى ناوەرۆك دابەش كراون- ئەو ەش بۆ نەبىنىكى سەدى ھەژدەھەم كارىكى ئاسايى نىيە. كورد، تەننەت ئىستاش، شيعرى ناو دىوانى شاعىران بە گۆيرەى يەكەم پىتى مىسراعى يەكەم يان دوايىن پىتى مىسراعى دوو ەم دابەش دەكات، لەكاتىكدا شىخ عەبدولمومىن، كارى دابەشكردنەكەى لەسەر بنەماى بابەت و ناوەرۆكى شيعرەكان داناو ە.

لە بارودۆخىكدا كە كورد ھىشتا مېژوو ەكى بابەتيا ەى بۆ وىژەى خۆى نىيە^{۷۶} و ئەو ەى بە ناوى 'مېژوو ە ئەدەب' ەو دەنووسرىت، كۆمەلەىەكى لىكدا براوى شيعر

۷۶ لە پەيوەندى مېژوو ە نەدى كوردىدا پىويستە بللم شيعرى عەرووزى كوردى شوئى زورى شيعرى فارسى لەسەر ە. ئىزانىەكان بە گۆيرەى تايبەتەندى شيعرى شاعىران (لە بارى فورم و ناوەرۆكەرو ە)، مېژوو ە شيعرى فارسى بە سەر پىنج قوناغدا دابەش دەكەن. بە پنى ئەو دابەش كردنە، شيعرى فارسى دواى ھىزشى عەرب بۆ سەر ئىزان، ئەم پىنج قوناغە سەرەكىيەى برىو ە ھەر قوناغىك بە ناوى "شىئو ە" يان "سەبىك" ئىكەو ە دەناسرىت:

- شىئو ەى خۆراسانى (توركستانى)، سەدى سىھەم تا شەشمى كۆچى؛
- شىئو ەى عىراقى، سەدى شەشم تا تۆھەم؛
- شىئو ەى ھىندى، سەدى تۆھەم تا دواز دەھەم؛
- شىئو ەى گەرانەو ە، سەدى دواز دەھەم تا سەردەمى مەشرۆتە (۱۹۰۶ ز) و؛
- شىئو ەى نوئ، لە حەفتا ھىشتا سالى رابردوودا (لە ۱۳۱۱ ە تا ۱۸۳۲ ز بەدو ە)

و پنداره‌گلگوتنی شاعیره‌کان نه‌بی هیچی دیکه نییه، هه‌ولی شیخ بو دابه‌شکردنی بابه‌تیانه‌ی ۳۸۱ پارچه شاعیری ۴۱ شاعیر، گه‌لیک سه‌رنج راکیشه.

شیخ عبیدولمؤمنین، شاعیره‌کانی به‌سه‌ر دوو بابته‌ی سه‌ره‌کی: لیریکی و ئابنیدا، دابه‌ش کردون، به‌لام هه‌ندئ شاعیری دیکه‌شی نووسوینومه، که له هیچکام له دوو مه‌قولیه‌دا، ناگونجین و من ناوی شاعیری کومه‌لایته‌ی 'م لی ناون.

(د) شاعیری لیریکی

زۆربه‌ی لاپه‌ره‌کانی که‌شکۆل (لاپه‌ره ۸ب تا ۴۴ب) ته‌رخانی ئه‌م بابته‌ی کراون. ئه‌م شاعیره‌ش خۆیان به‌سه‌ر چه‌ند مه‌قولیه‌ی فه‌رعه‌دا، دابه‌ش ده‌کرین:

- به‌هاربیان: ئه‌م شاعیره‌نه‌ی وا له وه‌سفی به‌هاردا گوتراون.

- پایزیات: ئه‌م شاعیره‌نه‌ی وا له وه‌سفی پایزدا گوتراون.

- خه‌زانیات: ئه‌م شاعیره‌نه‌ی وا له وه‌سفی خه‌زان (گه‌لای پایزه) دا گوتراون.

- چه‌راخیات: ئه‌م شاعیره‌نه‌ی وا دلداری شاعیر، تئیدا به چه‌را شوبه‌نندراوه و به وشه‌ی چه‌را یا چه‌راخم ده‌ست پێ ده‌کهن.

- شیرینیات: ئه‌م شاعیره‌نه‌ی وا دلداری شاعیر، تئیدا به "شیرین"ی ئه‌رمه‌ن شوبه‌نندراوه و به وشه‌ی "شیرین" ده‌ست پێ ده‌کهن.

- زلخانیات: ئه‌م شاعیره‌نه‌ی وا دلداری شاعیر، تئیدا به "زلخا"ی میسه‌ر شوبه‌نندراوه و به "زلخا" یا "زلخام" ده‌ست پێ ده‌کهن.

- ئیمشه‌ویات: ئه‌م شاعیره‌نه‌ی وا به وشه‌ی "ئیمشه‌و" ده‌ست پێ ده‌کهن.

- یاران، یاران، ئه‌م شاعیره‌نه‌ی وا به وشه‌ی "یاران" ده‌ست پێ ده‌کهن.

له سه‌ده‌می ناسراو به گه‌رانمه‌دا، هه‌ندیک شاعیر له‌یه‌ر بیزاربوون له شیوه‌ی هیندی، روویان کردبووه شیوه‌ی خۆراسانی و هه‌ندیک دیکه‌یان به‌ره‌و شیوه‌ی عیراقی چووون. شوین هه‌لگرتنی شاعیرانی کورد له شاعیری فارسی بوته‌ هۆی نه‌وه‌ی هه‌ر کامیان له‌سه‌ر به‌کێک له شیوازه‌ برۆن. بو نمونه، ناسینی شاعیری نالی، مه‌حوی و، وه‌فایی، و زۆریکی دیکه له شاعیرانه‌مان به‌ی تێگه‌یشتن له تابه‌تمه‌ندییه‌کانی شاعیری شیوازی هیندی شاعیرانی فارس (بو نمونه، بیدل و سائیب)، گونجاو نییه. شیخ رها له شاعیرێکدا ئه‌م کار تێکه‌رییه‌ ده‌ره‌خات کاتی که ده‌لی شاعیرانی دیکه ئیقتیدایان به‌کسانی دیکه کرد، به‌لام من به "قاناتی" م کرد.

- دلّه، دلّه، ئەو شاعرانەى وا بە وشەى "دلّه" دەست پى دەكەن و شاعىر رووى قسە دەكاتە دلّى خۆى.^{۷۷}

دىارە، ئەم شىوہ دابەشکردنە، خۆى لەخۆیدا، شتتیکى فۆرمالیستى دەبوو ئەگەر بالى ئەکىشاپتە سەر ناوەرۆکى شىعرەکان، بەلام بەهۆى ئەو راستىیەوہ کە ناوەرۆکى شىعرەکانیش لەگەل عىنوانەکەیاندا يەک دەگرنەوہ، دابەشکردنەکە بە ديار دەيەکی بابەتيانە دەناسریت.

ب) شىعرى ئاینى: شىعرى لاپەرە ٤٥٠ نا تا کۆتایی کەشکۆلەکە بە گشتى ئاینىن. من عىنوانى ئاینىم لە بەرانبەرى شىعرى لىرىک داناوہ، لەکاتیکدا زۆربەى شىعرەکان عىرفانى و سۆفیانەن.

لە شىعرەکاندا، بىرىکى عارفانە و ھەستتیکى ئىنسانى لە ھەژبىدایە کە جىوازە لە دۆگمى ویشکە مەلایەکی ناسایى. ئەم شىعرانە، ھەروەھا لە ھەندئ شۆینى پىش لاپەرە ٤٥٠ نا دا، دەبىنرین.

پ. شىعرى کۆمەلایەتى: بریتىن لە ھەندئ غەزەل و مەسنەوى، کە نە غەرامىن، نە ئاینى و نە عىرفانى، واتە پىیان لەسەر زەوى بەندە. بە داخەوہ، ژمارەى ئەم شىعرانە، کەدیانتوانى دەلاقەبەکی کراوہ بن بەرەو ژيانى کۆمەلایەتى- سىاسى ئەو سەردەمەى کوردستان، کەمەر شۆینى تابىەتيان بۆ تەرخان نەکراوہ. ئەم شىعرانە، لە لاپەرە ٤١ نا بە دواوہ، جاروبارە لە رووپەرەکاندا رەنگیان داوہتەوہ: باسى حکومەتى خوسرەوخانى نەردەلان، ھەوالى غەزەل کرانى خوسرەوخان، ژيانى شاعىر لە 'مەسکەنى عارەبان' و تووئىزى بەندىبەکی زىندانى خان ئەحمەد خانى نەردەلان لەگەل کەسوکارىدا لە دەرەوہى زىندان و... شتى دیکەى ھاوچەشن.

٢. مەکەنزى دەلّى ھەموو ئەو شىعرانەى کەشکۆلەکە، وا نىشانەى "ولە"يان لەسەر دانەزاوہ، ھى مەحزوونىن. ھەر ئەو، لە جىبەکی دیکەدا دەنووسى شىعرى کەشکۆلەکە (لای کەم تا لاپەرە ٤٤ ب ھى مەحزوونىن (پاشکۆى ٣).

من بۆچوونى يەکەمیان بە ھىچ شىوہىک ناسەلمىنم. گەلێک شىعرى ناسراو- وەک "حەوتبەند"ەکەى خانای قوبادى ھەن کە ئەو عىبارەتەیان لەسەر نووسراوہ و دەزانىن شىعرى مەحزوونى نىن. بۆچوونى دوو ھەمىش بە مەرجتیک دەسەلمىنم: شىعرى مەحزوونى (نيسارانى) کە زياترین لاپەرەى کەشکۆلەکەیان گرتووتە

^{۷۷} ھەندئ مەقۇولەى وەک "قىبەلم..."، "شەمال...". و ... کەوتوونەتە بەشى "ابيات متفرقه"وہ.

بەر، له‌لایم شێخ عەبدولمۆمەین- هوه کراون به دوو بەشەوه: یەكەم شیعەرە ئاساییەكان، كه له‌نیوان لاپەرە ٨ب تا ٢٧ب دا نووسراونەتەوه (پایزیات، چراخیات و...)، دووهم ئهو شیعراوەی كه شێخ به "ابیات متفرقه"ی ناوبردوون و له لاپەرە ٢٧ب بەدواوه تا ٣٨ئا به‌گۆیرە‌ی پیتی ئەلف و بی (حرف الباء، حرف المیم، حرف الیاء) رێکی خستوون.

بەبروای من، شێخ عەبدولمۆمەین دوای ئه‌وه‌ی ئه‌م شیعراوە‌ی له‌ پیتی یا دا کوتاییی پئی هیناون، هیچ هۆیه‌کی مه‌نتیقی نه‌بوه، سه‌رله‌نوێ ده‌ستی کردبیتەوه به‌ تو‌مارکردنی شیعری دیکه‌ی مه‌حزوونی. نه‌گه‌ریش بگوت‌تر ئی وا هه‌یه هه‌ندیکیانێ له‌بیر چووینت، ژماره‌ی ئه‌م له‌بیرچوانه نابی ئه‌وه‌نده بووینت كه به‌شێکی ١٦ لاپه‌ریی ٣٨ئا تا ٤٤ب ی گرتبیته‌ به‌ر.

به‌گوتی: وا هه‌یه ئه‌م شیعراوە‌ی دوای لاپه‌ره ٣٨ئا كه نیشانه‌ی 'وله‌یان له‌سه‌ره و تا لاپه‌ره ٤٤ئا درێزه‌یان هه‌یه (سه‌رجه‌م ٢٤ پارچه)، ه‌ی مه‌حزوونی (بیسارانی) نه‌بن. نه‌گه‌ر بزانی‌ن كه ه‌یچكام له‌و ٢٤ پارچه‌یه، له‌ دیوانی بیسارانی (نوسخه‌ی "س" و "ن") دا تو‌مار نه‌کراون، زیاتر له‌ بۆچو‌نه‌که‌مان دلنیا ده‌بین.

٣. پرسیارێک له‌و باوهره سه‌ره‌له‌ده‌دات كه ئه‌م تاقه‌ه شیعره ه‌ی مه‌حزوونی (بیسارانی) نه‌بن، ئه‌وه‌یش ئه‌وه‌یه كه ه‌ی كین؟ گونجاوترین وه‌لام بۆ پرسیاره‌که، به‌ بۆچوونی من ئه‌وه‌یه: هه‌ر نیشانه‌یه‌کی 'وله' بگه‌رێننه‌وه بۆ ناوی شاعیری پێش‌خۆی، واته ئه‌م كه‌سه‌ی ناوی به‌سه‌ر شیعری پێشووتره‌وه نووسراوه، ئه‌م شاعیرانه، بریتین له: یوسف یاسکه، میرزا ئیبراهیم، شێخ یعقوب جان، ئەلیاس به‌گ، مه‌لا یوسفی برای مه‌لا حه‌یبی گلان، راقم (شێخ عەبدولمۆمەین) و ناظر به‌ستی.

من ئه‌م ئیحتیما‌له، گه‌لێک به‌هێز ده‌بینم، گه‌رچی وا هه‌یه بیر له‌وه‌ش بک‌رتەوه، زیاتریان شیعری یوسف یاسکه یا ناظری به‌ستی بن.

٤. له‌سه‌ر هه‌ندێ شیع‌ر، عیبارته‌ی 'در ردیف' نووسراوه. ئه‌م شیعرا‌نه، "نه‌ظیره"ن بۆ شیع‌ری شاعیری پێشتر، واته شاعیری (هه‌ندێ جاریش، دوو یا سه‌ شاعیر)، هه‌ولیان داوه له‌سه‌ر شێواز و ناوه‌روکی شاعیریکی دیکه، شیع‌ر به‌ۆ‌ننه‌وه. شێخ عەبدولمۆمەین ویستویه‌تی نیشان بدات شیع‌ری دووهم و سه‌یه‌م و چوارهم لاسایه‌کردنه‌وه‌ی پارچه‌ شیع‌ری یه‌که‌من و بۆ ئه‌م کاره‌ش به‌ شێوه‌ی

کۆنی ئەدهبی فارسی، عیبارەتی "در ردیف" واتە (لە ریزی ئەوی دیکە) یا (نەظیرە)ی لەسەر داناون.

ئێستا پرسیار ئەوەیە: شێخ چۆنی زانیوە شاعیری یەکەم کامەبە و لەو سێ چوار کەسە، کامیان لاسایی ئەوی دیکەیان کردووەتەوه؟ بە پروای من، شاعیرەکان هەموویان و هەروەها شێخ عەبدولمۆمەین، لە یەک سەردەمدا ژیاون و شێخ ناگای لە هەلسوکەوتی شاعیران و شوێن هەلگرتن و شوێن دانانیان بوو. ئەو بۆچوونە کە شێخ، شیعەرەکانی بە تەرتیبی رێکەوتی ژبانی شاعیرەکان رێکوپێک کردبێت، گەلێک لاوازه. کاریکی ئەوتۆ، رەنگە سەبارەت بە لاساییکردنەوهی "پیرمێرد" لە شیعری "بێساران" بەرزیو بچیت، بەلام بۆ "مەحزوونی" و "پەشێو" کە لەگەڵ یەکدا شەرە شیعریان کردووە، نەگونجاو دێتە پیش چاو. دوکتور محەمەد عەلی سولتانی و هەندیک کەسی دیکە زاراوهی 'قوتابخانەی بێساران' بەکار دەهێنن و لایان وایە زۆریک لەو شاعیرانە سەر بە قوتابخانەی ئەون.

۵. کەشکۆلی شێخ، سەرچەم ۳۸۱ پارچە شیعری گرتووەتە بەر. لەوانە، ۴ پارچەیان تەریب بەندن، یەکیان تەرجیع بەخەندە و پاشماوهی ۳۷۷ شیعەرەکی دیکە، غەزەل و مەسنەوین. ئێمە پیشتر، بەشی یەکەمی کەشکۆلمان تا لاپەرە ۳۸ نا بە شیعری مەحزوونی (بێساران) زانی. ئەم بەشە ۲۹۶ پارچە شیعری گرتووەتە بەر. لەوانە، ۲۰ پارچەیان ناوی شاعیرەکانیان بەسەرۆهێ (نوستاد میکائیل، مەولانا زەینەلعەبدین و...)، پاشماوهی ۲۷۶ شیعەرەکە، هی مەحزوونی (بێساران)ن. ئەم ۲۷۶ پارچە شیعەرە، بە سەر یەکەو ۲۳۹۱ فەردن. ۱۶۳ فەردی ئەوانە بە سەرچەم، هی ئەو ۲۰ پارچە شیعەرن و ناوی شاعیرەکانیان بە سەرۆهێ و پاشماوهکە واتە ۲۲۲۹ فەرد، شیعری بێسارانین.

بەشی دووهم، لاپەرە ۳۸ نا تا ۵۴ ب، ۸۷ پارچە شیعری گرتووەتە بەر. لەو ۸۷ پارچە شیعەرە، ۴۴ پارچەیان ناوی شاعیران بەسەرۆهێ، پاشماوهی ۴۳ پارچە شیعەرەکە بە نیشانەی 'ولە' دیاری کراون.

لەوانە، سێیان بێگومان هی خانای قوبادین (ژمارە ۳۷۹ تا ۳۸۱)، یەک پارچەشیان (میرزام وەگەردان...)، شیعری شێخ عەبدولمۆمەین خۆبەتی (ل ۴۲ب). دەمێنێتەوه ۳۹ پارچە شیعەر کە تەکلێفیان روون نەبووەتەوه. من هەموو ئەوانە دەگەرێنمەوه سەر ناوی شاعیری شیعری پیش خۆیان.

۶. بۆ ساغکردنەوهی شیعەرەکان، کەلکم لە هەندێ سەرچاوه وەرگرتوووە کە ناویان لە پەراویزی بەشی 'شاعیران، ژبان و بەر هەمیان' دا هاتوووە.

گرنگزین سەرچاوه‌ی بێر ده‌ستم بریتی بووه له دوو نوسخه‌ی دیوانی بێساران‌ی:

- دیوانی چاپی، به‌رگی به‌که‌م، چاپی کاک کیومرث نیک ره‌فتار.

- دیوانی ده‌ست‌نوس، ه‌ی مامۆستای کۆچکردوو مه‌لا سه‌ید تاهیری هاشمی، که کاک محمهد عه‌لی سولطانی کرمانشانی له رۆژی ۲۸/۱۲/۱۳۵۵ = ۱۸ ی مانگی مارچی ۱۹۷۶ به ده‌ست‌خه‌تی خۆی نوسخه‌ی له به‌ر هه‌لگرتوه و به دلفراوانیه‌وه کۆپیه‌کی بۆ من ناردوه (ئهم نوسخه‌یه به‌ گۆیره‌ی زانیاریه‌ک که له نامه‌ی کاک محمهد عه‌لی سولطانی ده‌رده‌که‌وآیت، خوالێخۆشبوو "مه‌لا محمهد ره‌شیدی دۆلایی" (مه‌عدومی) نووسیه‌ته‌وه، و بێ ئه‌وه‌ی باسی سەرچاوه‌ی بێر ده‌ستی خۆی بکات، له کۆتایی نوسخه‌که‌دا، ئهم دێرانه‌ی به‌ فارسی نووسیه‌وه:

"به‌ تاریخ فروردین ماه سال هزار و سیصد و چهل و یک (۱۳۴۱) شمسی [مارچ- آپریل سال ۱۹۶۲ میلادی]، برحسب فرموده‌ه حضرت قبله‌گامی محترم مولا زاده‌ی معظم جناب آقا سید علی فرزند مرحوم میرور جنت جایگاه حضرت سید قیدار ملقب به سیدالدوله اقدام به استنساخ دیوان اشعار شاعر شیرین زبان، سرباخته‌ی میدان عشق و عاشقی- مرحوم ملا مصطفی بېساران‌ی کردید. امید می‌رود هر گاه که حضرت معظم له دیوان مرحوم ملا مصطفی را در نظر بگذارند، این حقیر محمد رشید فرزند مرحوم ملا ابراهیم خلیفه عبدالله فرزند خلیفه ملا علی فرزند ملا مصطفی که مشهور است به خلیفه مصطفی فرزند حاجی شفیع فرزند بېر میرزا فرزند ملا رمضان فرزند خواجه شعبان که ابا عن جد مرید و سرسپرده‌ی خاندان جلیله‌ی سوله‌یی (قادری) بوده‌ایم، به دعای بقای ایمان و حسن خواتم یادآور شوند. انا الحقیر العاصی، سگ درگاه حضرت سید النبی محمد رشید معدومی".

به‌گۆیره‌ی نووسینی کاک محمهد عه‌لی سولتانی (نامه‌ی مانگی جولای ۱۹۹۶)، مامۆستا ملا سه‌ید تاهیری هاشمی به ده‌ست‌خه‌تی خۆی نوسخه‌یه‌کی له به‌ر ده‌ست‌نوسه‌که‌ی مه‌لا محمهد ره‌شید هه‌لگرتوه و ئه‌سلێ ده‌ست‌نوسه‌که‌ی ناردوه بۆ مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رریس و (کۆری زانیاری کورد) له به‌غدا.

مامۆستا هاشمی له‌ژێر ئه‌ی نوسخه‌یه‌دا که بۆ خۆی نووسیه‌ته‌وه، ئهم یادداشته‌یه‌ی زیاد کردوه: "در روز ۱۳۴۱/۹/۱۵ [۱۹۶۲/۱۲/۶] از مطالعه و تقریبا تصحیح

این دیوان معارف بنیان که برادر عزیز و رفیق شفیق آقای ملا محمد رشید معدومی دولایی که جهت حضرت اخوی- آقای سید علی هاشمی استنساخ نموده، فراغت حاصل گردید. البته نمی توانم بگویم که با همین یکبار مطالعه، تصحیح کامل یافته است. امیدوارم با مقابله با نسخ صحیح، کلیه اغلاط صحت یابد.

تاریخ ۱۵/۹/۴۱، دولت آباد، طاهر هاشمی."

وهک له یادداشته‌کمی ماموستا سهد تاهیر هاشمی دهرده‌کمی، ناوبراو پروای به نوسخه‌که نه‌بوه و سهره‌رای هندی دست تئوردان (تصحیح)، هیوای به‌راوردکاری و هه‌له‌گرتنی زیاتری دهربرپوه و نهم دست تئودراییه به هوی به‌راوردکردنی شیعره‌کان له‌گه‌ل که‌شکولی شیخ عه‌بدولومئیندا، به‌باشی دهر ده‌کمی. به‌داخوه گورانکار به‌کانی ماموستا زوریان له جیگهی خویاندا نین.

کاک محمهد عملی سولتانی (وهک پیشتر گوتراوه) له رژی ۲۸/۱۲/۱۳۵۵ [۱۳۷۷/۳/۱۸] به چاودیزی ماموستا مه‌لا سهد تاهیر، نوسخه‌یه‌کی له‌بهر نهم دستنوسه نووسیه‌ته‌مو فوتوکوپیه‌کی بو منیش نار دوه که بو‌وته سهر چاوه‌ی سهره‌کی بو کاره‌کهم.

من له په‌راویزی شیعره‌کاندا، نوسخه‌ی چاپی به (ن) و نوسخه‌ی سولتانی به (س) ناوده‌بهم. نوسخه‌ی (ن) سهرجه‌م ۱۱۳ پارچه شیعری گرتووته بهر و ژماره‌ی فهرده‌کانی ۶۶۹ ن. له‌وانه، ۱۵ غه‌زملیان له که‌شکوله‌کهدا تومار نه‌کراون و له به‌رانبه‌ردا، ۱۸۲ پارچه شیعری که‌شکوله‌کهدا، له‌م نوسخه‌یه‌دا نابینریت. هوی نهم جیاوازیه زورمش نهمیه نوسخه‌ی (ن) ته‌نیا به‌رگی به‌کهمی دیوانه‌که‌یه‌و شیعره‌کانی، له بیته نهمه‌فه‌و تا دالی گرتووته بهر. نوسخه‌ی (س)، ۲۶۲ پارچه شیعری تئیدا تومار کراوه و ژماره‌ی فهرده‌کانی ۲۵۹۵ ن. له‌وانه، ۳۱ غه‌زملیان له که‌شکوله‌کهدا، تومار کردون، به‌لام له نوسخه‌ی (س) دا نابینرین.

به‌راوردیکی ههر دوو نوسخه‌کهم له‌گه‌ل به‌کتریش، کردوه: له‌و ۱۵ غه‌زله‌ی نوسخه‌ی (ن) که له که‌شکولی شیخدا نه‌هاتون، ۱۲ یان له نوسخه‌ی (س) دا تومار کراون به‌لام ۳ غه‌زملیان نابینرین. له ۳۱ غه‌زله‌کهدا نوسخه‌ی (س) یش ۱۱ یان له نوسخه‌ی (ن) دا همن، به‌لام ۲۰ یان به‌رچاو ناکه‌من. واته نهم نوسخه‌یه، جیاوازیه‌کی نهم‌تویان له‌گه‌ل به‌کتر دا نیبه.

ئەگەر نوسخەكان ژمارەى شىعەريان بەرانبەرە، لە ديار دەيهكى ديكەشدا ھاوبەشەن: بە يەك شىوہ پەر ھەلەن! رادەى ئەم ھەلە و پەلانى تا جىگەيەكە، كە بۆ نموونە، مەن كەمتر فەردى نوسخەى (س) م چاۋ پاكەوتوۋە كە لە ھەموو بارىكەۋە لەگەل دەقى كەشكۆلەكەدا، يەك بگرىتەۋە.

بە برواى مەن نوسخە ھەلگى سەرەكى نوسخەى (س) واتە مەلا مەمەد رەشىد، نە ھەورامى بوۋە و نە شارەزايىكى ئەوتۆى لە شىوہى زمانى گۆرانى ھەبوە، بەلام دوورى نازانم شاعىرىكى خۆش مەرخ بوۋىتت كە لە ھەموو شوئىتەدا، وشەيەكى شاز و دەگمەنى چاۋ پىكەوتىت و واتاكەى بۆ لىك نەدرابىتەۋە، گۆر يويەتى و وشەيەكى ساكارتر و (ھەندى جار كەمانجى)ى لەجى داناو!

بەگۆيرەى ئەم بۆچوونە، مەن ھىوادارم ھەموو ئەوانەى بىر لە چاپكردنى سەرجمى ديوانى بىسارانى دەكەنەۋە، مەتەنە بە دوو نوسخەيە نەكەن و بەبى بەراورد كەردن لەگەل نوسخەگەلى دىكە، ھەولى چاپ و بلاۋكردنەۋەى شىعەركان نەدەن.

خشتەى خوارەۋە، بەراوردىكى كەشكۆلى شىخ لەگەل نوسخەى (س) و (ن) (لە بارى ژمارەى غەزەل و فەردەۋە) دەخاتە پىش چاۋ:

شىعەرى مەحزوونى (بىسارانى)

پارچە شىعەر	كەشكۆل نوسخەى (س)	نوسخەى (ن)
پارچە شىعەر	۲۲۲۸ ۲۶۲	۱۱۳
فەرد	۲۲۲۸ ۲۵۹۵	۶۶۹

پایزی سالی ۱۹۹۵، ماموستا بهریز کاک محمهدی مهلا کهریم بۆ چار سەری نەخۆشی لاقی هاتبوووە ئالمانيا. له ماوهی مانەویدا، ماموستا بەسینگیکی ئاوالهوه ئیجازە ی پێدام چەند جار بە نامە و تەلەفۆن زەحمەتی بەدەمی و پرسیری لئێ بکەم. بەشی سەرەکیی پرسیارەکان، مەسەلە ی ئەم کەشکۆلە بوو. من پێشتر کۆبیەکی کەشکۆلەکەم بە هۆی برادریکی دانیشتووی ئالمانياوه بۆ نارەبوو - که دواتر زانیم نەگەشتووتە دەستی، بەلام ماموستا بە گشتی شارەزای مەسەلەکە هەبوو و گەلێک رینموونیی ماموستایانە ی کردم.

لەگەڵ ئەو رینوونیه بەزخانەدا، ماموستا هەوآلی دەستتوسنیک ی دیوانی "بیسارانی" ی پێدام که ئیستا له 'دار المخطوطات' ی بەغدا (ناسراو بە "دار صدام للمخطوطات") پارێزراوه و بەلئینی دامی دوا ی گەرانەوه، کۆبیەکی ئەو دەستتوسەم بۆ بنیری.

کاکە حەمە ی بهریز بە ماوهیەکی کەم دوا ی گەرانەوه، بەلئینەکە ی خۆ ی بەجی هیناو سەرەرای نەخۆشی و ئیشی لاق، چەند جار ان سەردانی شوینەکە ی کرد و بەهۆی نەبوونی مەکینە ی فۆتوکۆپی لەو جینیه، سەرجمی ئەو شیعەرانە ی وا "دەخوینرانەوه" بە خەتی خۆ ی نووسیبهوه و بۆ ی ناردم. دەلئنی له جیهانی خالی له خۆشەویستی ئەمرۆدا، هیشتا ئەو رۆحە گەورانە و ئەو دەریا دلانە هەر ماون! با هەر بمانن و ئیمە ی له قافلە بەجیماوی بازەرە بوو، دەرسیان لئێ وەر بگراین. من ئەو کەسە نەبووم و ئەو نزیکایەتییم لەگەڵ ماموستادا نەبوو خۆیم بۆ بخاتە زەحمەتیک ی ئەوتوو. ئەو ی کردی، لەپیناوی خزمەتی وشە ی کوردیدا کردی - کوردیش وانییه کەسایەتی ی ئەو و بنەمالە بهریزەکە ی نەناسن و ریزیان لئێ نەگرن. من سەری سپاس بۆ ماموستا دادەنەوینم.

ئەو نوسخەییە ی وا بە دستخەتی ماموستا نووسراوتەوه و گەشتووتە دەستی من، بەشی سەرەکی دەستتوسەکە ی بەغدا یه، بەلام بە گوێزە ی راگەیانندی کاکەحەمە، هەندێ بەشی دیکەشی هەن که 'ناخوینرینەوه'.

نوسخە نەسلییهکە، له پەراوێزی کتیبیک ی عەرەبیدا نووسراوتەوه - که من دواتر باسی دەکەم. بە گوێزە ی ژمارەکردهکان، ئەو بەشە ی وا کاکەحەمە نووسیویەتەوه، سەرجم یاخود بەشیک له ۶۵ غەزەلی بیسارانین.

بەم پىننە نوسخەكە، گەلپىك ناتەواو. بەلام ئەگەر لە باری ژمارەى غەزەلمەكانەو ناتەواو پىش بىت، لە لاينىكى دىكەرە گرنگە، ئەو پىش رىكەوتى نووسرانەو پىتى و من لە درىژەى ئەم باسەدا، دەچمەو سۆراغى مەسەلەى رىكەوتەكەشى.

كاكەمە، هاوړئ لەگەل دەستنووسى شىعرەكاندا، هەندئ زانبارى لەمەر نوسخەكە خستبوو توى چەند لا پەرەو و لەگەل دەقى وتارىكى ماموستا "مەمەد على قەرداغى" دا بوى ناردبووم. وتارەكەى ماموستا قەرداغىش لە پەيوەندى هەمان دەستنووسدا نووسراو و لە ژمارە ۲۰۲۹ى رۆژنامەى "هاوکارى" چاپى بەغدا (۱۱ى ئەیلوولى ۱۹۹۴) دا بلاو بووئەو.

من لێردا، هەموو ئەو زانبارانە دەخەم بەرچاوى خوینەرى كىتیبەكە و هەرەها راى دەگەيىنم كە دەقى شىعرەكان يارمەتیبەكى زۆريان دام بۆ ساغکردنەو بەشىك لە ناوڕۆكى كەشكۆلەكە — ئەوش سەرەراى راستیبەك، كە لەكاتى گەيشتنى دەستنووسى ماموستا مەمەدا، كارى تاپى ئەم كەشكۆلە، كۆتایی هاتبوو و من جارێكى دىكە بە سەرىدا چوومەو و هېچ مەعلووماتىكى دەستنووسەكە نەمايوە كەلەكیان لى وەر نەگرم.

بەگوێرەى نووسىنى ماموستا مەمەدى مەلا كەرىم و ماموستا مەمەد على قەرداغى: دەستخەتەكەى (دار المخطوطات)ى بەغدا، سەرچەم ۲۰۸ لا پەرىه، بە ژمارە ۷۲۱۹ تۆمار كراو. پێوانەكەى ۱۴ x ۲۰ سانتىمەترە، بەرەى رەنجى چەند زانابەكى بلىمەتى بنەمالەى قەرداغى مەردوخىبە. بەشىكى زۆرى لە هەردوو سەرەو لە ناوچوو و ئىنجا ماموستا پەكە، سەرلەنوئ لە هەردوو لاو ناتەواو پىهەكانى بەسەر كەردووەتەو و تەواوى كەردوون. بەلام هەرچۆن بى بە لەناوچوونى پەكەم، ناوى نووسەرەو پەكەم و سەردەمى نووسىنەو كەشيمان لەكىس چوو. نووسەرەو پەكەم، خۆشخەت بوو و لە نووسىنەو پەيدا، لە ماموستاى دوو هەم، وەستاتر بوو. نووسەرەو دوو هەم جگە لەو پەكەم ناوى باو و باپىرانى خۆى لە چەند شوپىنەكدا تۆمار كەردووە، لە پەراوێزدا، بە خەتێكى جوان، بەشىكى دىوانى بىسارانى بۆ تۆمار كەردوون. دەستنووسەكە، پىش ئەو پەكەم بۆ دواجار لە بەغدا لەنگەر بگرت، سەقز، تەوێلە و قەرداغ و... بىنۆه.... دوا پەردى پاش نووسىنەو پەكەم، هەر ماو و ئەم زانبارانەى تىدا نووسراو:

"وقع الفراغ عن تسويد هذه الحاشيه الشريفه الواقعه على حاشيه"

"السيد وهى من تصانيف افضل المتأخرين... بعدد اوراق كتابه من"

"الخور... و غفر لکاتبه جميع الذنوب علی بن شیخ محمود بن الشیخ حسن."

"... فی شهر الصفر ختم... الصفر و مضی منه ۱۸ فی یوم الجمعة فی وقت..."

"بلده سقز و بالکوران سیاهکو، فی حجره مولانا احمد. در آنوقت شمس در برج حمل و ماه در برج قوس بود و بیست و چهارم فارسیه بود. فی سنه ۱۰۹۰"

به‌گویره‌ی و تار مکه‌ی ماموستا قهرداغی، له پیر اویزی ههمان لاپر مدا نووسراوه:
"فی ساعه عطار د". هسروه‌ها له سووچینکی دیکه‌وه نووسیویه: "الرجل عمی اعزی الشیخ احمد لطیف بن شیخ حسن از واسطه بان... هر کسی". ماموستا قهرداغی له دریزه‌ی باسه‌که‌دا دهنوسی:

"زاناپه‌کی ئه‌ی بنه‌ماله به‌ریزه [مردوخی]، دیوانی شیعبان له پیر اویزی کتیبینکی و ا بی پیه‌وندی به ئه‌ده‌به‌وه نووسیوه و پشتاویشت لئیان زیاد کردوه... دیوانی بیسارایی ناو ده‌ستخه‌ته‌که، نوسخه‌یه‌کی پوخت و راسته و کونترین نوسخه‌ی دیوانه‌که‌یه که تائیسنا هه‌والی زانرا بیت، چونکه تهمه‌نی ده‌ستخه‌ته‌که له ۳۰۰ سال پتره و نووسره‌وه‌که‌یشی کۆلکه له‌لا و نیمچه خوینده‌وار نه‌وو و خاوانی هست و زهق و ئه‌ده‌بؤست بووه. مه‌به‌ستی بووه شیعبان‌کانی به راستی بنووسیته‌وه و دواایش به دست ماموستایانی دیکه‌وه بووه و به‌سره شیعبان‌کاندا چوونه‌ته‌وه و راستیان کردونه‌ته‌وه."

زانباریه‌کانی هسردو ماموستا قهرداغی و محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم لئیرده ته‌واو ده‌نبت. به‌گویره‌ی راگه‌یاندنی ئه‌وان- که چاویان به دستنووسه‌که که‌وتوه:

نا. دستنووسی ژماره ۷۲۱۹ی (دار صدام للمخطوطات) له به‌غدا، حاشیه‌ی "سه‌یید" ه‌له‌سه‌ر ریساله‌یه‌کی زانستی مه‌نتیق به ناوی "الرساله الشمسیه فی القواعد المنطقیه" و له راستیدا، من نازانم ریساله‌که خوی، هی کییه؟

ب. نیشانه‌یه‌ک به‌ده‌سته‌وه نییه "شارح" واته "سه‌یید" خوی، نوسخه‌که‌ی نووسییته‌وه و ناشزانری "سه‌یید" کی بووه؟

پ. ناوی نووسره‌ی سه‌ره‌کی نوسخه‌که و ریکه‌وتی نووسینی ئاشکران نییه.

ت. نوسخه‌که، دوا نووسران له بنه‌ماله‌ی مه‌ردوخیدا، (محهمه‌دی علی قهرداغی دهنوسی: بنه‌ماله‌ی قهرداغی مه‌ردوخی)، ماوته‌وه، ئینجا نووسره‌وه‌ی دوهم- که ئه‌میان ئاشکرابه له مه‌ردوخیه‌کانه، هاتوه و ناتهاووی و فه‌تاوویه‌کانی بو ته‌واو کردوه؛ له‌وش زیاتر، به خه‌تی خوی و له قه‌راخ و

بیجای دهستنوسه که دا، ژماره یهک شیعی بیسارانی نووسیوه ته وه. نووسره وهی دووهه م، ناوی خوی و باب و با پیرانی له چند شوینی دهستنوسه که دا نووسیوه ریگه وتی ۱۸ ی مانگی سه فوری ۱۰۹۰ ی کوچی [بهرانبهر له گه ل ۲۲ ی مانگی مارچی ۱۶۷۹ ی زاینی] به دوا لایره میوه داوه، که نه گهر بهرانبهر دانانه که ی من راست بیت، ده کاته نه ورزی ۱۰۵۸ ی هتاوی.

ج. نووسره وهی دووهه م، ناوی "علی کوری شیخ مه مود، کوری شیخ حسه ن، کوری شیخ شه مسه دین، کوری شیخ عبده لغه فار، کوری مه لانا گوشایش [کوری دهرویش میر مه مده ی بابا مه رده خ]ه.

من له نیو شه جه ره ی مه رده خیه کاندای شوینی باووبا پیری نه زاتم هه لگرت. به داخوه میژووی نایه توللا مه رده خ روونی ناکاته وه نه زاته کبیه و کاتی دینه سه رباسی شیخ شه مسه دینی و ملی (یه که م)، ده لی سه کوری بووه: حاجی مه مده مسته فای ته خته، شیخ عبده لغه فاری دووهه م و شیخ مه مده حسه ن، به لام نیر له باسی کورانی شیخ مه مده حسه نده، ناویک له شیخ مه مود نابات و ده لی سه کوری هه بوه (شیخ عبده لله تیف، شیخ مه مده و شیخ نه مده)، هچکام له وانیش کوریکیان به ناوی علی نه بوه. به م پییه، ده بی سه رنجی زیاتری میژووی بنه ماله که بدریت، تا نه گهر نایه توللا تووشی هه لیه که هاتبیت، روون بیته وه. به بوچوونی من، کاتی نووسه واته علی ده لی: "عمی اعزی الشیخ احمد لطیف بن شیخ حسن..."، ناوی شیخ نه مده و شیخ عبده لله تیف کورانی شیخ حسه نمان لی تیکه ل ده بیت. به لام سه ره رای نه موش، وا هه یه بتوانین بلین نه "شیخ علی" یه کوری شیخ مه مود بووه، به لام نایه توللا به هه له، شیخ نه مده ی به مه مده نووسیوه و ناویشی له کوره که ی - واته علی، نه برده وه.

چ سالی نووسینی نووسره وهی دووهه م، ۱۰۹۰ و ۱۰۹۱ ی کوچیه که ده کاته ۱۶۷۹ و ۱۶۸۰ ی زاینی. پیویسته نه سالانه له گه ل ریگه وتی ژبانی بیسارانیدا بهرورد بکری. به داخوه ته ریخی له دایکیبون و مردنی بیسارانی روون نییه. له سالانه ی وا "ماموستا عه لانه دین سه جادی" و نووسه ی کتبی "پیرشالیار" و کیومرث نیکره فتر دیارده یان بو کرده وه و بابا مه رده خ روحنی له بهرگی یه که می تاریخ مشاهیر کرد (ل ۱۶۷) دا هیناوی، نه گهر سالی ۱۰۵۲ (یا ۱۰۵۳) به سالی له دایکیبونی بگرین، نه وا نووسره وهی دووهه م (شیخ علی) ده بی شیعه مکانی بیسارانی کاتی نووسیبیته وه که بیسارانی ۳۷ یا ۳۸ سالان بوونیت و نه گهر وایت، ده گه یه نه جمی نه راستییه ی که بیسارانی هه موو شیعی ناو نه دهستنوسه ی له ته مهنی پیش ۳۷ سالاندا گوتوه.

به‌لام من له‌مهر سالی له‌دايکيوونی بیسارانی، بۆچوونی ماموستا سه‌ید تاهیری هاشمی ده‌سه‌لمینم که له‌ تاریخ مشاهیر کرد (همان لاپه‌ره) دا‌ نامازی پی‌ کراوه. به‌ بۆچوونی هاشمی، بیسارانی تا‌ ده‌وروبه‌ری سالی ۱۰۹۰ ژیاوه. نه‌ ته‌ئریخه‌ش، ههمان سالی نووسرانی شیعره‌کانیه‌تی له‌م ده‌ستنووسه‌دا!

ح. سه‌بارت به‌ شوینی نووسرانی ده‌ستنووسه‌که، قه‌رداغی و موده‌ریس ده‌لین "بلده‌ سقض بالگورانی سیاه‌کو..."، ههمان شاری سه‌قزی ئیستایه‌ له‌ رۆژه‌لاتی کوردستان. من نازانم ئایا‌ ناوی سه‌قز له‌ سه‌رچاوه‌ی کونی دیکه‌شدا بیجمی "سقض" ی هه‌بوه‌ یان نا؟ هه‌روه‌ها نازانم کوردی گۆران، سه‌قزیان به‌ "سیاه‌کو" ناوبردوه‌ یان نا؟ به‌لام تا‌ ده‌رکه‌وتنی پنجه‌وانه‌ی مه‌سه‌له‌که، بۆچوونه‌که و ده‌رگه‌رم.

خ. شیعی بیسارانی له‌ ده‌ستنووسه‌ تاییه‌ته‌دا، گه‌لیک شیوا و ناته‌واوه. ناته‌واویه‌کانی به‌ یارمه‌تی که‌شکۆلی شیخ عه‌بدولموئمین و نوسخه‌ی /س/ و /ن/ ته‌واو ده‌کرین، به‌لام ساغ‌کرده‌وه‌ی شیواوییه‌که‌ی ئه‌رکێکی زۆری پیویسته، ده‌نا وا هه‌یه‌ ته‌نیا فه‌ردیکی یه‌ک غه‌زهل مابینه‌وه‌ و پاشماوه‌که‌ی فه‌وتابیت، یاخود دوو یا سه‌ غه‌زهل کرابیتن به‌ یه‌ک و نه‌وه‌ش، کاری نه‌و که‌سانه‌یه‌ وا خه‌ریکی ساغ‌کرده‌وه‌ی دیوانی بیسارانین.

د. له‌ په‌یوه‌ندی که‌شکۆلی شیخ عه‌بدولموئمین من هه‌رکام له‌ شیعره‌کانی ده‌ستنوسی به‌غدام بۆ ساغ‌ بووبینه‌وه‌، له‌ په‌راویزی ههمان غه‌زهدا ناماژم پی‌ کردوه‌ و ده‌ستنووسه‌که‌م به‌ نوسخه‌ی (ع) ناوبردوه‌ که‌ نیشانه‌ی "عه‌لی"، واته‌ شیخ عه‌لی کوری شیخ مه‌حمودی مه‌ردۆخی بیت.

ر. غه‌زه‌لیکی کرمانجی (ژووروو) له‌گه‌ل نه‌و شیعره‌ کوردییانه‌ که‌وتوه‌:

"هه‌ر که‌سه‌ ئیره‌و ده‌بینی چاوی خوونباری نه‌من،

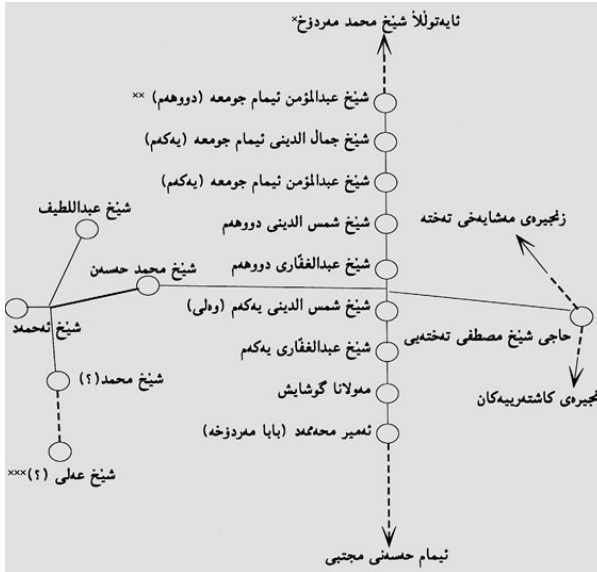
نه‌و ده‌زانی نوکته‌ و نه‌و قه‌ول و نه‌سرا‌ری ده‌من... ل ۸۲.

شیعره‌که‌، ۸ فه‌رده‌ و من ئیحه‌تمالی نه‌وه‌ گه‌لیک لاواز ده‌بینم ه‌ی بیسارانی بیت، به‌لام نه‌گه‌ر وا بیت، نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتی زۆری بیسارانیه‌ به‌سه‌ر شیوه‌ زاره‌کانی زمانی کوردیدا.

س. له‌ په‌یوه‌ندی په‌رسیاری "بیسارانی یا مه‌حزونی" دا، ده‌ستنووسه‌که‌، هه‌چ یارمه‌تیه‌که‌مان نادات. نه‌وه‌ده‌ی من یزانم، ده‌ستنووسه‌که‌، ناوی هه‌چ کامیانی به‌ سه‌روه‌ نییه‌ و ته‌نیا به‌ قه‌رینه‌ ده‌زائری شیعره‌کان ه‌ی بیسارانین.

شہ جہرہ نامہ ی مہردوخہ کان

وہرگیرا وہ لہ کتیبی تاریخ مہردوخ، بہرگی ۲، ل. ۶

*نوسہری 'تاریخ مہردوخ'

**نوسہرہ وہی ئەم کەشکولہ شیعہ

***نوسہرہ وہی دووہمی دەستتووسہکە ی بەغدا بە وتە ی خۆی، کوری شیخ مەحمود بوو. واہیہ نایہ توللاً لہ نووسینی ناری باوکیدا ھەلە ی کردیبیت و لەجیات ی مەحمود، مەمەدی نووسیبینیت (۴).

ش. شیخ عبدالمؤمنین لهسمر لاپره‌کانی کهشکۆله‌که، (جگه له شیعره گۆرانیه‌کان)، هندی یادداشتی خۆی نووسیوه و تیبدا ژماره‌یهک ته‌ئریخ و شۆینی راگه‌یاندوو. پروفیسۆر مه‌کنزی باسی ئەم یادداشتانه‌ی له وتاره‌که‌ی خۆیدا کردوو و من پێویسییه‌ک نابینم دووپاتیان بکه‌مه‌وه، خۆنهر ده‌توانی ئەم باسه، له پاشکۆی سێهه‌مدا بخوینێته‌وه.

ع. جگه له یادداشته‌کانی شیخ، کهسانیکي دیکه به شیوه‌خه‌تی جیاوازمه، هه‌ندێ شیعریان له پراویزی لاپره‌کاندا نووسیوه. ئەو شیعرانه، بریتین له:

- شیعی "هه‌ور نۆ ئامان" پراویزی لاپره ١١ب.

- شیعی "قافله سالار ما غرم سفر میکند" (سعدی شیرازی) پراویزی لاپره ٢٠ ن.

- لاپره ٤٤ب ته‌نیا دوو فهرد شیعی گۆرانیه‌ی تێدایه، ئینجا ٣ مۆری پێوه دراوه، که لهسهر یه‌کیان ناوی "احمد بن محمد رشید" و لهسهر ئەوی دیکه‌یان وشه‌ی "جمال"؟! [دیاره. هه‌روه‌ها به‌خه‌تیکي درشت و جوان پینج فهرد شیعی فارسی لی نووسراوه:

ای آنکه به ملک خویش باینده تویی... (٢فهرد)

بوی است...

(١فهرد)

مرد آنست...

(١فهرد)

درد...

(١فهرد)

- دوو فهرد شیعی عه‌ره‌بی: یا بائر... لاپره ٤٨ب

- حیسابی هه‌وت رۆژی هه‌وتوو (شه‌مه، یه‌کشه‌مه...) به‌گۆیره‌ی نه‌بجهد، که ئەویش ده‌سته‌خه‌تی شیخ نییه. لاپره ٤٩ب

- شیعی فارسی "کی بود یارب..." (٧فهرد)، لاپره ٤٥ب

- مۆری "... الحق مبین الملک بن جمال الدین"، لاپره ٤٢ب

غ. له لاپره ٨١نا دا، پینج ده‌ست پیکردنی شیعه کوردیه‌کانی کهشکۆله‌که‌ش، پینج فهرد شیعی کوردی و فهردیکي تورکی نووسراوه:

شيعره كوردببكه، رووی له خواجه حافظی شیرازییه و ههندی تكاكاریی لهو
شاعیره فارسه كردوه، كه بهپیتی نهریتی ئیرانیهكان، لهكاتی گرتنهوی فالی
حافظدا، دهگوترین:

"حافظ"! باجهمتی شاخ نهبات

به نوشیدهی جام، جورعهی مهمانت

به هوای گولگهشت، سهیر 'مصلی' ت

آب 'روکن نابد'، سهرچهشمهی حهيات

یه، چهندی و مختهن قبیلهم دوور كهفتهن

سهرتاپای بالام ئالودهی نهفته[ن]

فالی و سفولحال باوره پریم

موناسیب حال نوردیدهی [ویم]

ههرشو جاسمان قهبرت پر نور بو

دیدهی بهد جه 'شاخ نهبات' ت دوور بو

شيعرهكه، له نوسخهی (ع)دا، به ناوی بیسارانی هاتوه .

فهرده شيعره تورکیهكه نیشان دهوات شیخ عهبدولموئمین زمانی تورکیشی
زانیه:

بوگوبین بیر دلروبا گویردوم، قویوب طهرزی کولاه نهگری

زههی سهرخوش كه قویمیشدور کوله بهر طرف ماه نهگری

ف. له دوو لاپهه پیش دست پیکرانی كهشکولهكهشدا (ب، ۷)، شيعریکی
فارسی نووسراوه كه نازناوی "مومن" له دوافهریدا دهبینرئ و نیشان دهوات
شيعرهكه، هی شیخ عهبدولموئمین، خویهتی و نازناویشی "مومن" بووه.

نهوهش شيعرهكهیه:

زلف تو، به دامان تو افتاده، ولی کژ

ابروی تو بالای رخ افتاده، ولی کژ
با گوشه‌ی چشمش نگهی کرد و سخن گفت
افتاد سخن راست، ولی بود نگه، کژ
گفتا چو بمیری تو، من آیم به عبادت
من، راست شدم مرده و شد وعده‌ی او کژ
گیسوی تو گفتا که به بالام برابر
گفتش گنه راست چه گویی تو چنین کژ؟
"مومن" تو ازین مغبچگان راست پرهیز
کس رسم زکفار ندید است به جز کژ

بیسارانی یا مہزوونی؟

کەشکۆلی شیخ عەبدولمۆئەمین ٣٨١ پارچە شیعری ژمارەیهک شاعیری کوردی تێدا کۆکراوەتەوه. ئەم شاعیرانە، بە پروای من ٤١ کەسن. گرنگترینیان - کە بەشی سەرەکی شیعەرکانیش هی ئەوه، مەززوونییە. پاشماوەی شاعیرەکان جگە لە خانای قوبادی و یەک دوو کەسی تر، بە گشتی ئەو کەسانەن کە شیعریک یا دوایان لە پەیمۆندی شیعریکی مەززوونیدا هۆندووەتەوه و شیخ عەبدولمۆئەمین لەکاتی نووسینەوهی شیعەرەکانی مەززوونیدا، ئەو شیعەرەشی بە ناوی خۆیانەوه هێناوەتەوه واتە، داویەتە دەم شیعەرەکانی مەززوونی.

شێوهی ئەو پەیمۆندیانەش، مەززووعییە، واتە ئەگەر مەززوونی شیعریکی لە باسی "طاف" و ئاو هەڵدێرێکدا گوتبێت و یەک یا چەند شاعیری دیکە لە هەمان زەمینەدا شیعریان هۆندبێتەوه، شیخ هەموویانی پیکەوه هێناون و بە عیبارەتی "در ردیف"، بە خۆینەری راگیانداوه کە، شیعری دوو هەم لە هەمان واتا و شێوهی شیعەرەکی مەززوونیدا هۆنراوەتەوه، بە هەمان شێوه، سێهەم و چوارەم.

هەندێ جار شیعەرەکان پرسیار و وەلامن، واتە مەززوونی پرسیارە شیعریکی خستۆتە بەردەم شاعیرێک و وەلامەکەشی هەر بە شیعەر وەرگرتووەتەوه. وا هەیه پرسیار لەلایەن شاعیرێکی دیکەوه کرابێت و مەززوونی وەلامی دا بێتەوه. جاروباریش، ئەم وتووێژ و پرسیار و وەلامە لەنێوان دوو شاعیردا، کراوه و مەززوونی هیچ سەریکی ئەم باسە نییه بەلام دیسانەکە، دەبینین بەکێ لە شیعەرەکان - بە شێوهیەکی بابەتی پەیمۆندی بە شیعری مەززوونییەوه پەیدا دەکات.

بەم شێوهیە، مەززوونی رۆحیکی "شامیل" مو بەتان و پۆی کەشکۆلەکەدا گەراوه. بە گشتی دەتوانین بلێین کەشکۆلی شیخ دیوانیکی بێ کەم و کەسری شیعری مەززوونییە.

لە پەیمۆندی مەززوونی و شیعەرەکانیدا هەندێ مەسەلە دەبی روون بکریتەوه: کێیه؟ لە چ سەردەمێکدا ژیاوه؟ شیعەرەکانی کامن؟

ژیان و بەسەرەتای ئەم شاعیرە، لە بەشی تایبەت بە خۆیدا دەکۆنێتە بەر چاوی خۆینەر، ئەوهی لێرەدا پێویست بە روونکردنەوه بێت، ئەوهیه بزانی مەززوونی کێیه و لە کەشکۆلی شیخ عەبدولمۆئەمیندا، لەکۆئ وەستاوه؟

له کهشکۆلهکه‌دا، ناوی شاعیری پارچه‌ی یه‌که‌م (الم...؟) ناخوینزیته‌وه و به‌م شیوه‌یه، دانهری ئەم شاعرانه‌ش که به‌دوای ئەودا هاتوون و عیبارته‌ی 'وله‌یان' له‌سه‌ر نووسراوه، به‌هاسانی دیاری نا‌ک‌رین.

به‌لام، وردبوونه‌وه‌ی زیاتر، هیندیک به‌لگه‌مان به‌دهسته‌وه ده‌دات که بتوانین شاعرمان به‌رینه‌وه سه‌ر "مه‌حزونی" شاعیر:

۱. به‌پیتی شیوه‌ی خه‌تی نووسه‌روه، ناوی ناته‌واوی "الم..." (لایه‌ره ۸ب) زۆر له‌ وشه‌ی "المحزونی" ده‌چێ.

۲. له‌ هیندیک شویندا، عیبارته‌ی "وله‌ مه‌حزونی" کراوته‌ جیگری "وله..."

۳. هه‌لبه‌سته‌کانی مه‌حزونی به‌گۆیره‌ی پیتی ئەلفوبی، واته‌ پیتی یه‌که‌می له‌ته‌که‌ شاعیری یه‌که‌م (حرف الب، حرف السین، حرم المیم و...) دابه‌ش کراون، له‌کاتێکدا ئەم شیوه‌یه، بۆ هه‌یج شاعیریکی دیکه‌ ره‌چاو نه‌کراوه.

۴. ئەگه‌ر هه‌لبه‌سته‌ی شاعیریکی تر (بۆ نمونه: استاد میکانیل، په‌شیو، ده‌ردین و...) هاتبێته‌ نێوان شاعرمانی مه‌حزونییه‌وه، له‌ پارچه‌ شاعیری دواتردا سه‌رله‌نوێ عیبارته‌ی "مه‌حزونی" (لایه‌ره ۳۴ئا، ۲۸ب، ۳۳ئا، ۳۲ئا)، "وله‌ مه‌حزونی" (لایه‌ره ۲۶ب، ۲۱ب، ۱۱ب)، "وله" (له‌ زۆریه‌ی لایه‌ره‌کاندا)، "محزونی در جواب" (لایه‌ره ۳۱ب) و "محزونی در ردیف" (لایه‌ره ۳۲ئا)، شیوازی کاره‌که‌یان بر دووته‌وه سه‌ر رێچکه‌ی خۆی و درێژه‌ به‌ شاعیری مه‌حزونی دراوه.

به‌م پێیه‌ له‌ سه‌رجه‌می ۳۸۱ پارچه‌ شاعیری که‌شکۆله‌که‌ی، نزیکه‌ی ۳۰۰ پارچه‌ی هه‌لبه‌سته‌ی "مه‌حزونی"ن، که‌ه‌ابوو، که‌شکۆلی شیخ دیوانیکی تیروته‌سه‌لی شاعیری "مه‌حزونی"یه.

ده‌توانین بلین مه‌سه‌له‌ی سه‌ره‌کی له‌پیناوی ساغکردنه‌وه‌ی شاعرمان و دۆزینه‌وه‌ی سه‌ره‌تای ئەم گۆله‌ ئالۆزه‌دا، به‌سه‌راوه‌ به‌ناسینی "مه‌حزونی"یه‌وه. به‌بێ روونکردنه‌وه‌ی ژیان و به‌سه‌ره‌ات و به‌سه‌ره‌می شاعیری ئەو زاته، که‌م یا زۆر هه‌یج ده‌ره‌تانیک بۆ ساغکردنه‌وه‌ی ناوه‌روکی که‌شکۆله‌که‌ پێک نایه‌ت.

له‌ یه‌که‌م هه‌نگاوی کاره‌که‌دا من، رووبه‌رووی ئەو راستیه‌ بوومه‌وه به‌شی "چراخیات"ی که‌شکۆله‌که‌، واته‌ ئەو شاعرانه‌ی وا به‌ "چراخ" و "چراخ" ده‌ست پاده‌کمن، هه‌مان ئەو شاعرانه‌ن که‌ له‌ دیوانی "بیسارانی"دا به‌ ناوی بیسارانیه‌وه

هاتون: له ٦٨ پارچه شیعری "چراخیات"ی دیوانی بیسارانی (چاپی ک. نیک رفتار)، ٥٨ پارچیان له کهشکۆله کهدا دهبنزین. دوو پارچش له کهشکۆله کهدا همن، به لآم له سسرچاوه کانی دیکه دا بهرچاوه ناکه من، تو بلنی چ رهمزو رازیک له مهسه له کهدا ههینت؟^{٧٨}

له ههنگاوی دواتردا، ئەم وێچووپی و نزیکایهتییه م لهنیوان پاشماوهی شیعره کانی کهشکۆل و دیوانی بیسارانیدا ههست پیکرد و گهیشتمه ئەم باورهی که یهکێک له م سئ کلیلانه دهبن قفلئ مهسه لهی مهحزوونی و بیسارانی بکه نهوه:

١. شیخ عبدالموئمن، شیعری بیسارانی به ناوی مهحزوونیهوه نووسی.
٢. شیعرهکان هی مهحزوونی بن و ئەم سسرچاوانه ی وا به ناوی بیسارانیهوه نووسیویان، ههلهیان کردب.
٣. هیچ لایه نیک تووشی ههله نه هاتبن و بیسارانی و مهحزوونی هه یهک کهس بن!

له مهه بۆچوونی یهکه م، دهستپاکی و ورده کاری شیخ عبدالموئمن له نووسینهوهی شیعری شاعیرانی دیکه دا (بۆ نمونه خانای قوبادی)، تا راده یهک دلنای دهکردم که ههله یهکی وا گهوره نای له قه لهمی ئەم رویدابیت. بۆچوونی دوو هه میش پشتی به هیچ ده ستاویژیک نه به ستبوو، که وابوو تو بلنی مهحزوونی هه مان بیسارانی نه بی؟ بلنی ئەم دوو ناوه هی یهک کهس نه بن؟ مهسه له که م خسته بهر رای شاره زایان و یار مه تیم له گه لیک پسپور و زانا خواست:

یهکه م جار نامه یه کم به هوی گو قاری "سروه" وه نارده خزمهت ماموستا سهید تاهیری هاشمی، به لآم پیش نه وهی نامه که م بگاته جئ، هه والئ پر له داخی فهوتی ماموستام بیست و پرسیار که م بی وه لآم مایه وه.

ماوه یهک درهنگتر، کاک "محمد علی سولتانی"ی نووسه ری کرماشانی له وه لآمی پرسیار ی مندا نووسی، له ماموستا سهید تاهیری بیستوه نازناوی شیعری بیسارانی مهحزوونی بووه، به لآم هیچ به لگه یه کیشی بۆ سلماندنی مهسه له که به دهسته وه نییه.^{٧٩}

^{٧٨} دیوانی بیسارانی، بهرگی یهکه م، کۆکرده وه و لیکدانه وهی کیورمه ن نیک رفتار، ئەمینداریهتی گشتی روشنبیری و لاوان، به غدا ١٩٨١، ل ١٤

^{٧٩} ریزدار محمد علی سولتانی، نامه یهک بۆ نووسه ر، سالی ١٩٩٣.

به‌گویره‌ی دوستایه‌تی‌یی کاک محمد علی له‌گه‌ل ماموستا سه‌ید تاهیر و ئه‌و راستیه‌ی که سه‌رتای به‌رگی به‌که‌می "حدیقه سولتانی" له‌لایهن ماموستای کۆچکردوووه نووسراوه و کۆپییه‌ک له ده‌ستنووسی دیوانی بیسارانیه‌ی ماموستاش، لای کاک محمد علییه، مه‌سه‌له‌که‌م جیددی گرت و زیاتری وه‌شوین که‌تم.^{۸۰}

ماموستا مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریمی موده‌ر ریس به‌که‌م که‌س بوو، که ده‌بوایه زه‌مه‌تی پرسیارم بده‌یه‌ته به‌ر و هه‌ر وایشم کرد. کاک محمد علی مه‌لا که‌ریم له زمان جه‌نابی ماموستاوه بۆی نووسیم:

"له باره‌ی مه‌حزرونی و بیسارانیه‌یه‌وه، من هه‌چ به‌لگه‌یه‌ک شک نایه‌م که به‌ک که‌س بن... بیرورای مه‌رحوومی سه‌ید تاهیریش له‌وانه نییه پشت گۆی به‌خۆی، به‌لام ئه‌به‌ی بزانی هۆکار و ده‌ستاویژی چی بووه". له کۆتاییه‌دا، رینموونی فه‌رمووبوو که یاره‌یه‌تی له کوری ماموستا سه‌ید تاهیر بخوازم "به‌لکوو له‌ناو ئه‌وراق و پاشماوه‌ی باوکیا شتیکت بۆ بدۆزریته‌وه".^{۸۱}

ئو کاره‌م کرد، به‌لام تانیستا هه‌چ وه‌لامیکم وه‌ده‌ست نه‌که‌وتوه.

له درێزه‌ی کاره‌که‌دا، په‌سندیکی دیکه‌م له خوالیخۆشبوو "دوکتور عابیدی سیراجه‌ددینی" وه‌رگرت. دوکتور عابید له یادداشتیکدا بۆی نووسیم که بیستویه بیسارانیه‌ی و مه‌حزرونی هه‌ر به‌ک که‌سن. زۆریش وا هه‌یه ئه‌مه‌ی له ماموستا سه‌ید تاهیر بیستی، به‌لام ته‌واو دلتیا نییه. کاک عابید خۆبشی له‌گه‌ل ئه‌م بۆچوونه‌دا بوو و به‌که‌بوونی بیسارانیه‌ی و مه‌حزرونی ده‌سه‌لماند.^{۸۲}

جاریکی تر، سه‌رله‌نوئ به سه‌رچه‌مکانی به‌ر ده‌ستما چوومه‌وه.

"مه‌لا مسته‌فا، له به‌ر خۆشه‌ویستی زیده‌که‌ی، نازناوی "بیسارانیه‌ی" بۆ خۆی هه‌لیژاردوووه".^{۸۳}

^{۸۰} محمد علی سولتانی، "حدیقه سلطانی"، ج ۱، با مقدمه و خط استاد سید محمد ظاهر هاشمی، تهران؟ ۱۳۶۴ [۱۹۸۵].

^{۸۱} ماموستا محمد علی مه‌لا که‌ریم، نامه‌یه‌ک بۆ نووسه‌ر، سالی ۱۹۹۴

^{۸۲} دوکتور عابید سراج الدینی، یادداشتیک بۆ نووسه‌ر، سالی ۱۹۹۴

^{۸۳} بابا مردوخ روحانی- شیوا، "تاریخ مشاهیر کرد"، ج ۱، انتشارات سروش، تهران ص ۱۶۷

"ناوی بیسارانیه... نازناویشی بیسارانیه، بهلام به بیچموانه‌ی زۆربه‌ی شاعیران، که ناوی خویان له هه‌لبه‌سته‌کانیاندا دینن، بیسارانی نهم عورفه‌ی که‌متر به‌رچاو گر‌تووه." ۸۴

بۆچوونی به‌که‌م هی "بابا مه‌ردۆخ روحانی" (تاریخ مشاهیر کرد) و دووهم هی "کیومرث نیک رفتار" ه (بیشه‌کیی دیوانی بیسارانی) و هه‌ردوولا، به راشکاوی ده‌لین: سه‌رچاوه‌ی زانیاریه‌کانیان سه‌ید تاهیری هاشمی بووه، واته لایه‌نگرانی هه‌ردوو بۆچوون، چ ئه‌وانه‌ی "بیسارانی" به نازناوی مه‌لا مسته‌فا ده‌زانن و چ ئه‌وانه‌ی ده‌لین "مه‌حزوونی" ته‌خهلوسی شیعییی بیسارانی بووه، که‌لکیان له زانیاری مامۆستا‌ی ناوبراو وه‌رگر‌تووه و ئه‌وه‌ش مه‌سه‌له‌که‌ی هه‌یندیک ئالۆزتر ده‌کرد.

لێرما بوو، کاک ئه‌نوه‌ر قادر محهمه‌د، و تاریکی مامۆستا "عوسمان هه‌ورامی" ی بۆ ناردم، و تاره‌که له گۆفاری "کاروان" (ناداری ۱۹۸۳) دا بلاو بووه‌ته‌وه و تێیدا مامۆستا باسی ژبانی بیسارانی ده‌کا و ده‌نووسی "خۆی و مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌رریس و کاک محهمه‌دی مه‌لا که‌رم دیوانی بیسارانیه‌یان ئاماده‌ی چاپ کردووه"، به‌لام هه‌یچ ئیشاره‌یه‌ک به نازناوی بیسارانی ناکات.

ئه‌گه‌رچی و تاره‌که‌ی مامۆستا عوسمان، وه‌لامی ئه‌و پرسیاره تاییه‌ته‌ی نه‌ده‌دایه‌وه، به‌لام شیعی‌یه‌کی بیسارانی که بووبووه ناوئاخنی و تاره‌که، ده‌راویکی روون ده‌کردوه:

نالهی دهرده‌دار، بی ئاخ نهمبۆ

عاشقان بی یار، مه‌دار نهمبۆ...

"مه‌حزوونی" ی عاشق، بی یار نهمبۆ

عاشقان بی یار، مه‌دار نهمبۆ ۸۵

۸۴ دیوانی بیسارانی، نوسخه‌ی ده‌ستنووسی لای مامۆستا سه‌ید تاهیری هاشمی به‌خه‌تی کاک محهمه‌د عملی سوئانی، ریکه‌وتی کۆپی هه‌لگرتن ۱۳۵۵ ی هه‌تاوی [۱۹۷۶ ز].

۸۵ عوسمان هه‌ورامی، "بیسارانی بلیمه‌ت"، گۆفاری کاروان، ژماره ۶ هه‌ولیر، ناداری ۱۹۸۳، ل ۸ تا ۱۱

نهم غه‌زه‌له له‌باری دارشتن و شیواز، هه‌روه‌ها زمان و چێژی شیعی‌یه‌وه له هه‌لبه‌سته‌کانی بیسارانی جیاواز ده‌نوئینه‌ت و من به‌ دووری نازانم شاعیر نهم غه‌زه‌له‌ی له سه‌رده‌میکه‌ی جیاواز (وه‌ک سه‌رده‌می لاویه‌تی) یان له شوئینه‌کی جو‌غرافیا‌یی جیاواز (وه‌ک ئه‌رده‌لان، موکریان، بابان)

غزله که، هشت فرده و نازناوی مهزونی له فرددی پنجه‌ما هاتوه، دیوانی دستنوسی بیسار انیش ئم غزله بی هیچ جیاوا بیهک تومار کردوه. ژماره‌ی فرده‌کان لیره‌شدا هه‌شته (پارچه شیعری ژماره ۲۲۴ له دیوانی بیسارانی که کاک محمد علی سولتانی له رووی نوسخی ماموستا سهید تاهیری نووسیوتهوه).

شیر که له کهشکۆلی شیخ عبدولمومنینیشدا جیاوا بیهکی له‌گه‌ل ئه دوو دهقه نییه.

پنجه‌ما شونی وشه‌ی "مهزونی" له په‌یوندی پاشماوه‌ی وشه‌کانی فرده شیر که‌دا روون بکریتیهوه. ئم وشه‌یه، پیک هاتوه له ئاوه‌لناوی به‌رکار + دهنگی /ی/. ئم /ی/یه، یانی نه‌سه‌به‌ی به دوو هوی ئاشکرا ناتوانی یانی نیزافه بئیت:

۱. نه‌گه‌ر یای نیزافه بئیت، زور وا هه‌یه ئاوه‌لناوی "مهزون" بکه‌وتیه دوا‌ی وشه‌ی عاشق و دهوری سیف‌ت بگئیری: عاشقی مهزون.

۲. له شیوه زمانی گۆرانیدا، یای نیزافه جیگای خۆی دها به فاولیگی کورت که ئم فاوله له ئه‌لقوبی کوردی و فارسیدا نیشانه‌یه‌کی بۆ دانه‌نراوه و ناچار نانووسریت: وه‌هار خه‌مین، هه‌ور نه‌ی، جام زوخواو، و‌لگ گول و... که‌ما بوو، ده‌بوایه "مهزون عاشق" بوایه، نه‌ک "مهزونی عاشقی".

بهم شیوه‌یه وشه‌ی "مهزونی" ده‌بی نازناوی شاعیر بی، ئه‌وش بۆ باسه‌که‌ی ئیمه، خاوه‌نی گرنکیه‌کی تایه‌ته و ئه‌و راستیه‌یه ده‌خاته روو که مه‌لا مسته‌فای بیسارانی خۆی به "مهزونی" ده‌ناسینی، ئه‌وش بۆچوونی ماموستا سهید تاهیری هاشمی په‌سند ده‌کات و ده‌بیته‌ی شاکلیل بۆ کردنه‌وه‌ی ئه‌و قفله‌ی که‌شکۆله‌که، که بریتی بی له ناوی "مهزونی و شیعری بیسارانی". جا، له هه‌لومه‌ر جیکدا که:

و له ژیر شویندانی زاراه کوردیه‌کانی باکوورتردا گوته‌یت. نه‌گه‌ر ئم بۆچونه، که پشتی به هه‌ندیک خه‌سه‌لتی شیر که‌کانی بیسارانی به‌ستوه، راست بئیت، ئه‌وا ده‌توانین بلنن بیسارانی له سه‌ر تاکانی کاری شاعیریدا نازناوی "مهزونی" بوو، به‌لام دوا‌ی نیشه‌جی بون له بیساران، به‌هوی هه‌ندیک هۆگه‌لی بۆ ئیمه‌ نه‌زانراو، نازناوه‌که‌ی وه‌لا ناوه. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا که‌سانیک، بۆ نمونه شیخ عبدولمومنی مه‌ردۆخی، هه‌شتا سال دوا‌ی مردنیشی هه‌ر به ناوی مه‌زوونیه‌وه ناسیوانه.

١١. ناوی "مەحزونی" بە سەر شیعری "بیسارانی" یەوه دەبێزیت،

ب. لە دوو سەرچاوەی بێ لایەن دەبیسین کە خۆیخوشتبوو سەید تاهیری هاشمی، "مەحزونی" بە تەخەلوسی بیسارانی داناه،

پ. بیسارانی خۆی لە شیعری "نالی دەردەدار" دا نازناوی "مەحزونی" بە کار دێنی، ئیمە ئەو دەم دەتوانین بە متمانەیکە سنووردارەوه بئین: نازناوی شاعیری مەلا مستەفا بیسارانی، "مەحزونی" بوو، بەلام ئەوەندە تا ئیستا زانراوه، لە جاریک زیادتر، ئەم نازناوه لە شیعەرەکانیدا ڕەنگی نەداوەتەوه و بە گشتی لەم بارەیهوه نەبیتی شاعیرانی پێش خۆی شکاندوو کە ناو یا خۆی نازناوی خۆیان لە شیعەرەکانیاندا دێن.

هەر ئەمەش بۆتە هۆی ئەوەی ئیمە مەلا مستەفا بە ناوی زیدەکیهوه بناسین نەک بە نازناوی شاعیرییهوه، بەلام وا دەردەکەوی لە سەدە حەفدەهەم و سەردەمی ژبانی شیخ عەبدولمۆینی مەردوخیدا بە نازناوەکیهوه ناسراوه و شیخ لە لاپەڕەی کەشکۆلەکەیدا، هەر بە ناوی "مەحزونی" یەوه ناوی بردوو.

دەرەنگتر، ڕیزدار "ئەحمەدی شەریفی" لە ڕێگەی نامەیکە راستەوخۆه بۆ من و پاشان لە ڕێگای یادداشتیکهوه بۆ گۆڤاری "گزینگ" (چاپی سوید. ژمارە ٧ بەهاری ١٩٩٥)، ڕای خۆی لە مەر پەسندی بۆچوونەکانی من و بە یەک ناسینی کەسایەتی بیسارانی و مەحزونی دەبری. ناشکرایە، تەئیدی کاک ئەحمەد کە پشنتی بە بۆچوونی مامۆستا سەید تاهیری هاشمی و خۆیخوشت بوو ایت الله مەردوخ بەستوو، بۆ من جیبی خۆشحالییهوه بە هەنگاویکی تازە لە بواری روون کردنەوهی کەسایەتی و شوێنەواری ئەدەبی "بیسارانی" و بە تاییەت لە پەڕەندیی ساغکردنەوهی کەشکۆلەکەیدا دەبینم. بەلام هاوکات لەگەڵ نامەیکە کاک ئەحمەد، لە ڕێگەی بەریز "کاک محەمەد حەمەباقی" یەوه نامەیکەم لە کاک "حەکیم مەلا سألح" پێ گەشت کە تاییا دژ بە بۆچوونەکانی من و مستاوه. بە گۆڕە نووسینی کاک حەکیم، تەنیا هاوبەشییهک لەنیوان بیسارانی و مەحزونی بەدی بکری، ناوی "مستەفا" یە، دەنا ئەو دوو کەسە، بە تەواوی لەیهک جیاوازن و کاریان بەسەر یەکتەرەوه نەداوه.

کاک حەکیم، کە بەگۆڕە نووسینی خۆی لە نامەیدا، لەلایەکەوه "... چەند نوسخە موعتەبەری دیوانی بیسارانی ساغ کردووەتەوه" و لەلایەکی دیکهوه "چەند شیعری مەلای مستەفای دۆلویی (مەحزونی) ی گۆڕدووە و هەوڵیکە باشی بۆ ساغکردنەوهیان داوه"، ئیستا بە ئیبراوییهوه دەنووسێ "نازناوی

شيعری مهلا مستهفای بیساران "صاحب" بووه و ئهم زاته، له مهلا مستهفای دۆلوی که نازناوی "مهزرونی"یه، به تهواوی جیوازه".

گهرچی کاک حکیم له نامهکهیدا، نهچوهته وردهکاری باسهکهوه و بۆچونهکهشی دژ به ناوهروکی کهشکۆلی شیخ عهبدولمومین و بېرورای ماموستا سهید تاهیر دهوستی که پښتر له زمان "کاک محمهد علی سلطانی" و خوالیخوشبوو "دوکتور عابیدی سیراجهدینی"یهوه بیستان، ئیستاش له لایهن کاک ئهمهدی شهربییهوه دهیبیستین، به لام له گهل ئهوشدا، بۆچوونیکي سهرنج راکیشه و من زور به جیدی چاوی لی دهکهم. ئهم رایه، پبویسته بدریته بهر سهرنجی ورد و "مستند"هکانی ههلسهنگینرین. هیوادارم سهرمرای ههلمومهرجی ئالۆزی ناوخوی کوردستان، بتوانم پهپهوندی به کاک حکیمهوه بگرم و داوی لی بکهم و تاریکي سهربهخۆ لهسهر مهسهلهکه بنووسی و به خوینهری کوردی راگهیننی. بۆچوون و بهتایبهت "مستند"هکانی کاک حکیم دهتوانن چارهنووسی کهشکۆلهکه روون بکهنهوه و خالی کوتایی لهسهر پرسباری "بیسارانی یا مهزرونی؟" دابنن. ههروهها داوا له شارهزایانی شيعری ههرومی دهکهم ههر رایهکیان به نیسبهت بۆچوونهکانی کاک حکیم و منهوه ههیه، خوینهرانی کورد، بییهش نهکهن و ئیجازه نهدهن چارهنووسی کهسایهتیبهکی مهزنی مئژووی ئهدهبمان له بوومهانی پرسباردا بمینننهوه.

من لێردها بناغهی کارهکهم لهسهر پهکیبونی کهسایهتی مهزرونی و بیسارانی داناوه و به کردهوه، ئهو دوو نارهم به پهک کهس زانیوه. ههر چهشنه نامازهپهکم بۆ مهزرونی، راستهوخۆ دهگهرینهوه بۆ بیسارانی و تا کاتیک که خیلای بیچوونهکهم دهر نهکهوئ، ئهم کاره به باشترین شیوهی چارهسهرکردنی مهسهلهی مهزرونی- بیسارانی دهزانم.

دواي چارهسهرکردنی ئهو مهسهلهیهش، گیر وگرفتی ساغکردنهوهی کهشکۆلهکه، کوتایی ناییت. موشکیلهی دواتر، پهپهوندیدانهوهی ئهو پارچه شيعرههن که نیشانهی 'وله'یان لهسهر دائراوه و دهبن بزائری ئهو عیبارته عهرهیبیه دهگهرینهوه بۆ کئ؟

من دانیام ههموو ئهو شيعرهانی تا لاپههه ۳۷ نا هاتوون و به گویرهی پیتی ئهلف و بن دیاری کراون، هی مهزرونی (بیسارانی)ن. له ههمان لاپههه پرسبار و وهلامیک ههیه لهتوان مهزرونی و یوسف یاسکهدا:

پرسباری مهزرونی:

"یوسف دارائی

جه خەزینەى خەم، تەمام دارائى!..."

وہ لآمى یوسف یاسکە:

"مەولام پیر جەدەرد

نەوازش مەیۆ پیر جەداخ و دەرد..."

بە شوین ئەودا شیعەریک بە نیشانەى 'ولە' دیارى کراوە و رووى شیعەرمکە، لە بابا شیخى بیسارانە، وە لآمى بابا شیخیش بۆ "یوسف" لەویدا هاتوو:

ولە:

"جە بیساران مآل!

یا پیر بابا شیخ جە بیساران مآل!..." (پەراویزی ٣٧)

[یوسف] کەم نییەن بیللا جە بارگەم [هیممە] ت کەم نییەن ... (٣٨)

لێردا، 'ولە' بێ هیچ گومانیک دەگەریتەو بە بۆ یوسف واتە پارچە شیعەرى یەكەم هى یوسف یاسکەپە و دوو هەم هى بابا شیخى بیساران کە هەر بە ناوى ئەویشووە لە بەرگى دوو هەمى (کەشکۆلى کەلەپوورى ئەدەبى کوردى) (١، ١٥٩) دا چاپ کراوە.

بە برۆى من، دەکرئ شیعەرمکانى دواى ئەو لاپەرەپە بە هى یوسف یاسکە بزانیەن. تا ئەو شوینەى و لە لاپەرەى دواتردا، چاومان بە شیعەرى مەلا تاهیری هەورامى دەکەوێت. لە لاپەرەى دواتردا، شاعیری پارچە شیعەرى یەكەم ڕوون نییە و شیعەرمکانى دیکەش بە 'ولە' دیارى کراون و بەم شیوێهە نازانرئ هى کین. لاپەرەى دواتر، شیعەرى مەلا حافز فەرهاد، دەردین، رەزا بەگ و محەمەد ئەمین بەگى هەورامى تێدا نووسراوە بەم شیوێهە، لاپەرەکانى دیکەش، تا ئەو شوینەى بە شیعەرى خانای قوبادى کۆتاییان دێت درێژە پەیدا دەکەن.

بە برۆى من، ئەو شیعەرانە هیچکامیان هى مەحزرونى "بیسارانى" نین و دەبێ نیشانەى 'ولە' بگەریتەو بۆ یوسف یاسکە یا بۆ شاعیری شیعەرى پێشووتریان. ئەو هى کە گومانمان لەو بارەپەووە قایمتر دەکات ئەو هە جگە لە چەند استثناء،

هېچکام له شيعرهکانی ئهم بهشه، له ديوانی بيسارانى (دستنوس يا چاپى) دا، بهرچاو ناکهون.

دوا سهرنج

چهند هورتوويک پيش نهوى کتبيکه بچينه ژير چاپ، به هوى نامهيهکهوه بؤ ماموستا محمدهدى مهلا عهبدولکهريم، تکام له خزمهت جهنابى باوکى کرد، نهگهر بتوانى و مېلى هېين، بابهتیک لهسهر مهسهلهى مهزروونى و بيسارانى (بهگشتى همر بابهتیکى پهيوهنديدار به شيعرى گورانى و ناوهرؤکى کهشکولهکهوه) بنوسيت، تا به شانازييهوه لهسهرهناى ئهم کتبيهدا، چاپى بکههم.

کاکهحهمه، له نامهى ۱۹۹۶/۱۰/۵ى خويدا، ئهم وهلامهى بؤ نووسيمهوه: "... مهسهلهکهم عمرزى باوکم کرد، سوپاسى باوهر و متمانتهى کرد و وتى به هوى كزى له رادهبدهرى چاو و بيتواناييمهوه، هېچيکى وام بؤ نانوسرى. ههروا وتى جارتيگان فهقى رهشيدى ههمهوند دهنوسيتكى هينايه لام، ناوى شاعيرانى كوردى تياوو، بيسارانى و مهزروونى وهك دوو كهسى سهربهخو هينابوو، بالمناسيه، مهلا عومهرى رهنجوريش كه شاعيريكى كورده و ۲۱۵ سالى بهر له ئهمرؤ، له دوا سالهكانى ژيانبا بووه، ديوانتيكى لهچاپدراوى ههيه، ناوى ۵۵ شاعيرى كوردى تيا نووسيووه، يهكيكيان بيسارانيبه، بهلام ناوى مهزروونى نههيناوه..."

وهك دهبيننن ماموستا له ريگهى ئهر دوو نمونهيهوه- به شيوهيهكى ناراستهوخو، دژ به مهسهلهى يهكبوونى مهزروونى و بيسارانى وهستاوه. به هوى ئهر راستيهوه كه ماموستا مهلا عهبدولکهريم، گهرهترين پسپورى شيعرى گورانى سهردمى ئيمهيه و بؤچونهكانى دمېن به جیددیبیهى تهواوه وهر وهر بگيرين، من بهم پرسيار و وهلامه، نهرگى خوم به جئ هيناو بيروراي ماموستام لهسهر مهسهلهکه، به خوینسر راگهيند.

نيز، راستهقينه چيبه؟ دمېن چاوهروانى دهسکهوتهكانى داهاتوو بين.

شاعيران، ژيان و بهرهميان

ناوی شاعیرهکان

بهپيښی ريزی دهرکهوتن له کهشکوڼهکهدا

(۱) مهزرونی (بیسارانی)

(۲) نوستاد میکائیل

(۳) مولانا زهینهلعابدين

(۴) شيخ محمدی تهختی

(۵) محمد قولی سولهيمان

(۶) ميرزا ئیبراهيم

(۷) مولانا قاسم

(۸) پيشیو

(۹) دهردين

(۱۰) یوسف یاسکه

(۱۱) شيخ لوتقوللا

(۱۲) مهلا تاهير نورامی

(۱۳) نهلیاس بهگ

(۱۴) مهلا فمزلوللا

(۱۵) حاجی علی محمد بهگی تيلهکو

- (۱۶) مهولانا فہر روخ پالنگانی
- (۱۷) مہلا حافظ فہر ہاد
- (۱۸) شیخ جہمالہددین مہردوخی (ابویم)
- (۱۹) رمزا بہگ
- (۲۰) محمہد نهمین بہگ نهورامی
- (۲۱) ناغہ کور
- (۲۲) شیخ یعقوب جان
- (۲۳) ئومیس بہگ
- (۲۴) یاسکہ
- (۲۵) یوسف یاسکہ
- (۲۶) مہلا یوسف، برای مہلا حبیبی گلان
- (۲۷) شیخ عبدولمومنین مہردوخی (راقم)
- (۲۸) لا اعلم
- (۲۹) ناظر بستنی
- (۳۰) شیخ حسہنی دہر ہمدی
- (۳۱) عہدی
- (۳۲) عومہر نہججاری
- (۳۳) شاکہ
- (۳۴) لا اعلم
- (۳۵) شیخ مستہفا تہختی
- (۳۶) سوفی عطلی کینونانی

(۳۷) لالو خسرهو

(۳۸) مهولانا يوسف رويسه

(۳۹) شيخ شهمسه ددين دهر هردى

(۴۰) خانای قوبادى

ناوی شاعیره‌کان

به گویره‌ی پیتی نه‌لف و بی

- (۱) ناغه کور
- (۲) نه‌حمده‌ی ته‌ختی (شیخ)
- (۳) نیبراهیم (میرزا)
- (۴) نه‌لیاس به‌گ
- (۵) نه‌میس به‌گ
- (۶) بیساران‌ی: بروانه مه‌رزوونی
- (۷) په‌شتیو
- (۸) جه‌مال‌هددین مه‌ردوخی (شیخ) - ابویم
- (۹) حافظه‌ی فهاد (مه‌لا)
- (۱۰) جه‌سه‌نی ده‌ره‌ه‌ردی (شیخ)
- (۱۱) خانای قوبادی
- (۱۲) خسه‌ره‌و (لالو)
- (۱۳) ده‌ردین
- (۱۴) ره‌زا به‌گ
- (۱۵) زه‌ینه‌لعاب‌دین (مه‌لانا)
- (۱۶) شاکه
- (۱۷) شه‌مه‌سه‌ددین ده‌ره‌ه‌ردی (شیخ)
- (۱۸) تاهیری هه‌ورامی (مه‌لا)
- (۱۹) عه‌بدی

- ۲۰) عومەر نهججاری
- ۲۱) عهبدولمؤمنین مهردوخی (شیخ) - راقم
- ۲۲) عهلی کیونانی (سوفی)
- ۲۳) عهلی محهمهد بهگی تیلهکۆ (حاجی)
- ۲۴) فهروخ پالنگانی (مهولانا)
- ۲۵) فهزلوللا (مهلا)
- ۲۶) قاسم پایگهلانی (مهولانا)
- ۲۷) لوفوللا (شیخ)
- ۲۸) لا اعلم
- ۲۹) لا اعلم
- ۳۰) مهزروونی (زوربهی لاپهړمکانی کهشکولئهکه)
- ۳۱) محهمهد نهمین بهگی ههورامی
- ۳۲) محهمهد قولی سولهیمان
- ۳۳) مستهفا تهختی (شیخ)
- ۳۴) میکائیل (استاد)
- ۳۵) ناظر بستنی
- ۳۶) یاسکه
- ۳۷) یوسف یاسکه
- ۳۸) یوسف (مهولانا) برای مهلا حهبیبی گلان
- ۳۹) یوسف روئیسه (مهولانا)
- ۴۰) یهعقوب جان (شیخ)